

20. obljetnica osnutka Komisije Justitia et pax Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine

Na jubilarnoj sjednici u središtu Banjolučke biskupije članovima Komisije Justitia et pax Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine pridružili su se članovi istih komisija Hrvatske i Slovenske biskupske konferencije kao i kardinal Peter Turkson, dugogodišnji predsjednik Papinskog vijeća Justitia et pax, te je upućena zajednička izjava crkvenoj i sveopćoj javnosti, koju u cijelosti prenosimo u rubrici Dokumenti

Sjednica biskupa Zagrebačke crkvene pokrajine

Središnja tema bila je trajna formacija svećenika kao cjeloživotni proces

„Radost učenja i poučavanja“

Katehetska proljetna škola za vjeroučitelje osnovnih škola okupila je u Nadbiskupijskom pastoralnom institutu u Zagrebu oko 300 vjeroučitelja i vjeroučiteljica iz cijele Hrvatske

Hodočašće u Rim povodom 20. obljetnice utemeljenja Požeške biskupije

Više od 360 vjernika predvođenih biskupom Antunom Škvorčevićem i petnaestak svećenika, hodočastilo je u Rim prigodom obljetnice utemeljenja svoje mjesne Crkve, među njima šezdesetak maturanata Katoličke gimnazije u Požegi i Katoličke klasične gimnazije u Virovitici koji su se spomenuli desete obljetnice osnutka svojih škola

Domovinske vijesti

Blato: Zlatna misa don Josipa Barišića

20. obljetnica smrti dubrovačkog biskupa Severina Perneka

Đakovo: Očitovanje Nadbiskupskoga ordinarijata o slavlju prve pričesti u Gradištu

Susret europskih provincijalki uršulinki Rimske unije u Varaždinu „Vjerska tematika u hrvatskome medijskome prostoru“

Vijećanje redovničkih odgojitelja i odgojiteljica

Godišnje hodočašće osnovnoškolske djece u Voćin

Dječji festival duhovne glazbe „Iskrice“

Split svečano proslavio svoga zaštitnika svetoga Dujma

Nadbiskup Barišić primio premijera Plenkovića

12. festival Dobrog Pastira u Koprivnici

Susret zborova katoličkih škola Dalmacije u Šibeniku

Biskup Gerard Žerdin posjetio nadbiskupa Hranića

Crkva u Hrvata

Susret sjemeništara Crkve u Hrvata

33. zlatna harfa u Mostaru

Župa Izbično proslavila 100. obljetnicu postojanja

XX. susret ministranata Vrhbosanske nadbiskupije

Festival duhovne glazbe Marijafest BiH

Proljetni susret hrvatskih studenata u Rimu

Inozemne vijesti

Sveta Stolica zabrinuta zbog stanja na Korejskom poluotoku

Papa priznao herojske kreposti kardinalu Nguyen Van Thuanu

Papa primio sudionike plenarne skupštine Tajništva za komunikaciju

Slovenski katolički tjednik „Družina“ obilježava 65 godina izlaženja

Većina francuskih katolika glasovala je za Macrona

Prilog dokumenti

Apostolski pohod Egiptu

Isus, dobri pastir i vrata ovcama

Domovinske vijesti

Blato: Zlatna misa don Josipa Barišića

Blato, 28.4.2017. (IKA) - Zlatomisnik don Josip Barišić, župnik župe sv. Nikole Čilipi, na blagdan sv. Vincence, 28. travnja predvodio je svečano misno slavlje u župnoj crkvi Svih svetih u Blatu, gdje je od 1995. do 2003. bio župnik, i time proslavio 50. obljetnicu svećeničkog djelovanja. Uz sadašnjeg župnika don Željka Kovačevića koncelebrirali su don Stipo Miloš, župnik župe sv. Srđa i Baha Pridvorje, i bivši blatski župnik od 2003. do 2009. godine, don Frano Markić, župnik župe sv. Marije Magdalene Putniković koji ove godine također proslavlja 50. obljetnicu svećeništva, i don Vlado Markić, župnik župe sv. Roka Lumbarda. Misnom slavljom prethodio je svečani ulazak bratima bratovštine „Svih svetih“ i „Svete Vincence pod zaštitom Srca Isusova“. Na početku mise ministranti Ivan Dominik Sardelić i Mario Tulić pročitali su prigodni tekst kojim su pozdravili zlatomisnika Barišića, a u sklopu kojeg je ministrant Tulić istaknuo kako ga je župnik Barišić krstio dok je bio na župi u Blatu. U propovijedi je župnik Barišić ispričao anegdotu kako bi mu majka uvijek kad bi ga vidjela s puno papira koje je pripremao za nadolazeće propovijedi, rekla kako mu to ne treba te da bolje propovijeda kad je bez tolikih papira. Župnik Kovačević zahvalio je župniku Barišiću što je pristao predvoditi misno slavlje na blagdan sv. Vincence te mu čestitao 50. obljetnicu. Prije završnog blagoslova u ime dvaju bratovština bratimi Ivan Vlako i Ante Šeparović darovali su zlatomisniku sliku i repliku svijeeće iz Gruža koja je svijetlila za pohoda pape Ivana Pavla II.

Kardinal Bozanić Papin izaslanik na proslavi 650. obljetnice dolaska slike Majke Božje na Trsat

Vatikan, 29.4.2017. (IKA) - Tiskovni ured Svete Stolice objavio je 29. travnja da je papa Franjo imenovao zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića svojim posebnim izaslanikom na proslavi 650. obljetnice dolaska slike Majke Božje u trsatsko svetište, kao poklon pape Urbana V. za utjehu hrvatskim hodočasnicima koji su u Loretu plakali za Svetom Nazaretskom kućicom 1367. godine i koja se sve do danas štuje kao Majka Milosti ili Majka Božja Trsatska. Proslava će se održati 1. srpnja na Trsatu u svetištu Majke Božje.

Proslava 20. obljetnice programa Injigo

Udbina, 1.5.2017. (IKA) - U Crkvi hrvatskih mučenika u Udbini proslavljena je 1. svibnja 20. obljetnica programa Injigo. Injigo je program Ignacijanskih duhovnih vježbi u Hrvatskoj, koji je započela 1997. godine dr. Marica Čunčić. U prvom dijelu programa dr. Čunčić iznijela je povijest Programa, a zatim su slijedila iskustva sudionika tih duhovnih vježbi.

Susret je završen zajedničkom misom koju je predvodio gospičko-senjski biskup Zdenko Križić u koncelebraciji više svećenika. Propovijed je bila usmjerena na uzorni lik sv. Josipa koji se u Crkvi slavi 1. svibnja. Josip marljivi radnik, ali i pobožni sluga mnogo nam toga ima preporučiti svojim skrovitim životom kojim je Bogu omilio. U tom smislu i program Injigo ima slične učinke: u tišini ljudskih duša događaju se tolike divne stvari kroz razmatranje Božje riječi i približavanjem sakramentalnom životu, rekao je biskup. Na kraju euharistijskog slavlja biskupov tajnik vlč. Mišel Grgurić pročitao je biskupov blagoslov programu Injigo.

Proslava sv. Josipa Radnika u nacionalnom svetištu u Karlovcu

Karlovac, 1.5.2017. (IKA) - Hodočasnici iz raznih dijelova Hrvatske od jutarnjih sati 1. svibnja pristizali su u Nacionalno svetište sv. Josipa u Karlovcu častiti svetoga Josipa Radnika. Ponovno je oživjela jospipovska Hrvatska, kako je to okupljanje oko sv. Josipa 19. ožujka opisao zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško. Odmah je bila mogućnost ispovijedi i osobne pobožnosti sv. Josipu. Jutarnju misu predvodio je vlč. dr. Vlado Mikšić, supsidijar u Nacionalnom svetištu, koji je u propovijedi istaknuo Josipa kao uzor radnika i kratko protumačio kršćansko shvaćanje rada kao nastavka Božjeg stvaranja. Potom su autobusima počeli dolaziti hodočasnici koje je na Svetim vratima pozdravljao i blagoslivljao mons. Antun Sente ml., župnik i rektor Nacionalnog svetišta. Nakon što bi se hodočasnici osvježili u Pastoralnom centru sv. Josipa slijedila je pobožnost koju uz rektora predvode i domaći župljani. Brojni vjernici prvi su puta molili Kronicu sv. Josipa.

Prijepodnevnu hodočasničku misu predvodio je vlč. Stjepan Tenšek, župnik sv. Martina iz Ščitarjeva kod Velike Gorice, koji je hodočastio sa svojim župljanima. Okupljeno hodočasničko mnoštvo pozdravio je mons. Sente ml., pozivajući vjernike da kao što se Irci pouzdaju u sv. Patrika i mi Hrvati živom vjerom gajimo pobožnost sv. Josipu, zaštitniku grada Karlovca i domovine Hrvatske. Na misi su sudjelovali vjernici iz Domaslovca predvođeni župnikom Branimirom Budinskim, župa Navještenja BDM iz Velike Gorice predvođeni župnim vikarom Lukom Brešićem, župa Uznesenja BDM Plina - Stablina predvođeni župnikom fra Pavišom Norcem, župa sv. Tome Apostola - Tomašica i župa sv. Jurja, Kašinska Iva, predvođene župnikom Kristijanom Bogdan i župa Rođenja BDM - Njivice predvođeni župnikom Božidarom Volarićem. Propovijedao je mons. Sente, ml., koji je vjernicima približio važnost štovanja sv. Josipa, i potkrepljujući brojnim uslišanim zagovorima, dokazati blizinu sv. Josipa svome hrvatskome puku. Na hodočasničkoj misi sudjelovali su i brojni građani Karlovca predvođeni gradonačelnikom Damirom Jelićem i pročelnicom u Gradu Martinom Furdek- Hajdin.

U popodnevnim satima u svetištu je hodočastilo sto pedesetak vjernika iz Hrvatske katoličke misije u Beču predvođeni fra Bernardinom Plantekom koji su se vraćali sa svog godišnjeg hodočašća u Međugorje. Potom su svetište ispunili mladi iz Šibenika na povratku sa Susreta hrvatske katoličke mladeži iz Vukovara predvođeni vlč. Gabrijelom Jagarincem, povjerenikom za pastoral mladih svoje biskupije. Sto pedeset mladih okupilo se oko oltara na euharistijskom slavljju koje je predvodio mons. Marinko Mlakić, generalni vikar Šibenske biskupije. Proslava blagdana sv. Josipa Radnika završena je večernjim misnim slavljem koje je predvodio vlč. Filip Pavlović, župni vikar u svetištu, dok su pjevanje animirali mladi Agapeovci posebno nadahnuti Susretom hrvatske katoličke mladeži u Vukovaru na kojem su i sami sudjelovali.

Sv. Josipu u subotu 29. travanja hodočastilo je stotinjak župljana župe sv. Elizabete iz Jalžabeta predvođeni svojim župnikom Josipom Vidovićem, pedesetak župljana župe bl. Augustina Kažotića iz Zagreba te pedesetak hodočasnika iz Garešničkog dekanata.

Misa zadušnica za fra Luku Radmana Livaju

Sinj, 2.5.2017. (IKA) - U crkvi Gospe Sinjske u Sinju splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić služio je 2. svibnja misu zadušnicu za redovnika-svećenika fra Luku Radmana Livaju koji je preminuo u subotu 29. travnja, u 79. godini života, 61. redovništva i 52. svećeništva. Na oproštaju su bili: provincijal Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Joško Kodžoman, gvardijani fra Petar Klapež, fra Domagoj Runje i fra Mate Matić, dekan don Stipe Ljubas i 115 redovnika-svećenika. Rodbina, bogoslovi, sjemeništari, redovnice, vjernici iz Graba, Hrvaca, Prugova, Runovića, Sinja i osobni prijatelji došli su se također oprostiti od fra Luke.

U propovijedi nadbiskup je govorio o prijelazu koji je fra Luka toliko puta doživio u ovom zemaljskom životu, osobito od ređenja pa do smrti, obnašajući različite službe. „Ovaj prijelaz, koji nas je okupio u svetištu Gospe Sinjske, važan je i odlučujući prijelaz koji je smisao svih prijelaza i umiranja jer je to najvažniji susret u ljudskom životu, susret s nebeskim Ocem“, kazao je nadbiskup, dodavši da je pokojnik uvijek nastojao otkriti volju Božju u svom životu. Nadbiskup je istaknuo kako je fra Luka ostavio dubok trag i poruku te se prisjetio zajedničkih trenutaka kada je fra Luka bio župnik Gospe od Zdravlja u Splitu i dekan katedralnog dekanata. Fra Luka je bio tvrd, vjeran i čvrst u svom pozivu i zvanju kao redovnik i svećenik, a tu je čvrstoću pokazao u vremenu koje je bilo opasno, osobito u početku njegova svećeničkog služenja. „Za Krista, za Boga, za Crkvu, za vjeru“, rekao bi fra Luka u svojoj emotivnosti čime bi pokazao svoju čvrstoću poziva. Nije podnosio nevažne i površne teme nego je volio ozbiljne teme: o teologiji, mariologiji, pastoralu, Crkvi i društvu, naglasio je nadbiskup, dodavši da je ozbiljno življenje redovničko-svećeničkog života ugradio u volju Božju vršeći povjerene mu službe u domovini i inozemstvu.

Oproštajni govor održao je provincijal Kodžoman koji je iznio podatke o pokojnikovu dugom i plodonosnom ljudskom, svećeničkom i redovničkom životu. Fra Luka Radman Livaja rođen je 10. prosinca 1938. u župi Grab. U franjevački novicijat na Visovcu stupio je 6. srpnja 1956., svećane zavjete dao je 8. prosinca 1962. Sveti red đakonata primio je u Makarskoj 14. srpnja 1965. po rukama tada još biskupa kasnijeg nadbiskupa Frane Franića, koji mu je, dan poslije, također u Makarskoj, kao i osmorici kolega, podijelio red prezbiterata. Obnašao je različite redovničke, pastoralne, profesorske i odgojne službe u Crkvi. Služio je u više župa, bio je meštar novaka na Visovcu, magistar bogoslova u Zagrebu i kasnije u Makarskoj, provincijski Tajnik za formaciju i studij, član Komisije za primanje u Red, te član Odgojno-obrazovnog vijeća Provincije. Godine 1979. fra Luka odlazi na mjesto dušobrižnika hrvatskih katoličkih vjernika u Njemačku, u Frankfurt na Majni. U Domovinu se vraća 1982. u službu župnika i samostanskog vikara u župi i samostanu Gospe od Zdravlja u Splitu na Dobrome. Kroz tri godine svoga boravka u Splitu, fra Luka je pored navedenih službi, obnašao i druge odgovorne i časne službe na razini Splitsko-makarske nadbiskupije. Bio je član Nadbiskupijskoga pastoralnog vijeća, dekan Katedralnoga dekanata, te član Svećeničkog vijeća Splitsko-makarske nadbiskupije. Potom je bio gvardijan u Sinju, definator Provincije, dušobrižnik u Njemačkoj u HKM München...

„Poseban pečat, fra Luka je ostavio kao dugogodišnji odgojitelj mladih franjevaca. Želio je tim mladim ljudima pomoći da prevladaju svoje ljudske sumnje, želio im je pomoći da zavole svoj duhovni poziv, svoju Zajednicu i čitavu Crkvu da upoznaju veličinu i ljepotu Božjega dara u

posluživanju svetih sakramenata i vršenju svih ostalih svećeničkih dužnosti“, kazao je provincijal te nastavio: „U njegovu karakterističnu crtu energičnosti, ono što ga je posebno resilo jest prirođena govornička sposobnost. Nije to bila nekakva naučena vještina, već iskreni govor čovjeka koji vjeruje u ono što govori i propovijeda. Njegovi su javni nastupi kod slušatelja ostavljali duboki dojam. Znao je itekako zagrijati narod, znao je prepoznati trenutak, ispravno osluhnuti poteškoće i životna pitanja na koje je narod želio čuti odgovore. Još nisam bio svećenik, ali sam od mnogih ljudi čuo da ih se dojmila fra Lukina propovijed. U Provinciju, u kojoj je sa svojim kolegama odrastao u teškom vremenu, bio je zaljubljen. Veselio se svakom njezinom uspjehu, svakom pozitivnom postignuću njezinih članova, volio je svoje fratre, volio je Crkvu i nadasve svoj hrvatski narod, s kojim se znao veseliti i tugovati.“ Od pokojnika su se prigodnim riječima oprostili spomenuti gvardijani. Sprovodne obrede, nakon završetka mise zadušnice, na groblju sv. Frane u Sinju prevodio je gvardijan fra Petar Klapež.

Gospić: Proljetna sjednica Prezbitereskog vijeća

Gospić, 2.5.2017. (IKA) - U biskupskom ordinarijatu u Gospiću u utorak 2. svibnja održana je redovita proljetna sjednica Prezbitereskog vijeća Gospićko-senjske biskupije. Nakon zajedničke molitve, okupljene je svećenike kratko pozdravio biskup Zdenko Križić, izrazivši nadu u uspješan rad na dobrobit cijele biskupije u drugom dijelu pastoralne godine.

Potom je zapisničar mons. Mile Čančar pročitao zapisnik o radu Vijeća na sjednici u rujnu prošle godine, a biskup Križić je naveo neka aktualna pitanja u biskupiji te je izvijestio o stanju klera. Izrazio je najprije svoju zahvalnost svećenicima za predano služenje vjernicima u Velikom tjednu, a potom naglasio važnost svakodnevnog slavljenja mise te obvezu godišnjih duhovnih vježbi. Najavio je ostvarenje svoga plana o „dobnim susretima“ sa svećenicima najesen te određene personalne promjene, istaknuvši kako „ni za svećenika ni za vjernike nije dobro da svećenik predugo ostane na jednoj župi“. Dodao je da „premještaj nije kazna, ali se od svećenika uvijek traži i spremnost na žrtvu, kao i raspoloženje da se ide onamo kamo nas Providnost postavi“. Među aktualnostima biskup je kao najvažniji događaj istaknuo dolazak sestara karmelićanki u Gospićko-senjsku biskupiju te je izvijestio o nekim novim prijedlozima glede raspodjele sredstava koja HBK dobiva iz proračuna Republike Hrvatske. Dodao je da svećenici trebaju narodu posvješćivati odgovornost glede uzdržavanja svoga župnika, a ne da se sva briga prebacuje na biskupiju.

U nastavku sjednice raspravljalo se o provedbi Pastoralnoga plana Gospićko-senjske biskupije do kraja pastoralne godine 2016/17. nakon što je pojedine točke istaknuo generalni vikar mons. Tomislav Šporčić, posebno naglasivši važnost biskupijskoga hodočašća u Ludbreg (svetište Predragocjene Krvi Isusove) i Karlovac (Nacionalno svetište Sv. Josipa) 17. lipnja. Bilo je riječi također o biskupijskom susretu ministranata, godišnjem susretu svećenika Riječke metropolije te o budućnosti Tečaja vjere za teološku kulturu laika koji se održava u Otočcu. Na kraju je najavljeno svećeničko ređenje đakona Pere Jurčevića te naglašeno da se navrijeme krene s oglašavanjem novoga termina slavlja Dana Hrvatskih mučenika na Udbini, koje se od ove godine ponovno vraća na drugu subotu u rujnu.

U drugom dijelu sjednice svećenici su raspravljali o prijedlozima za novu pastoralnu godinu. Zaključeno je da se odluka o tome donese na skorom susretu svećenika, s

planom da se biskupijska tema uklopi u temu pastoralne godine na razini cijele Crkve.

Slijedila su potom različita izvješća. Preč. Nikola Turkalj izvijestio je o poslovanju Ekonomata i radu BUZUK-a, vlč. Luka Blažević o radu biskupijskoga Caritasa, a povjerenik za mladež vlč. Josip Šimatović o glazbenoj školi i školi animatora te o sudjelovanju biskupijske mladeži na upravo održanom SHKM u Vukovaru.

Zaključujući sjednicu, biskup Križić zahvalio je vijećnicima na zauzetosti i novim inicijativama te je istaknuo potrebu međusobnog poticanja na ustrajnost i molitvenu potporu, kako bi u svakodnevnoj pastoralnoj praksi svi zajedno bili što zauzetiji za služenje braći ljudima, a Bogu na slavu.

20. obljetnica smrti dubrovačkog biskupa Severina Perneka

Dubrovnik, 2.5.2017. (IKA) - U katedrali Gospe Velike u Dubrovniku u utorak 2. svibnja služena je misa zadušnica za blagopokojnoga dubrovačkog biskupa Severina Perneka. Misu na 20. obljetnicu smrti predvodio je dubrovački biskup Mate Uzinić.

Vjernicima je u propovijedi biskup Uzinić pročitao dva teksta koja je napisao biskup Pernek, a koja je propovjednik povezoao s ulomkom iz Djela apostolskih u kojem Stjepan kaže: „Evo vidim nebesa otvorena i Sina Čovječjega gdje stoji zdesna Bogu“. Prvi tekst koji je napisao biskup Pernek odnosi se na njegov nastupni govor u katedrali 23. srpnja 1967. godine, u kojem se na kraju osvrnuo na kraj svoga djelovanja, trenutak njegove smrti. U tekstu stoji kako je vjernicima poručio da je tijekom cijeloga toga dana mislio o trenutku svog odlaska na nebo, o trenutku kada će nad njegovom dušom biti izrečen neopoziv sud vječne pravde, ali i nad duše svih vjernika.

„Dragi moji svećenici, dragi redovnici i redovnice, i svi dragi vjernici, mislimo sa svom ozbiljnošću na to. Život je kratak i nadasve ozbiljan. I zato ne trošimo vrijeme i snage na beznačajno i nevažno, nego odmah od ovog prvog dana zajedničkog života prionimo svojski zajedničkim silama uz velik, svet i odgovoran posao oko izgrađivanja i usavršavanja naše biskupijske obitelji. Da bismo onda jednog dana kao zajednica, obitelj i kao biskupija mogli nastaviti zajedno blaženi i sretni život kroz svu vječnost“, pročitao je biskup i rekao kako se upravo na kraju pročitano očituje otvoren pogled u nebo, kakav je i Stjepan imao.

Drugi tekst biskup Uzinić pronašao je u jednoj od bilježnica biskupa Perneka, koji je više pjesničke naravi. Tekst je iz zbirke pod naslovom „Drhtaj srca – svibanj u bolnici“, dok je naziv teksta „Sjećanje na mrtvog brata i bolest u svibnju“. Tekst prenosi biskupova sjećanja na preminulog brata, na ljepotu njihove mladosti koju je prekinulo zlo, vlastitu bolest i vrijeme koje je prošlo od kada su se posljednji put vidjeli. Propovjednik je istaknuo kako ponovno na kraju i ovog teksta biskup Pernek upire otvoren pogled u nebo. „Teško je biti bolestan, a bolovati u svibnju triput je teško. Sretoh se s gorkošću života i ona me nauči kako sa svakim blistanjem dolazi sjena. I za svakim radosnim klikljanjem čuje se jecaj. Kako miris najljepšeg cvijeta traje kroz samo jedno proljeće. Jest, ja sada znam na što onda nisam mislio da se ni radost onih prekrasnih proljetnih sumraka nestala jednom neće vratiti više dok ne budemo pjevali zajedno opet, predragi brate, bijeloj Madoni u ljepoti sumraka vječnog svibnja“.

Na kraju propovijedi biskup Uzinić izrazio je iskrenu nadu da biskup Pernek zajedno sa svojom braćom, roditeljima, svima koji su ga prethodili u službi i svima onima koji su mu pomagali, na nebu u ljepoti vječnog svibnja pjevaju bijeloj Madoni. Okupljenim vjernicima poručio je kako i oni mogu

imati takvu budućnost ako budu na pravi način živjeli svoju sadašnjost, otvorenog pogleda prema nebesima. Biskup Uzinić također je uputio pozdrave svećenicima koji su koncelebrirali u misnom slavlju, posebno onima koji su služili uz biskupa Perneka. Pozdrav je uputio i mlađim svećenicima do 10 godina svećeništva koji su u Dubrovniku na permanentnom obrazovanju, ali i voditelju obrazovanja dr. don Peri Aračiću, profesoru na KBF u Đakovu. „Naime mi živimo u vremenu kad je potrebno stalno učiti, pa evo zbog toga organiziramo za naše mlade svećenike dvodnevni susret i razgovor o različitim pastoralnim temama, a sve kako bismo mogli na bolji način odgovoriti onom izazovu pastoralnog poslanja u ovom svijetu i vremenu danas na području ove naše Dubrovačke biskupije“, objasnio je biskup.

Biskup Uzinić na kraju je napomenuo kako se ove godine obilježava i 50. obljetnica izbora blagopokojnog biskupa Perneka za dubrovačkoga biskupa, te ujedno uputio pozdrav don Antunu Oršuliću, misionaru iz Detroita, koji je zajedno s vjernicima sudjelovao u ovom misnom slavlju.

Mons. dr. Severin Pernek, sin Franje Perneka i Ane von Schneeberg, rođen je 9. studenoga 1924. u Travniku. Kako mu je otac zbog potrebe službe često selio, osnovnu školu pohađao je u različitim mjestima. U Travniku je, kao sjemeništarc Banjolučke gimnazije, od 1935. godine pohađao gimnaziju i tu maturirao 1943. godine. Filozofsko-teološki studij započeo je u Sarajevu, no nakon zatočeništva i križnog puta, završio ga je u Zagrebu, 1949. godine.

Za svećenika je zaređen u Zagrebu 29. lipnja 1948. na naslov Banjolučke biskupije. Od 1949. godine pastoralno je djelovao u župama Prijedor i Bosanski Novi, zatim je postao biskupov tajnik u Banjoj Luci, a uz to obavljao službe propovjednika u katedrali, rektora katedrale, kancelara u Ordinarijatu, katehete i župnika do 1960. godine. Studij kanonskog prava na Lateranskom sveučilištu u Rimu završio je u ožujku 1964. g. Vratio se u Banju Luku na službu katedralnog župnika i generalnog vikara biskupije, gdje ga je 10. travnja 1967. zateklo imenovanje dubrovačkim biskupom. Biskupsko posvećenje primio je u Zagrebu, 18. lipnja 1967. po nadbiskupu Mariju Cagni, apostolskom delegatu u ondašnjoj državi. Dubrovačku biskupiju preuzeo je 23. srpnja 1967. godine, a biskupsko geslo bilo mu je "Veritati in caritate" (Služiti istini u ljubavi). Preminuo je 2. svibnja 1997. godine u Dubrovniku, a pokopan je u sakristiji stolne crkve 5. svibnja 1997. godine.

Sjednica biskupa Zagrebačke crkvene pokrajine

U središtu sjednice bila je točka o trajnoj formaciji svećenika kao cjeloživotnoga procesa - Nalazeći se pred ljetnim mjesecima, biskupi su posebnu pozornost dali značenju svagdanjega slavljenja euharistije u župnim zajednicama, o čemu će uskoro uputiti i svoje pastirsko pismo

Sisak, 2.5.2017. (IKA) - U zgradi Velikoga Kaptola u Biskupskome ordinarijatu u Sisku u utorak 2. svibnja održana je trideset i četvrta sjednica biskupa Zagrebačke crkvene pokrajine, na kojoj su sudjelovali svi biskupi Metropolije: zagrebački nadbiskup i metropolit kardinal Josip Bozanić te biskupi varaždinski Josip Mrzljak, sisački Vlado Košić, križevački Nikola Kekić, bjelovarsko-križevački Vjekoslav Huzjak te zagrebački pomoćni biskupi Valentin Pozaić, Ivan Šaško i Mijo Gorski.

Na početku sjednice biskupe Metropolije pozdravio je biskup-domaćin mons. Košić, osvrnuvši se na događaje u protekla dva tjedna, posebno istaknuvši slavlja Vazmenoga otajstva i Vazmene osmine, a zatim i zasjedanja Hrvatske

biskupske konferencije te Susreta hrvatske katoličke mladeži 29. i 30. travnja u Vukovaru i župama Đakovačko-osječke nadbiskupije.

U ozračju zajedništva s Uskrnulim, istaknuo je poruku SHKM-a pod geslom „Krist, naša nada“, osobito pred lokalne političke izbore. Gledajući svoju sisačku društvenu sredinu, biskup vidi dobra nastojanja i suradnju, ali je izrazio nezadovoljstvo pristupom koji imaju neki politički nositelji vlasti u gradu Sisku, ne uvažavajući potrebe vjernika i ostajući zatvoreni unutar 'komunističkoga mentaliteta'. „Naša je obveza brinuti se za nacionalne i kulturalne svjetinje, očitovane u našem hrvatskom narodu tijekom povijesti i danas. Zato je važna molitva za dobre plodove predstojećih izbora“, zaključio je biskup Košić.

Metropolit kardinal Bozanić u pozdravnom uvodu u sjednicu u sjedištu drevne i obnovljene Sisačke biskupije, između ostaloga, zadržao se na znakovitosti susreta mladih u Vukovaru. Oni su poseban Božji dar u hrvatskome narodu. Potrebno je da i mi budemo svjesni toga dara, u kojemu vidimo da Bog posebno blagoslivljuje žrtve. Hrvatski narod podnio je puno trpljenja, a blizina mladih u Crkvi i njihova vjera govore nam da trebamo čuvati pouzdanje i gledati budućnost. I kada je teško, ako se vidi cilj, lakše je sve podnositi i izdržati, istaknuo je kardinal. Biskupi su se tijekom zasjedanja osvrnuli na 54. plenarno zasjedanje Hrvatske biskupske konferencije (26. - 28. travnja) i na pojedine vidike Susreta hrvatske katoličke mladeži u Vukovaru.

U središtu sjednice bila je točka o trajnoj formaciji svećenika kao cjeloživotnoga procesa, pri čemu je istaknuto da u sadašnjemu životu Metropolije i pojedinih biskupija treba primjereno vrednovati postojeće susrete svećenika koji pripadaju trajnoj formaciji, a jednako tako pronaći prostora za neke nove oblike koji omogućuju svećenicima rast u vlastitome identitetu, međusobnoj duhovnoj i pastoralnoj povezanosti, kao i sraštenost sa životom cijele biskupije.

Nadovezujući se na tu temu, a nalazeći se pred ljetnim mjesecima, biskupi su posebnu pozornost dali značenju svagdanjega slavljenja euharistije u župnim zajednicama, o čemu će uskoro uputiti i svoje pastirsko pismo. Biskupi su sagledali i trenutačne društvene okolnosti u Hrvatskoj. Na kraju sjednice predložen je raspored sljedećih zajedničkih susreta i slavlja, priopćeno je sa sjednice.

Đakovo: Očitovanje Nadbiskupskoga ordinarijata o slavlju prve pričesti u Gradištu

Đakovo, 3.5.2017. (IKA/TU) - Đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić u svojim je prvim reakcijama, neposredno nakon što je u nedjelju 30. travnja završio predvođenje središnjega euharistijskoga slavlja Susreta hrvatske katoličke mladeži u Vukovaru, izrazio svoju nevjericu, žaljenje i ispriku s obzirom na okolnosti pripreve i slavlja prve pričesti koja je toga dana bila u Župi Gradište. Među prvopričesnicima u Gradištu bilo je i troje djece s posebnim potrebama, među kojima i Adam Kadić, dječak s Downovim sindromom, kojega je kao 5. dijete u obitelji u Gradištu krstio nadbiskup mons. Hranić.

Na molbu majke prvopričesnika Adama župniku Alojziju Asiću, koji je vodio slavlje prve pričesti, već je u pripravi slavlja od strane Ordinarijata bilo rečeno da postupi prema važećim pastoralnim smjernicama koje upućuju da se podjela sakramenata djeci s posebnim potrebama izvrši s velikom osjetljivošću za njihovo stanje, ne praveći odvajanja i razlike, osim u onome što je potrebno kao nužna pomoć roditelja ili nekog drugog asistenta. Sam župnik, vlč. Asić svjedoči da je nakon spomenutoga razgovora planirao tako

postupiti, što je na kraju i učinio, postavivši sve prvopričesnike zajedno.

Ipak, slavlje Prve pričesti u Gradištu dogodilo se u ozračju napetosti: 1. zbog izostanka prikladne komunikacije s roditeljima prvopričesnika Adama u vremenu pripreve za slavlje prve pričesti; 2. zbog prvotnoga plana da troje prvopričesnika s posebnim potrebama smjesti u crkvi u blizini roditelja te ih tako djelomice odvoji od ostalih prvopričesnika. Valja napomenuti da način župnika Asića da prvopričesnike za vrijeme Mise smjesti u prostor prezbiterija (svetišta) crkve oko oltara nije redoviti oblik i nije predviđen liturgijskim uputama. U pravilu prvopričesnici za pričest pristupaju iz crkvene lađe, tj. iz prostora za narod, bilo pojedinačno, bilo u pratnji roditelja.

Izražavamo, također, i žaljenje što je slučaj prve pričesti u Gradištu u javnosti dijelom kompromitirao višegodišnje brojne aktivnosti u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji (na župnoj, regionalnoj i nadbiskupijskoj razini), kojima se na različite načine nastoji ostvariti briga i pomoć djeci i odraslima s posebnim potrebama i njihovim obiteljima.

Župnik Asić odmah prvi dan poslije događaja, tj. 1. svibnja 2017. dao je u Nadbiskupskome domu u Đakovu obrazloženja s obzirom na gore opisani slučaj. Nastavlja se rješavanje problema koji su s ovim slučajem povezani.

Misa za Marina Držića, dubrovačkog svećenika i istinskog proroka

Dubrovnik, 3.5.2017. (IKA) – U povodu obilježavanja 450. obljetnice smrti Marina Držića u srijedu 3. svibnja Vijeće za kulturu i znanost Dubrovačke biskupije i Matica hrvatska ogranak Dubrovnik organizirali su prigodni program koji se sastojao od mise za pokojnog dum Marina i prigodnog predavanja. Euharistijsko slavlje u crkvi Domino, uz koju je don Marin bio posebno vezan i uz koju se danas nalazi i Dom Marina Držića, predvodio je dubrovački biskup Mate Uzinić u koncelebraciji s generalnim vikarom i katedralnim župnikom mons. Stankom Lasićem. Na kraju mise izmoljena je molitva za dušu pokojnika, a u molitvi vjernika molilo se i za pokoj duša svih dubrovačkih književnika i svećenika.

U propovijedi biskup Uzinić rekao je kako se tom misom „prisjećamo jednog svećenika Dubrovačke biskupije, koja je u ono vrijeme bila nadbiskupija, koji je u ovoj crkvi djelovao i slavio mise“. Biskup je posebice istaknuo svećeništvo don Marina koje se u životopisima toga hrvatskog pjesnika, dramskog pisca, autora političkih tekstova i glumca nekako marginalizira. A upravo je zvanje svećenika, kako nekada tako i danas, ono što neku osobu bitno određuje i obilježava, te je i taj dodatak 'don' oznaka koja svima pokazuje da je ta osoba postala netko drugi po tom svetom redu koji je primila.

Biskup Uzinić dalje je ustvrdio kako su se don Marinu Držiću, činjenicom da se zanemaruje njegova svećenička dimenzija, kroz povijest napravile tri velike nepravde.

Prva je da se svećeništvo don Marina Držića želi prikazati kao nešto na što je on bio prisiljen, kao nešto što je pripadalo tradiciji – „premda znamo da u Katoličkoj Crkvi nema nasljednog svećeništva i da se po nekom nasljedstvu ne može postati svećenikom - nešto što on nije želio i da ga je čak, a to je ono što je osobito nepravda prema njemu, izabrao zbog materijalnih razloga jer je tako mogao dobiti određeni položaj i službu“. „To je takav prikaz te činjenice i zanemarivanje njegovog svećeništva koje je započelo nakon otkrića njegovih političkih pisama i jednog teksta Miroslava Krleže. Kasnije, pod utjecajem dominirajuće komunističke ideologije, u don Marinu se željelo vidjeti revolucionara koji se kao pučanin pobunio protiv vlastele - premda njemu nije

bilo važno tko je pučanin, a tko vlastela nego tko je čovjek a tko nije čovjek - čemu je činjenica da je on katolički svećenik u jednom društvu koje je željelo marginalizirati i istisnuti Crkvu iz društva i strpati je u sakristije, svećeništvo don Marina smetalo. Kako pokazuju najnovija istraživanja, nema stvarnog dokaza da je on bio prisiljen, a i dalje se nastavlja propagirati da je njegovo svećeništvo bilo nasljedno, pa se i u Hrvatskoj enciklopediji može pročitati da je don Marin u duhu obiteljske tradicije bio određen za svećenika, rekao je biskup.

Zahvaljujući toj prvoj nepravdi u iščitavanju njegovih djela dogodilo se poistovjećivanje don Marina s jednim njegovim likom iz djela „Dundo Maroje“ s Pometom, nastavio je biskup. Prema takvom tumačenju Pomet je projekcija samog don Marina, njegovih želja, htjenja, filozofije. Koliko god da je Pomet zanimljiv lik, on je ipak negativan, lukav, prijetvoran, lažljiv, proždrljiv, častohlepan, premda mu je don Marin dao neke svoje osobine poput one koja ga je činila posebnim, osobinu promatranja svijeta i ljudi. „Mislim da je vrlo nepristojno od nas ljudi 20. i 21. stoljeća svoditi njega kao katoličkog svećenika, samo zato da bi se potvrdilo da on nije trebao biti svećenik, na razinu jednog obješenjaka, izjelice i zzubidana“.

Treća nepravda, izrasla iz ove dvije, je u tome što se izgubilo iz vida ono karakteristično što je imao don Marin Držić kao svećenik i što je prepoznatljivo iz njegovih djela i što ona upravo pokazuju, a to je da je on imao onu najvažniju značajku koju bi trebao imati svaki svećenik, a to je značajka proroka.

„Don Marin je, to pokazuju njegova djela, bio prorok. Kao prorok proročki je prokazivao lakomost i požudu svoga vremena koja je prožimala sve pore dubrovačkog društva tog vremena i pretvarala ljude u ono što nisu trebali i smjeli biti – u neljude, bez emocija, bez sposobnosti za molitvu i preobrazbu koja bi im se trebala dogoditi. Karikirajući i pokazujući njihove određene nedostatke on pokazuje i smjer, traži promjenu i obraćenje. Neljude je suprotstavljao ljudima nazbilj. I zbog toga što je bio prorok, a ne zbog toga što je bio avanturist i sličan svome Pometu, morao je napustiti svoj grad. I zato jer ga društvo koje je proročki kritizirao nije razumjelo i nije shvaćalo i prihvaćalo morao je otići. I zato je to društvo u kasnijem razdoblju možda pokušao i politički mijenjati“, rekao je biskup.

Prorok ne može šutjeti, ne može ne prokazivati nepravdu, ne može nezainteresirano promatrati zlo oko sebe, objasnio je dalje biskup. On istovremeno vjeruje u mogućnost promjene i obraćenja. „Sve to, uz sve svoje ljudske mane i nedostatke kroz osudu i poticaj na dobro, nudi književni opus don Marina Držića, svećenika i proroka, koji je, ja se to usuđujem reći, na razini starozavjetnih proročkih tekstova“, istaknuo je biskup. Biskup Uzinić zatim je citirao ulomak pape Franje iz pisma posvećenim osobama u kojem Papa tumači tko je prorok: „Prorok prima od Boga sposobnost proniknuti povijest u kojoj živi i tumačiti događaje: on je nalik straži koja bdije noću i zna kada će svanuti. Poznaje Boga i poznaje muškarce i žene svoju braću i sestre. Sposoban je razlučivati kao i prokazivati zlo grijeha i nepravde, jer je slobodan, ne smije odgovarati drugim gospodarima osim Bogu, nema drugih interesa osim Božjih. Prorok je redovito na strani siromaha i nezaštićenih, jer zna da je sam Bog na njihovoj strani“.

Nadovezujući se na Papine misli dubrovački biskup dodao je: Što su drugo tekstovi dum Marina nego pronicanje u povijest svog vlastitog vremena i tumačenje događaja tog vremena? Napomenuvši kako se ovaj dan slave sv. Filip i sv. Jakov, biskup je istaknuo pročitano evanđeosku rečenicu: „Tko je vidio mene, vidio je i Oca“, te nastavio objašnjavati:

„Marin Držić je kao prorok poznavao Boga. I kao onaj tko je poznavao Isusa Krista poznavao je i Oca. I poznaje ljude i razlikuje ljude: one koji su ljudi, koji su svojim životom slični Isusu koji je model prema kojem se svi trebamo usklađivati, i one druge koji to nisu. Jer kao svećenik promatra Krista i o njemu meditira, don Marin uspijeva prepoznavati i razlikovati ljude. I ne uspijeva ostati šutke pred tom činjenicom nego želi ljude promijeniti i potaknuti da se i oni zagledaju u Isusa i da se, gledajući u njega, počnu njemu prilagođavati i mijenjati“. Jer je don Marin bio slobodan i nije imao drugog gospodara osim Boga on se ne podvrgava ovozemaljskoj vlasti nego je kritizira. Ne zato što se ne bi htio podvrgavati toj vlasti nego zato što ona ne zaslužuje da joj se podvrgava nego zaslužuje i od njega traži da je kritizira. On nema drugih interesa osim Božjih, a iz njegovih djela se vidi da je na strani siromaha i nezaštićenih jer zna da je Bog na njihovoj strani.

Čini se da je ovaj Papin tekst savršen opis dum Marina Držića, svećenika koji je bio istinski prorok u svom vremenu, zaključio je biskup.

Potom je istaknuo kako proročki govori, čega mi danas 450 godina nakon njegove smrti moramo postati svjesni, nisu govori koji se odnose samo na njegovo vrijeme nego se odnose na sva vremena. „Zato se nad tim proročkim govorom don Marina Držića i mi danas moramo zapitati. Nije dovoljno izvoditi njegove predstave, čitati njegove knjige i druge spise, zato da bismo se divili, zabavili nego se trebamo kritički preispitivati na koji način se on nama danas obraća. Na što nas danas, u ovom gradu koji je bio i ostao njegov grad, don Marin upozorava. Ima li danas u ovom gradu iste one lakomosti, pohlepe, škrtosti i svih onih bezličnih ponašanja? Ima li u meni i u tebi grabeži za vlašću i za moći, koje je on prokazivao? Što mi moramo mijenjati? Na koji način se mi trebamo popravljati da ne bismo bili neljudi nego ljudi, da bismo se što više uskladili s likom Isusa Krista“, rekao je biskup.

Na kraju je biskup skrenuo pozornost kako danas u društvu imamo i književnika i svećenika, „ali se bojim da nemamo proroka“. Zato bismo se svi mi trebali ispitati, usklađujući se prvo s Isusom Kristom i upoznavajući njega, kako bismo, gledajući njega spoznali i druge, i onda znali proročki govoriti, ali i proročki živjeti bez obzira koliko to koštalo.

Nakon misnog slavlja program je nastavljen u dvorani sv. Ivana Pavla II. predavanjem dr. Slavice Stojan „Pričam ti Tirenu“. Cijeli program ostvaren je u suradnji s Domom Marina Držića.

Susret europskih provincijalki uršulinki Rimske unije u Varaždinu

Varaždin, 4.5.2017. (IKA) - U duhovnom centru "Dom sv. Anđele" uršulinskog samostana u Varaždinu od 2. do 5. svibnja održava se regionalni susret europskih provincijalki Rimske unije. U Varaždin je stiglo deset provincijalnih glavarica iz devet europskih zemalja. Češku predstavlja s. Marie-Anna Linhartova, Englesku s. Kathleen Colmer, Francusku s. Brigitte Brunet, Italiju s. Angela Poggi, Nizozemsku s. Angélique van Laarhoven, Poljsku s. Benigna Kania, Slovačku s. Samuela Harmačkova, Sloveniju s. Zorica Blagotinšek, a Hrvatsku s. Jasna Lučić te s. Ksenija Leko. U četvrtak 4. svibnja nakon što su sudjelovale na misi u varaždinskoj katedrali koju je predvodio preč. Mario Kopjar u koncelebraciji s preč. Damirom Bobovcem, provincijalke Rimske unije susrele su se s varaždinskim biskupom Josipom Mrzljakom. Još kratko vrijeme aktualna provincijalna glavarica hrvatske provincije s. Jasna Lučić, budući da u subotu 6. svibnja službu od nje preuzima s.

Ksenija Leko, zahvalila je biskupu Mrzljaku što ih je primio, a posebnu zahvalu uputila je što Varaždinska biskupija podržava Dječji vrtić "Sveta Uršula" u Varaždinu, kao i Katoličku osnovnu školu "Sveta Uršula". Biskup Mrzljak posebno se obradovao susretu s provincijalkama, rekavši kako su upravo u Varaždin prije više od 300 godina iz Slovačke stigle prve uršulinke u Hrvatsku. Biskup je svoje gošće upoznao s poviješću i aktualnim stanjem Varaždinske biskupije, nakon čega su razmijenjeni prigodni darovi.

„Zahvaljujem uršulinkama u Varaždinu koje su osnovale dječji vrtić i katoličku osnovnu školu, tek četvrtu školu tog tipa u Hrvatskoj. Varaždinska biskupija četvrta je po veličini u Hrvatskoj, odmah iza Zagreba, Splita i Đakova. Na području biskupije živi oko 380.000 ljudi podijeljenih u 105 župa. Možemo se pohvaliti velikim brojem svećenika, najvećim u Hrvatskoj, premda su posljednje dvije godine bile 'sušne'. No, evo već ove jeseni očekuje nas ređenje petorice novih đakona. Osim toga, svećenici Varaždinske biskupije služe i u inozemstvu, po dvojica su u Njemačkoj i Švedskoj, trojica u Kanadi, a jedan je u Italiji, dok smo u Hrvatskoj posudili svećenike Dubrovniku, Šibeniku i Sisku”, rekao je biskup Mrzljak. Provincijalke su željele saznati nešto više o blaženom kardinalu Alojziju Stepincu, suzaštitniku Varaždinske biskupije, pa ih je biskup Mrzljak veoma obradovao crticom iz povijesti iz svog osobnog života, rekavši kako je blaženi Alojzije bio brat njegove bake te ujedno njegov krizmani kum.

Svake godine sve europske provincijalne glavarice susretnu se dva puta, jednom u Rimu i jednom u nekom drugom gradu gdje djeluju uršulinke. Tako je ove godine domaćin bio Varaždin, a tijekom četiri dana provincijalne glavarice sudjeluju u brojnim radionicama i molitvenim susretima, a pronašle su i vremena za razgledavanje kulturno-povijesnih ljepota varaždinskog kraja poput dvorca Trakošćan i ostalih.

„Vjerska tematika u hrvatskome medijskome prostoru“

Znanstveni simpozij Odjela za komunikologiju na Hrvatskome katoličkom sveučilištu

Zagreb, 4.5.2017. (IKA) - Znanstveni simpozij u organizaciji Odjela za komunikologiju Hrvatskoga katoličkog sveučilišta „Vjerska tematika u hrvatskome medijskom prostoru“ održan je 4. svibnja u dvorani „Blaženi Alojzije kard. Stepinac“ na HKS-u. Simpozij, inače podijeljen u tri modula: na tematska izlaganja o mjestu religije u suvremenome društvu, odnosno hrvatskome kazalištu, filmu i dramskim tekstovima, na predstavljanje rezultata istraživanja na istoimenome projektu i na okrugli stol s predstavnicima nekoliko vjerskih zajednica u Hrvatskoj, započeo je pozdravnim riječima rektora HKS-a prof. dr. Željka Tanjića i pročelnika Odjela za komunikologiju izv. prof. dr. Jerka Valkovića.

Rektor Tanjić pozdravio je sve sudionike simpozija i zahvalio organizatorima: „Prije svega zahvaljujem Odjelu za komunikologiju koji je organizirao današnji znanstveni simpozij s temom od velike društvene važnosti. Prema mome mišljenju, odlika našeg Odjela za komunikologiju ne bi smjela biti samo učenje o pravilima struke u području komunikologije, nego bi se studij trebao odlikovati njegovanjem posebnoga senzibiliteta prema temama koje dolaze iz odnosa medija s vjerom, religijom i svime onime što je vezano uz dimenziju društva, čovjeka i vjerskih zajednica.“

Pročelnik Odjela za komunikologiju prof. Valković predstavio je teme simpozija naglašavajući da je organiziran uz Svjetski dan slobode medija i Svjetski dan sredstava društvene komunikacije. Citirajući papu Franju, koji je rekao

kako je potrebno „graditi mostove“, prof. Valković rekao je da će se na Odjelu za komunikologiju uvijek njegovati dvije važne teme: položaj vjere u hrvatskome medijskome prostoru i kultura dijaloga unutar hrvatskoga društva.

U prvome modulu simpozija tematska izlaganja održali su prof. dr. Hrvoje Špehar s Fakulteta političkih znanosti, prof. dr. Josip Šalković s KBF-a, prof. dr. Sanja Nikčević s Umjetničke akademije u Osijeku, Zlatko Vidačković s VERN-a i dr. Marijana Togonal s HKS-a.

Na temu vjerskih zajednica u sekularnom društvu prof. Hrvoje Špehar govorio je o fenomenu sekularnosti/religije/identiteta i razlikujući pojmove sekularizam, sekularnost i laičnost te analizirajući različite modele suradnje države i vjerskih zajednica s primjerima Francuske, Njemačke, Hrvatske, Grčke i Velike Britanije kroz povijest, pravne aranžmane koji prate tu problematiku, postizanje ravnoteže, održavanje tradicije i odvajanje Crkve od države. „Naime, princip sekularnosti vodi se principom jednakosti i slobode savjesti, rekao je Špehar, a sekularizacija ne znači nužno gubitak svetinja ni religije.“

Prof. kanonskoga prava Josip Šalković podsjetio je na pravo i načelo pristupa „medijskom prostoru“ prema Ugovorima između Svete Stolice i Hrvatske. Naime, u Ugovoru o suradnji u području odgoja i kulture, osobito člankom 12. tog Ugovora, RH se obvezuje Katoličkoj Crkvi omogućiti pristup državnim sredstvima javnoga priopćavanja, osobito radiju i televiziji, kao i pravo posjedovanja vlastitih sredstava društvenoga priopćavanja u skladu s odredbama crkvenih zakona i zakonodavstva RH, a nezaobilazni su u ovoj temi i potpisani sporazumi između HRT-a i Hrvatske biskupske konferencije te između HRT-a i drugih vjerskih zajednica. Prof. Sanja Nikčević govorila je o vjerskim temama u suvremenome hrvatskome kazalištu, ističući kako je od 1945. u cijeloj Europi kazališnim pozornicama zavladao kritika društva kao jedino vrijedno prikazivanja, što je do današnjih dana izraslo u gomilu subverzivnih žanrova, u posljednjih deset godina dominantnih i na hrvatskim kazališnim daskama, no bez prave katarze. „U kazalištu u kojem nema Boga, ne može biti ni katarze“, naglasila je Nikčević i nastavila: „Boriti se sa subverzivnim žanrovima i estetikom ružnog možemo jedino uporno nudeći ovu drugu, kršćansku poetiku, poput one u programu Festivala kršćanskoga kazališta, koji je 2015. pokrenut s franjevcima na Svetom Duhu i koji se održava tijekom prva dva tjedna u lipnju.“ O vjerskim motivima u suvremenome hrvatskome filmu, kao što su „Anđele moj dragi“, „Gospa“, „Kalvarija“, „Sedma kronika“, „Svećenikova djeca“ i drugim filmovima, govorio je magistar novinarstva Zlatko Vidačković, a prof. Marijana Togonal osvrnula se na afirmativne tekstove u suvremenoj hrvatskoj drami, dominantno prisutnije tijekom Domovinskoga rata u Hrvatskoj, osobito se zaustavljajući na tekstovima koje potpisuje Nino Škrabe.

U drugome modulu simpozija pročelnik Valković i suradnici s Odjela za komunikologiju predstavili su rezultate svog istraživanja pod naslovom „Vjerska tematika u hrvatskome medijskome prostoru“. Valković je zahvalio svim suradnicima, ali i svim predstavnicima vjerskih zajednica koji su sudjelovali, posebno ističući vrijednost ovog iskustva za studente prvi put uključene u jedan ovakav projekt. „Promidžbena logika u kojoj živimo često daje odgovore na pitanja koja nitko ne postavlja. Ovo je vrijeme kad se općenito premalo postavlja pitanja. A pitanje jest: koje su specifičnosti vjerskog informiranja? Budući da se vjera često prikazuje samo pod okriljem folklor, nedostaje li medijima gramatika vjere kada moraju govoriti o svetome“, zaključio

je dr. Valković. Istraživanje još nije finalizirano, pa je grafički prikazan samo dio rezultata i metodologija izrade istraživanja, koja je, među ostalim, uključivala: žanrove, broj izvora, broj predstavnika vjerskih institucija, nositelje uloga – glavne izvore, detaljnu temu priloga, pristup i obradu teme, stav autora prema temi, prisutnost stereotipa i društveno-štetne komunikacijske forme.

U trećem dijelu simpozija, kako je rekao prof. Valković, prvi su se put na jednome mjestu okupili predstavnici različitih vjerskih zajednica u RH oko zajedničke teme, i to kao sudionici okrugloga stola: šef kabineta muftije mr. Nermin Botonjić, glasnogovornica židovske vjerske zajednice Bet Israel mr. Jasminka Domaš, pastor i predsjednik Saveza baptističkih Crkava dr. Toma Magda, predsjednica Hrvatskoga društva katoličkih novinara i glavna urednica IKA-e dr. Suzana Peran i đakon Srpske pravoslavne Crkve dr. Dragan Radić.

Mr. Botonjić istaknuo je višeslojnu suradnju s medijima oko aktivnosti Islamske zajednice u Hrvatskoj: postoji regionalna razina i ona koja zahtijeva komentar na globalna kretanja koja se ne tiču direktno Islamske zajednice u RH, ali zahtijevaju reakciju. Islamska zajednica dobro je zastupljena u medijima, najviše na HRT-u koji Bajram svake godine uživo prenosi u svom programu, ali i u komercijalnim medijima. Zabilježeno je više od 50 pojavljivanja u medijima predstavnika Islamske zajednice u RH u godinu dana. No, postoji druga razina gdje su mediji umnogomu odgovorni za stvaranje percepcije islama u svijetu, za islamofobiju ili još noviji pojam - islamofašizam. Naime, mnogi ljudi donose zaključke na osnovi onoga što su čuli u medijima, pa mr. Botonjić smatra da bi trebala postojati odgovornost za stavove koji će ostaviti traga na pripadnicima nekog društva. Svaka osobina nekom pripisana putem medija teško se briše, zaključio je šef kabineta muftije mr. Nermin Botonjić.

Mr. Jasminka Domaš iz Židovske zajednice Bet Israel naglasila je kako se u posljednjih 20 godina hrvatski medijski prostor jako promijenio. Što se tiče suradnje židovske zajednice s medijima, prije deset godina suradnja je bila učestalija, moglo se otvoreno izreći svoje prijedloge. Budući da je danas jako važno tko će prvi objaviti neku vijest, informiranje je općenito izgubilo na kvaliteti. Vjerske bi zajednice morale profesionalizirati komunikaciju s medijima jer se vjerski život i aktivnosti neke vjerske zajednice ne odvijaju samo u bogomolji, nego i drugdje. Obnova sinagoge u Praškoj ulici tema je koja će uvijek iznova privući novinare, no, prema mišljenju Domaš, najvažnije je educirati novinare i medijske djelatnike o vjerskim temama koje obrađuju i prate.

Dr. Toma Magda, pohvalio je simpozij, izrazivši zadovoljstvo što na HKS-u manjinske vjerske zajednice nisu tretirane kao dekoracija, nego dostojno. Izdvojio je važnost pitanja: Što je to vjerska tematika? Zaključuje da nije svejedno kako ćemo definirati vjersku tematiku jer rezultati ovoga projekta mogu umnogomu ovisiti baš o tome. Naime, vjerska tematika često se pojavljuje u medijima kad je nešto negativno u pitanju. Pohvalio je Hrvatsku televiziju i Hrvatski radio kad je riječ o praćenju rada i djelovanja baptističke zajednice u Hrvatskoj, no u nekim drugim medijima doživjeli su da ih miješaju s budistima i sl. Novac i gledanost postali su sve i vjerskim se zajednicama teško s time boriti, no ne smije se odustati, smatra Magda, nego medijima uvijek nuditi autentične vrijednosti i okrenuti se budućnosti, društvenim mrežama i novim komunikacijskim kanalima. „Ono što nudimo danas - bit će dobar rezultat sutra!“ – zaključio je Magda.

Dr. Suzana Vrhovski Peran kao komunikologinja i glavna

urednica vjerske tiskovne agencije IKA-e iznijela je kako se o vjerskim temama u Hrvatskoj izvještava u rasponu od marginalizacije do senzacije. Nedavni Susret hrvatske katoličke mladeži u Vukovaru, ali i recimo Dan reformacije, gotovo su marginalizirani u svjetovnim medijima, a marginalne teme iz vjerskih zajednica često dolaze na naslovnice. Istaknula je tiskovne urede po (nad)biskupijama koji imaju jako dobru suradnju s lokalnim medijima, proizvode programe, negdje i radijske i televizijske emisije. Istaknula je, nadalje, važnost i kompetencije onoga tko govori u ime Katoličke Crkve ili bilo koje druge vjerske zajednice, dodavši da izbor medijskih sugovornika često ostane samo na afinitetima urednika. Naglasak je stavila na obrazovanju teologa i crkvenih ljudi o medijima i za suradnju s medijima, kao i obrazovanje novinara o vjerskoj tematici. Hrvatsko društvo katoličkih novinara godinama je održavalo radionice medijskog opismenijavanja, te radionice i predavanja o vjerskoj tematici za novinare u svjetovnim medijima, a planiraju ponovno s time početi. Peran je upozorila i na važnost poznavanja kriznog komuniciranja, te istaknula važnost medija u gradnji mostova među ljudima i kao mjesta dijaloga među vjerskim zajednicama. Podsjetivši da crkveni dokumenti o medijima traže da se ne zatvaraju vrata medijima, jer se tako otvara prostor glasinama i poluinformacijama, Peran je pohvalila inicijativu HKS-a koji i ovim simpozijem odgaja studente za dijalog.

Đakon Srpske pravoslavne Crkve Dragan Radić pohvalio je temu simpozija koja spada u širi društveno-politički kontekst i u raspravu na akademskom nivou. Što se tiče odnosa medija prema SPC u Hrvatskoj, premda postoji dovoljna minutaža, uočljiva je svojevrsna getoizacija, ograničenost na religijske emisije, a u drugim emisijama ni riječi. Osim toga novinari koji se obraćaju SPC često ne poznaju tu zajednicu, pa sve informacije na kraju svedu na obrede, tradiciju i običaje, a ako ne mogu odmah doći do izjave nekog iz vjerske zajednice, onda često sami stvaraju priču o nekoj temi. Radić nadalje naglašava kako je „Crkva spasonosno tijelo Kristovo, a ne informativni servis“ i kako ne bi trebalo povlađivati medijima kada površno pristupaju temi jer to ne donosi uvijek duhovnu dobrobit. Radić vidi veliku ulogu društvenih mreža u izvještavanju vjernika ali i zainteresirane javnosti o djelovanju vjerskih zajednica.

Na kraju okrugloga stola sudionicima je zahvalio rektor Tanjić, naglasivši kako je i sam dobio mnogo novih informacija tijekom simpozija. Predložio je, među ostalim, okupljenim predstavnicima vjerskih zajednica da baš na HKS-u u budućnosti, kroz program cjeloživotnog učenja, provode svoje edukacije ili radionice na kojima bi poučavali o pojmovima, temama i aktivnostima svojih vjerskih zajednica, kao i o načinu na koji bi trebalo o nečijim vjerskim učenjima izvještavati u medijima.

Svećenički dan Sisačke biskupije

Sisak, 4.5.2017. (IKA) - Svećenički dan Sisačke biskupije održan je u četvrtak 4. svibnja u Dvorani sv. Ivana Pavla II. u sisačkom Velikom Kaptolu pod predsjedanjem biskupa Vlade Košića. Predavanje o radu Obiteljskog savjetovališta Sisačke biskupije održala je voditeljica savjetovališta psihologinja Pavica Matijević.

Na početku je istaknula kako čovjeka kao potpunu osobu čini jedinstvo tjelesne, psihičke i duhovne dimenzije. „Duhovnost se, nažalost, često zanemaruje, a jedino ono daje pravi smisao čovjekovom životu na ovom svijetu. Naš Stvoritelj je jedino čovjeku dao mogućnost spoznavanja smisla i odgovornost za postupke bili oni dobri ili loši“, rekla je Matijević te je u nastavku progovorila što je

psihosocijalno savjetovanje. „To je proces u kojem savjetovana osoba uz milost Božju i stručnu pomoć savjetodavca osvještava svoje snage, stječe potrebna znanja i vještine za rješavanje problema i teškoća i suočavanje s različitim životnim izazovima. Isto tako, radi se i o podršci bilo kojoj osobi, a koja se u svom životu našla na važnoj životnoj prekretnici ili želi svoj život okrenuti na bolje. Ja ne rješavam problem, nego vodim osobu na način da sama sagleda i riješi svoj problem. Savjetovanje je namijenjeno pojedincima, parovima, obiteljima, roditeljima djeci i mladima te posebno ranjivim skupinama: starim osobama, osobama s invaliditetom, bolesnima i njihovim obiteljima. Iako nosimo naziv Obiteljsko savjetovanište ja ne gledam na to hoće li doći na savjetovanje pojedinac ili cijela obitelj, to nije bitno jer ako u obitelji samo jedan član ima problem, problem ima cijela obitelj. Također, potrebno je istaknuti da savjetovanje nije namijenjeno samo ljudima koji imaju problema i teškoća, već je tu da i potakne ljude u onome u čemu su najbolji te im pokuša pomoći da prepoznaju, osvijeste i najbolje iskoriste vlastiti potencijali za osobni boljitak, boljitak obitelji i cijele zajednice“.

Matijević je rekla i kako u savjetovaništu garantira poštivanje visokih stručnih i etičkih standarda. „Tu se radi o najintimnijim ljudskim sudbinama i naravno da je na prvom mjestu poštivanje načela povjerljivosti. U radu poštujem svog sugovornika za uvažavanje ljudske nesavršenosti, vjerovanja u čovjekov razum i kapacitete svakoga za učenjem i mijenjanjem sebe te se uvijek prilagodim individualnim potrebama svake osobe i obitelji. Svi mi imamo puno dobrih i loših strana i ja u svom radu ne sudim je li nešto dobro ili loše. U savjetovanište redovito dolaze ljudi koje bi netko zbog njihova ponašanja mogao i prezirati, ali ipak on je došao po pomoć i ja ga takvog nesavršenog prihvaćam da zajednički nastojimo pronaći rješenje problema. Teškoće i problemi koji se mogu rješavati u Obiteljskom savjetovaništu moguće je grubo sistematizirati u nekoliko područja. To su problemi osobnog karaktera (anksioznost, tjeskoba, malodušnost, tuga, bijes, obeshrabrenost, beznadnost, nezadovoljstvo itd.), zatim obiteljski problemi, partnerski odnosi, bračna odanost i privrženost, poželjnost roditeljstva i vrijednost djece, utjecaj obitelji na razvoj djece, socijalna otuđenost, izolacija“, rekla je predavačica te dodala kako neke probleme nije moguće rješavati u savjetovaništu te se nakon detekcije ona upućuje na službe koje joj mogu pomoći. Na kraju gđa Matijević zaključila kako svim svojim preporučenim da odvoje vrijeme za osobnu i zajedničku molitvu. „To nije ukradeno vrijeme. Samo zadovoljna i Duhom Svetim ispunjena osoba može biti na korist i radost sebi i drugima“.

U drugom dijelu susreta biskup Košić je izvijestio o nadolazećim događajima u biskupiji istaknuvši proslavu blagdana sv. Kvirina 3. lipnja kada središnje slavije predvodi vojni ordinarij Jure Bogdan, te svećeničko ređenje 24. lipnja. Svoje planove i aktivnosti predstavili su i povjerenici i voditelji Biskupijskih ureda. Povjerenik za pastoral mladih vlč. Mate Malekinušić izvijestio je o SHKM u Vukovaru gdje je prisustvovalo skoro tisuću mladih iz Sisačke biskupije, te pozvao na sudjelovanje mladih u proslavi zaštitnika biskupije sv. Kvirina. Predstojnica Katehetskog ureda s. Smilja Čirko progovorila je o pravima roditelja na odgoj djece u vjeri u predškolskim ustanovama potaknuvši svećenike da upoznaju svoje vjernike s tom mogućnošću te kako bi isto zatražili od ravnatelja vrtića koje njihovo dijete pohada.

Split: Svečanost u HNK Split u prigodi Dana grada i dodjela nagrada

Radno mjesto, to temeljno pravo, postaje danas prvorazredna nagrada za tolike obitelji, posebno za mlade. Kako i kada ćemo njih nagraditi, upitao je nadbiskup Barišić te dodao: „Je li rješenje u tome da razne 'ultra' dovode mlade izvana da se ovdje zabavljaju, dok naša mladost odlazi preko (ultra) granice u potrazi za radom?“

Split, 5.5.2017. (IKA) - Budući da se na svetkovinu sv. Dujma slavi i Dan grada Splita, u petak 5. svibnja u splitskom HNK-u, priređena je prigodna svečanost, na kojoj je, uz različite programe, pozdrave i dodjelu nagrada, uputio svoj pozdrav i splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić. „Slavlje svetog Dujma, biskupa, mučenika i zaštitnika grada Splita, te ujedno Dana našega grada, jedinstven je događaj koji nas okuplja i povezuje u radosno zajedništvo ispunjeno slavljeničkim ozračjem“, započeo je govor nadbiskup Barišić, Dujmov 107. nasljednik, pozdravivši sve nazočne predstavnike županije i grada, društveno-političkih ustanova na državnoj i lokalnoj razini, sve Splitske i Splitske, kao i sve goste Grada, osobito laureate ovogodišnjih nagrada.

„Svake godine uz svetkovinu sv. Dujma dodjeljujemo nagrade građanima koji svojim životom i radom pridonose boljitku našega Grada, društva i Domovine. Ohrabrujuće je znati da među nama postoje osobe koje i u kriznim vremenima svakodnevno, strpljivo i ustrajno, svjedoče nadu i nalaze put budućnosti. To su osobe s prepoznatljivim stilom izvrsnosti, odgovornosti, solidarnosti i općeg dobra, osobe čiji način života i rada svjedoče da smo kulturna i humana sredina, da smo uza sve ograničenosti i izazove još uvijek prepoznatljivi na putu Dujmova nadahnuća. Između mnoštva kandidata za ovogodišnju nagradu izabrani ste vi, poštovani laureati. Neupitno je da se u našem gradu nalazi još veliki broj onih koji su zajedno s vama mogli dijeliti mjesto na pozornici. Međutim toliki su među nama u jednoj drugoj kategoriji za nagradu, ali ne za svoj rad, već da dobiju 'rad' – radno mjesto. Doista, to temeljno pravo postaje danas prvorazredna nagrada za tolike obitelji, posebno za mlade. Kako i kada ćemo njih nagraditi“, upitao je nadbiskup te dodao: „Je li rješenje u tome da razne 'ultra' dovode mlade izvana da se ovdje zabavljaju, dok naša mladost odlazi preko (ultra) granice u potrazi za radom?“

Nadbiskup je potom upozorio da „nije dobro ako se zaustavimo samo na godišnjem danu zajedništva i dodjele priznanja. Sveti Dujam nas želi vidjeti u zajedništvu svakodnevnjima, u zajedništvu naše različitosti, u kojem ćemo i sami postati djelatnici nagrada bližnjima. Zahvalnost, uočavanja, priznanje, podrška, pohvala, pravičnost, solidarnost samo su neki od načina kojima dodjeljujemo nagrade u svakodnevnom životu. I dobronamjerna i iskrena kritika svojevrsna je nagrada. Slaveći svetkovinu našeg svetog zaštitnika, kao Dujmovo duhovno i kulturno potomstvo, ne želimo biti 'sezonci' u vjeri i humanosti, već ljudi i kršćani svakodnevnjima“. Čestitavši laureatima ovogodišnjih nagrada grada Splita, nadbiskup je poručio: „Dok vam još jednom čestitam i zahvaljujem, želio bih da naš grad i naša domovina budu nagrađeni novim radnim mjestima i novim obiteljima koji u svoj grad Split i u svoju domovinu Hrvatsku neće biti i dolaziti samo sezonski, već će u njoj tražiti i graditi svoju budućnost. Sveti Dujme, naš Split je tvoj Split. Moli za nas, štiti nas, naše obitelji i sve mlade! Na dobro nam došla Sudamja!“

Usljedila je dodjela nagrada. Nagrađeni za životno djelo u 2017. su: Drago Štambuk za veliki stvaralački doprinos hrvatskoj poeziji, hrvatskom jeziku i njegovim narječjima; prof. emeritus dr. Ivo Banović za cjelokupan doprinos

stručnom i znanstvenom radu te razvoju i unapređenju medicinske znanosti iz područja ginekologije i opstetricije posebno perinatologije i patologije trudnoće; Feđa Klarić za poseban doprinos foto novinarstvu kojim je predstavio i trajno zabilježio splitsku, dalmatinsku i hrvatsku svakodnevicu i važne događaje kroz više desetljeća. Osobna nagrada dodijeljena je Ani Lešini za posvećenost u pružanju pomoći potrebitima, nesebičan društveni angažman i humanitarno-volonterski rad. Dobitnici skupnih nagrada su Sportski savez invalida grada Splita (predsjednik Mijo Bakić) za ostvarene rezultate na polju vrhunskog sporta osoba s invaliditetom; Udruga MOST (predsjednica Đordana Barbarić) za uspješne akcije u promicanju solidarnosti na području suzbijanja siromaštva, u pružanju podrške mladima s problemima u ponašanju i onima koji izlaze iz alternativne skrbi te promicanje građanskog aktivizma i volonterskog rada.

Vijećanje redovničkih odgojitelja i odgojiteljica

Lovran, 5.5.2017. (IKA) – U organizaciji Povjerenstva za početnu formaciju redovnika i redovnica Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica u Domu pastoralnih susreta u Lovranu od 3. do 5. svibnja održano je 46. vijećanje redovničkih odgojitelja i odgojiteljica. Na susretu je sudjelovalo 43 redovnička odgojitelja i odgojiteljica iz republika Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Glavna tema bila je „Razumjeti i pratiti kandidate u formaciji prema integriranoj osobnosti“, a predavanja je održala dr. Sanda Smoljo, profesorica psihologije na KBF-u u Sarajevu i Đakovu, i voditeljica Centra za savjetovanje Vrhbosanske nadbiskupije. Skupina redovničkih odgojitelja i odgojiteljica koja se iz Zagreba zajedničkim prijevozom uputila prema Lovranu prvoga je dana pohodila Lanišće, mjesto u kojemu je mučeničku smrt podnio bl. Miroslav Bulešić.

„Meditarstvo u misli i djelu pape Franje“

Na Mediteranskom brevijaru Kršćanske sadašnjosti sudjelovali su prof. dr. Edvard Punda s KBF Sveučilišta u Splitu i don Anton Šuljić iz KS-a

Split, 5.5.2017. (IKA) - U sklopu Mediteranskoga festivala knjige koji se od 3. do 7. svibnja održava u Splitu, u petak 5. svibnja održan je Mediteranski brevijar Kršćanske sadašnjosti na kojem su o temi „Meditarstvo u misli i djelu pape Franje“ govorili prof. dr. Edvard Punda s KBF Sveučilišta u Splitu i don Anton Šuljić iz KS-a. Moderatorica je bila lic. theol. Silvana Burilović Crnov. Govornici su se najprije zadržali na najvažnijim odrednicama meditarstva u koje se kao u kulturni milje utkalo kršćanstvo. Mediteran je kolijevka najvažnijih europskih kultura, od egipatske preko feničanske pa sve do grčke, rimske i logično ranokršćanske, srednjovjekovnoga susreta s islamskom kulturom. Zatim, tu su nastala najvažnija poznata pisma, od, ponovno, egipatskoga preko feničanskoga, hebrejskoga, grčkoga, latinskoga, staroslavenskoga. Mediteran je, međutim, i kolijevka najvažnijih monoteističkih religija: židovstva, kršćantva i islama. Uzme li se sve to u obzir te ima li se na pameti da su ljudi na Mediteranu po naravi stvari bili usmjereni jedni na druge, da su kolale ideje i vrijednosti, robe i utjecaji, da se na Mediteranu radovalo životu i da je ljepota utkana u pore svakome Mediterancu, pa ako se još pridoda gastronomija i ljubav prema pjesmi i zabavi - Mediteran kao okvir u kojem kršćanstvo počinje djelovati i širiti se te koristiti kulturni i filozofijski obrazac za navještaj, ali i za razumijevanje

samog sebe, tada je jasno da Mediteran jest neka vrsta ishodišta. U tom kontekstu osoba pape Franje na svojevrsan način, već i izborom imena, ali i korijenima (često spominje svoju baku koja je rođena u Italiji), jest Mediteranac premda je rođenjem Argentinac. Njegova igrivost, sklonost iznenađenjima, prisnost i radost života, njegova neposrednost – posebice u susretu s običnim ljudima, poznavanje novinara po imenu, čak njihovih obitelji – sve to upućuje na papu kojem je Mediteran u venama, ali i ne samo u venama, nego još više u nauku koji se čita osobito u njegovim enciklikama, i još posebnije u „*Laudato si*“, rekao je Šuljić. Pokazavši na raznim Papinim tekstovima, ali i gestama tu notu mediteranskog – kao vjerskoga i kulturološkoga obrasca, rekao je da ovaj Papa Mediteranu ponovno otkriva njegovu izvornu bit, ali i još više, njegovu izvornu povezanost s kršćanstvom.

Pred nama su dvije stvarnosti, Mediteran i katoličanstvo, rekao je, među ostalim dr. Punda, na početku svoga izlaganja. Mediteranski i katolički svakako nisu istoznačnice, ali poveznice među njima su očite. Katoličanstvo samo sebe shvaća kao sveopće (u geografskom, kulturalnom i povijesnom smislu). Ne može se, stoga, reducirati ni na koju posebnu naciju, misao, čak ni duhovnost. Ipak, nije smiono reći da je katoličanstvo najviše određeno Mediteranom. Ono je započelo na Mediteranu, najsnažnije se širilo Mediteranom; svoju najsnažniju kulturu razvilo je na Mediteranu i ostavilo je, povjerilo Mediteranu najveće plodove svoga duha i svojih talenata.

S druge strane, Mediteran nije samo katolički. Ne samo povijesno, nego nadasve kulturalno, Mediteran obuhvaća puno više od katoličkog. Ipak, ništa nije tako mediteransko kao katoličanstvo. Mediteran je „kolijevka ljudskosti“ – spoj svjetova, civilizacija, kultura, religija... Povijest Mediterana jest povijest suživota, upućenosti jednih na druge, susreta, ali i sukoba, oprečnosti... Kao takav, Mediteran nije samo geografija, nego antropologija. Upravo u tome smislu, Punda vidi važnu poveznicu između Mediterana i pape Franje.

Papa Franjo dolazi „s drugog kraja svijeta“, dakle, geografski ne pripada Mediteranu (premda su mu korijeni mediteranski). Ipak, u sebi nosi mediteranski duh – duh otvorenosti, gostoljubivosti, kreativnosti, spontanosti, ali i spremnosti na suprotstavljena mišljenja, kritike... To proizlazi iz Franjine teologije naroda, iz življenja i promišljanja s narodom i iz naroda.

On se opire svakom elitizmu, klijentelizmu, karijerizmu, korupciji, ali otvoreno progovara i protiv mafije. Sve su to negativni trendovi ukorijenjeni u Mediteranu. Papa Franjo koji je kritika Crkve iz Crkve, ujedno je i poziv društvu u cjelini da se mijenja, da iziđe iz sebe i otvori se drugima. U tome smislu Punda vidi providnosnu ulogu pape Franje za današnje vrijeme. Očito je bilo potrebno da dođe Papa Ne-Meditaranac i Ne-Europljanin, da p(r)ozove „baku Europu“ da iziđe iz svoje zatvorenosti i instaliranosti. Jednako tako, ističe Punda, „vidim providnosnu ulogu pape Franje u jednom mediteranskom pozivu kršćanstvu i Crkvi; kršćanstvo koje se odveć europeiziralo, potrebno je mediteranskog duha. Zapravo, potrebno je vratiti se sebi, vratiti se evanđelju“. Otvorenost, suživot, izići u susret drugima, na periferije... nije laka misija! Ona za svakoga zahtijeva ozbiljno razračunavanje sa samim sobom. Ili rječnikom evanđelja, potrebno je obraćenje: kod Franje vidimo da ono nije samo moralno, nego i ekonomsko ali i ekološko obraćenje, rekao je. Premda je riječ o prvome festivalu knjige u Splitu i budući da se susret održao u kasnim poslijepodnevima, nazočni su izvrsno prihvatili razgovor te je organizator izrazio želju da se takvi susreti i teme nastave i sljedećih godina.

„Radost učenja i poučavanja“

U Zagrebu održana Katehetska proljetna škola za vjeroučitelje osnovnih škola

Zagreb, 6.5.2017. (IKA) – U Nadbiskupijskom pastoralnom institutu u Zagrebu u petak 5. svibnja u organizaciji Nacionalnoga katehetskog ureda Hrvatske biskupske konferencije i Agencije za odgoj i obrazovanje započela je dvodnevna Katehetska proljetna škola za vjeroučitelje osnovnih škola s temom „Radost učenja i poučavanja“. Pozdravljajući okupljene, voditelj Povjerenstva Katehetske škole izv. prof. dr. Josip Šimunović istaknuo je kako je odabrana tema uvijek aktualna, te se dobro uklapa i u kraj nastavne godine. Vjerujem da će naša predavanja, kao i cijela škola biti ne nešto teško, već obogaćenje i izgradnja našega vjeroučiteljskog identiteta, rekao je Šimunović. U ime ravnateljice Agencije za odgoj i obrazovanje pozdravnu riječ uputio je viši savjetnik pri Agenciji Dalibor Adžić. „Želim vam kroz ova dva dana, ali i kroz cijeli vaš profesionalni život i rad, da radite dvije stvari: da se nahranite Kristovom radošću, da radost učenja i poučavanja prenosite kroz ovo sumorno vrijeme, da to bude svjetlo radosti, te da djeci doista budemo oslonac“.

Uvodeći u školu, predstojnik Nacionalnog katehetskog ureda HBK izv. prof. dr. Ivica Pažin istaknuo je kako je Hrvatska biskupska konferencija odavno postala svjesna stalne izobrazbe vjeroučitelja u osnovnim i srednjim školama u Hrvatskoj, a to je na poseban način naglasila u dokumentu „Na svetost pozvani“, pokušavajući odgovoriti na pitanje u kojoj mjeri naš školski vjeronauk odgaja mlade u prihvaćanju Isusova životnog programa. U tom vidu ističe se da ako se vjeroučitelj trajno obrazuje, vjeroučenik se razvija u svojoj cijelosti. Drugim riječima, kako se profesionalizacija učiteljstva općenito, tako i vjeroučitelja proteže na čitav život. Bogatstvo i kompetencije koje se unutar sveučilišnog sustava ostvare nisu dostatne za sljedeća dva ili tri desetljeća našega rada u osnovnim ili srednjim školama. Tema „Radost učenja i poučavanja“ u tom kontekstu pokazuje stvarnost međusobnog prožimanja vjeroučitelja i vjeroučenika, odnosno svijest da se djelovanje vjeroučitelja uvijek mora ogledati u učeniku i njegovu životu, rekao je Pažin. Podsjetio je i kako Crkva po vjeronauku naviješta život u punini. Takav život u punini Crkva razumije kao naviještanje svakome pojedincu kojemu i sukladno naslovu radnog dokumenta HBK o katehezi i rastu u vjeri u zajednicama „Da vaša radost bude potpuna“ želi poistovjetiti život s radošću, dodao je.

Škola je okupila oko 300 vjeroučitelja i vjeroučiteljica iz cijele Hrvatske, a uz višeg savjetnika Adžića nazočna je bila i viša savjetnica za vjeronauk pri AZOO mr. Gordana Barudžija.

Nakon pozdravne riječi i uvoda u rad Škole, prvo predavanje „Individualne razlike učenika – radost ili teškoća za učitelja“ održala je dr. Snježana Mališa s Hrvatskoga katoličkoga sveučilišta. Istaknula je kako je važno da učitelji razumiju individualne razlike učenika koje su još izraženije u jednom razredu koji je karakterističan po širokom rasponu različitosti. Upozorila je na činjenicu da učitelji u poučavanju itekako moraju voditi brigu o kognitivnim osobinama svojih učenika koje uključuju inteligenciju, kognitivne stilove i kreativnost. Kognitivni stilovi govore o načinu kako učenici percipiraju i organiziraju informacije iz svijeta oko sebe. Kognitivni stil označava „željeni format“ kojim učenik drži znanje u svojoj glavi. Neki više vole vizualni format, neki verbalni, neki dodir, neki vizualno-taktivno, neki su precizni i analitički, neki su holistički. Svaki učenik je drukčiji zbog načina na koji „preferira“ spremanje sadržaja znanja, elaborira i uči, naglasila je dr.

Mališa, te zaključila da je za učitelje važno da njihovo poučavanje vodi prema aktivnom učenju koje postaje prirodan proces i radost kako učenika, tako učitelja.

Dr. Ivan Dodlek s Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu u predavanju „Igram se, dakle, jesam“ istaknuo je kako je igra komunikacijsko djelovanje koje nas usmjerava prema realizaciji vlastitoga preoblikovanja kao i preoblikovanja zajednice kojoj pripadamo. Kao takva, ona je put svetkovanja života odnosno slavljenička igra koja nam otvara drukčije i raznolikije perspektive života. Ponajprije one koje su kadre u sjećanje opterećenoga čovjeka na raznolike i obogaćujuće načine prizivati nosive životne orijentacije. Takve se perspektive sastoje u nastojanjima koja čovjeku omogućavaju da pokuša dati odgovore na orijentacijska životna pitanja poput: kako ovladati umiranjem, ima li naše postojanje neko 'zašto' i 'čemu'? Čovjek je u tom kontekstu, uz ostale dimenzije također i 'homo ludens', tj. onaj koji se igrajući očovječuje.

Tijekom škole dat je naglasak i na dramsko-scenskom izražavanju u vjeronauku u školi. U tom su vidu vjeroučiteljica Silvija Čavlek i vjeroučiteljica savjetnica i dramska pedagoginja Nataša Roginek pred sudionike stavile promišljanje što je dramsko, a što scensko izražavanje i u kojim oblicima se može implementirati u nastavni proces Katoličkog vjeronauka. Da tema dramsko-scenskog izražavanja ne ostane samo na teoriji, pobrinuli su se učenici OŠ Ivana Kukuljevića Sakcinskog iz Ivanca pod vodstvom Silvije Čavlek, koji su predstavili dramsko-scensku igru „Cvilidreta“ prema bajci braće Grimm. Dramaturgiju i prilagodbu potpisuje Nataša Roginek. Dio rada Katehetske proljetne škole održan je i u radionicama koje su vodili Ilijana Jularić, Radovan Librić, Anđelka Fitz, Kristina Kramarić i Ivana Peček.

U sklopu Škole 5. svibnja predstavljena je knjiga prof. dr. Milana Šimunovića o misijskoj tematici „Prenošenje vjere u promijenjenim okolnostima suvremenog svijeta“. Riječ je o knjizi koja je prvo izdanje Biblioteke Missio s kojom Nacionalna uprava Papinskih misijskih djela u Hrvatskoj započinje poseban niz izdanja u smjeru promicanja hrvatske „misiologije“.

Svečanost otvaranja moćnika sv. Dujma

Split, 6.5.2017. (IKA) – „Sveti Dujam svjedočio je i naviještao Boga Oca, Boga ljubavi, koji nam je očitovao svoje Očinsko lice u svome sinu Isusu Kristu. Slavimo ga u godini posebnog naglasaka na oca i očinstvo. Roditelj – otac u životu svakoga od nas ima veliku ulogu. I Dujmovo duhovno očinstvo ima jednako važnu ulogu - pratilo je i prati život tolikih njegovih sinova i kćeri. Svjesni toga i mi se prepoznajemo i nazivamo njegovim potomstvom“, kazao je splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić predvođeni na uočnicu blagdana sv. Dujma, u subotu 6. svibnja, u splitskoj prvostolnici svečanost otvaranja moćnika sv. Dujma i svečanu Večernju u nazočnosti petorice(nad)biskupa, kanonika, svećenika, gradskih i županijskih vlasti te brojnih vjernika. Kao što je običaj od najstarijih vremena, prepozit Metropolitanskoga kaptola u Splitu mons. Nediljko Ante Ančić i splitski gradonačelnik odnosno povjerenica Vlade Republike Hrvatske za grad Split Branka Ramljak otvorili su moćnik na oltaru sv. Dujma.

Splitsko-makarski nadbiskup pozdravio je ovogodišnjega predvoditelja slavlja mons. Hansa – Josefa Beckera, nadbiskupa iz Paderborna u Njemačkoj, koji je stigao u pratnji svog tajnika don Ulricha Liehra, potom hvarskog biskupa Slobodana Štambuka, dubrovačkoga biskupa Matu Uzinića, kotorskoga biskupa Iliju Janjića i šibenskoga

biskupa Tomislava Rogića, mons. Janusza Blachowiaka, tajnika Apostolske nuncijature u Republici Hrvatskoj, izaslanika biskupa iz Mostara, don Antu Luburića, provincijale fra Joška Kodžomana i fra Juru Šarčevića i sve tajnike u pratnji biskupa, generalnog vikara mons. Miroslava Vidovića, Prvostolni kaptol s prepozitom mons. Nediljkom Antom Ančićem i sve kanonike, župnika katedrale, odgojitelje Bogoslovije i Sjemeništa, dekana i profesore Katoličkoga bogoslovnog fakulteta, ravnatelja Nadbiskupijske klasične gimnazije „Don Frane Bulić“, predstojnike nadbiskupijskih ureda, sve župnike, redovnike, provincijalke, redovnice, kandidatice, bogoslove i sjemeništare; Vladinu povjerenicu za grad Split Branku Ramljak, dožupana splitsko-dalmatinskog Luku Brčića, kao i sve nazočne predstavnike društveno-kulturnih ustanova i institucija na lokalnoj i državnoj razini.

Sveti Dujam, nastavio je Dujmov nasljednik nadbiskup Barišić, „kao pastir salonitanske Crkve, svojim životom, riječima i djelima, iznad svega svojim mučeništvom upućivao je svoje duhovne sinove i kćeri na zajedničkog nam Oca, Boga koji nas je toliko i tako ljubio da nas je u utjelovljenju svoga Sina posinio. Braća smo i sestre samo ako imamo zajedničkog Oca. Stoga, po zagovoru svetoga Dujma, molimo Boga Oca, izvor svakog roditeljstva, očinstva i majčinstva, da sve naše očeve učini sakramentom svoje očinske ljubavi. Željeli bismo da naši očevi, bilo biološki, bilo duhovni, bilo gradski, u svojim ulogama i institucijama, svojom molitvom i radom, odgovornom slobodom i zauzetim zalaganjem, pravednošću i poštenjem, radnim danom i nedjeljnim slavljem, u obitelji i društvu, budu ohrabrenje svojoj djeci i mladima u njihovim nesigurnostima, da im budu siguran putokaz u njihovim lutanjima, pouzdan oslonac u njihovim posrtanjima, jasni svjedoci istine u mentalitetu relativizma, da budu izvor i branitelji života u kulturi smrtnosti.“

Na kraju je nadbiskup uputio molitvu Dujmu da pomogne „svim očevima da požrtvovnim očinstvom, u ljubavi odgajaju i usmjeravaju svoje potomstvo Bogu Ocu! Da kao braća i sestre, otkrivajući radost života, izgrađujemo obitelj doma i domovine, kako bismo u blagostanju bili blagoslov jedni drugima. Sveti Dujme, moli za nas!“

Generalni vikar mons. Miroslav Vidović na početku je kazao da sv. Dujam „nimalo nije bio impresioniran niti zadojen moću. Nije se saginjao pred moćnicima i silnicima svoga vremena, već je priznao samo Jednog Svemogućeg Boga koji se utjelovio u Isusu Kristu te poslao svoga Duha koji obnavlja lice zemlje.“ Upitao se što mi, potomci Dujma, možemo naučiti od njega i čemu se smijemo nadati nakon njegova mučeništva? „Vjerujem da nas sveti Duje, kao što je poučavao svoje suvremenike i subraću, uči, hrabri i bodri da ljubimo i kako da ljubimo. Ljubiti iskreno i bez interesa, ljubiti do kraja i bez želje za dobitkom, ljubiti i onda kad nisi ljubljen. To je Dujmova, ali i Kristova škola: ljubav koja je rodila postojanost, postojanost koja rađa spašenost, spašenost koja uvodi u zajednicu svetih, svetost koja oplemenjuje Crkvu i društvo, obitelji i domovinu. Zbog njegove ljubavi, postojanosti i svetosti, Gospodin ga je nagradio palmom mučeništva“, istaknuo je generalni vikar te pojasnio: „Poslije Kristova uskrsnuća više ništa nije isto. Tako se, iza grozote mučeništva koje je nama pred očima, krije Božje sjeme za rast Crkve i za rast svakoga od nas osobno. Onda se smijemo i nadati da stablo naše mjesne Crkve, izraslo iz sjemena Dujmove mučeničke krvi, neće prestati donositi nove plodove ili da se, ne daj Bože, neće osušiti. Proslava našega zaštitnika nas upravo nadahnjuje da trajno sačuvamo to stablo svježe i zeleno, da naše obitelji i župne zajednice, naša domovina i Crkva donose plodove

koji će pomoći u duhovnoj i materijalnoj obnovi.“

Budući da je ova godina u nadbiskupiji posvećena očinstvu, mons. Vidović je svrnuo svoj pogled na očeve pozvavši ih „da budu i ostanu stupovi obitelji jer na njima, uz drugi stup majke, počiva čitavo naše društvo, čitava naša civilizacija. Otac i majka su i pobjednički stupovi hrama Boga moga gdje smo prvi put i čuli ime Boga svoga. Ništa manje, čak još i više, želimo moliti za obitelji koje su ostale bez očeva, bilo da su preselili u vječnost, bilo da su odselili od svoje obitelji. Bol tih obitelji, žena i djece, je i naša bol i zato tražimo utjehu u zagrljaju nebeskog Oca koji nas nikada ne napušta.“ Okupljeni vjernički puk pozvao je na molitvu za svećenike i za Dujmova nasljednika. „Bog nam je dao predivan uzor u svetome Dujmu, ali i u drugima, tolikim znanim i neznanim mučenicima i svjedocima kroz čitavu povijest, sve do blaženoga Alojzija Stepinca i svetog Ivana Pavla II. koji su obojica hodočastili u ovu katedralu. I mi, svećenici ove mjesne Crkve, molimo zagovor svetoga zaštitnika, da u nama probudi duh iskrenog služenja braći i sestrama poput Krista koji nije došao da bude služen, nego da služi; da iz nas izbija blagost koja ne osuđuje, već koja privlači i sabire čak i one udaljene, čak i one koji ne vjeruju; da u nama razari pravu ljubav koja je spremna radije umrijeti sebi, negoli druge razalostiti; da se prepoznamo u zrcalu Lica Božjeg milosrđa.“

Na kraju propovijedi mons. Vidović uputio je molitvu sv. Dujmu, koji u svojoj ruci nosi naš grad i sve građane, našu nadbiskupiju i sve vjernike, da nam pomogne da istinski budemo djeca Božja te braća i sestre jedni drugima jer „ako postanemo djeca Božja, doživjet ćemo čudesno ispunjenje svih naših molitava i prošnji i brati plodove: vjeru, nadu i ljubav; mir i zajedništvo; solidarnost i blagostanje.“

Mješoviti prvostolni zbor sv. Dujma i bogoslovski zbor, uz mnoštvo puka radosno je otpjevao večernju molitvu. Potom je nadbiskup Barišić zahvalio svima koji su sudjelovali u devetnici: propovjednicima, zborovima, glazbenicima na čelu s maestrom don Šimom Marovićem te je na sve nazočne zazvao Božji blagoslov, a himnom sv. Dujmu u čast završila je svečana Večernja i devetodnevna priprava za blagdan sv. Dujma, zaštitnika grada Splita i Splitsko-makarske nadbiskupije.

Susret ministranata Sisačke biskupije

Sisak, 6.5.2017. (IKA) - Treći Susret ministranata Sisačke biskupije održan je 6. svibnja u svetištu Majke naših stradanja u Gori. Susret je okupio oko 400 ministranata iz svih osam dekanata, a kako je u biskupiji u tijeku Godina djece, susret se održao pod geslom „Takvih je kraljevstvo nebesko“ (usp. Mt 19,14). Cjelodnevni program bio im je ispunjen brojnim duhovnim, zabavnim i sportskim sadržajima koji su zajedno s povjerenikom za pastoral duhovnih zvanja vlč. Ivanom Grbešićem pripremili župljani župe Gora, članovi petrinjske Marijine legije, članovi zajednice Kursiljo, sestre milosrdnice iz Zagreba te sisački bogoslovi i sjemeništari.

Vrhunac ovogodišnjeg susreta bilo je svečano misno slavlje koje je predvodio sisački biskup Vlado Košić u zajedništvu s povjerenikom Grbešićem, rektorom svetišta preč. Paškom Glasnovićem i petnaestak svećenika. U homiliji biskup je istaknuo da je prva subota u mjesecu posvećena Blaženoj Djevici Mariji dan kada se osobito moli za duhovna zvanja. „Sutra je Nedjelja Dobrog Pastira, a danas još slavimo i spomendan sv. Dominika Savija, zaštitnika ministranata. Taj petnaestogodišnji dječak bio je učenik sv. Ivana Bosca te je proslavio vaš poziv i danas svi znaju da ministrant može biti svet. Zato se na današnji dan trebate njemu moliti da svi

budemo kao što je bio on. Kada su ga jednom prilikom u školi optužili da je kriv za neki nestašluk, premda nije bio kriv, on se nije želio braniti nego je za kaznu morao klečati. Drugi dan, kada je učitelj saznao za njegovu nevinost pitao ga je zašto se nije branio, a on je rekao: 'Ja sam se htio ponijeti kao naš Gospodin Isus koga su optužili i raspeli, a On je šutio'. Tako da doista nekada treba znati podnijeti krive optužbe i trpjeti kao Isus", rekao je biskup, dodavši kako premda je umro vrlo mlad, sv. Dominik živio je sveto te ga je papa Pio XII. ubrzo i proglasio blaženim i svetim.

U nastavku je govorio o sv. Petru koji je molio Isusa: „Ti koji si uskrснуo od mrtvih oživi ovu djevojčicu da tebi služi, da ne budu tužni njezini roditelji...'. I ona je ustala, Petar joj je dao ruku i vratio je roditeljima. Ta radosna zgoda nam govori da Duh Isusov oživljava i danas, samo je potrebno imati povjerenja. Tako i ja molim Isusa da oživi sve one umorne i bezvoljne među vama, da vam dadne radost u srcu. To je promjena koju On može učiniti, mi to znamo i u to vjerujemo", poručio je biskup okupljenima, podsjetivši kako je ovaj cijeli mjesec posvećen Majci Božjoj te pozvao na molitvu posebno njoj.

Nakon popričesne molitve okupljene je pozdravio povjerenik Grbešić, rekavši ministrantima da su ovi susreti prethodnih godina dali nekoliko duhovnih zvanja te da se ne boje odazvati na Kristov poziv.

Godišnje hodočašće osnovnoškolske djece u Voćin

Više tisuća djece iz župa Požeške biskupije okupilo se u Gospinu svetištu pod geslom "Krist danas i uvijek, naša nada" u pripremi za Treći biskupijski euharistijski kongres Voćin, 6.5.2017. (IKA) – Više tisuća osnovnoškolske djece iz župa Požeške biskupije okupilo se 6. svibnja u Gospinu svetištu u Voćinu na svom godišnjem hodočašću pod geslom "Krist danas i uvijek, naša nada" kao njihova euharistijska postaja u pripremi za Treći biskupijski euharistijski kongres. Po dolasku u svetište hodočasničke skupine obišle su oko Gospina lika u crkvi, potom su sudjelovale u programu pripreme za misno slavlje, tijekom kojega su mnoga djeca pristupila sakramentu pomirenja.

Središnji dio hodočašća bila je misa koju je predvodio požeški biskup Antun Škvorčević u zajedništvu s pedesetak svećenika. Na početku misnog slavlja djeca su uputila pozdrav Gospi Voćinskoj pred njezinim likom tri puta uskliknuvši "Blažena Ti što povjerova!" Potom je voćinski župnik Mladen Štivin u ime mladih hodočasnika pozdravio biskupa i čestitao mu 45. obljetnicu svećeništva, 20. obljetnicu biskupstva i 70. rođendan, a djeca su mu uručila cvijeće.

Pozdravljajući svećenike, redovnice, vjeroučitelje, a napose djecu hodočasnike, biskup je izrazio radost što su se ponovno okupili kod Gospe Voćinske na početku njezina mjeseca svibnja, o 20. obljetnici utemeljenja Požeške biskupije i u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres. U homiliji spomenuo je kako su prije nekoliko dana vjernici Požeške biskupije bili na hodočašću u Rim i ondje pohodili grobove sv. Petra i sv. pape Ivana Pavla II., utemeljitelja biskupije, te se snažno obnovili u onoj vjernosti koju Isus Krist očekuje od svojih učenika. Rekao je da je to hodočašće u Voćin na neki način nastavak hodočašća u Rim, gdje su zajedno s Petrom u ime njihove biskupije ispovjedili "Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga". Pozvao je djecu da svi zajedno ponove te Petrove riječi iz evanđeoskog ulomka.

Potom je djeci protumačio zašto su mnogi otišli od Isusa, kad je rekao da je on kruh života. Nakon što ih je Isus čudesno nahranio kruhom, ljudi su ga htjeli učiniti kraljem,

jer su se ponadali da će i dalje od Isusa dobivati kruha zabadava, bez truda i rada. Isus ne želi biti takav kralj: on nije umnožio kruh samo da nahrani želudac tisućama ljudi, nego u prvom redu da probudi kod njih vjeru u njega i da po dubokoj povezanosti s njime budu vječno sretna bića. A kad su neki počeli govoriti da im Isus ne može dati vječni život, i počeli odlaziti od njega, Isus je poštovao njihovu slobodu i nije ih zaustavljao, ostavši čvrsto pri svojoj tvrdnji da je on kruh života i da će živjeti uvijek samo oni koji budu blagovali njegovo tijelo i pili njegovu krv. Rekavši da je kruh koji svakodnevno jedemo neophodan za naš život, biskup je istaknuo da on nije dovoljan, jer smo mi u svojim srcima gladni punine života, ljubavi koju nam ljudi na zemlji ne mogu dati, gladni mira, radosti i pravdnosti. Zaključivši kako su sve te stvarnosti za kojima gladujemo duhovne naravi, biskup je ustvrdio da je Isus zato rekao da je Duh onaj koji oživljuje, a da tijelo ne koristi ništa. Postoji duhovna hrana koju čovjek vjerom treba primiti u dubinu svoga srca, i kojom on biva ishranjen za život vječni. "Kad vjerom prihvaćamo da u nas u svetoj pričesti uđe ljubav kojom je Isus Krist pobijedio smrt, i da budemo ispunjeni snagom Duha Svetoga, naš zemaljski hod ne završava u grobu, nego u uskrsnuću na život vječni", rekao je biskup.

U nastavku homilije ustvrdio je da se i djeci u Voćinu može dogoditi ono što ulomak Djela apostolskih u prvom čitanju kaže da se zbilo u Jopi i Lidi, gdje je apostol Petar, zahvaćen snagom Isusova Duha paraliziranom Eneji pomogao da ustane s bolesničke postelje i ponovno prohoda, a umrloj Tabiti da ustane sa smrtno postelje. Naglasio je kako je Petar, govoreći Eneji i Tabiti da ustanu, upotrijebio onu istu riječ kojom su evanđelisti opisali Isusovo ustajanje iz groba, odnosno njegovo uskrsnuće. Na temelju toga je zaključio da je Krist Petrovim služenjem to dvoje ljudi ozdravio od najveće i najteže bolesti, a to je smrt, i da su Eneja i Tabita ustali da bi s uskrslim Kristom prohodali i s njime kao pobjednici nad smrću dospjeli do punine života za kojom čezne svako ljudsko srce. Ustvrdivši kako Marija u svojim svetištima mnogima pomaže da ne žive sitno i maleno, nego da budnom vjerom budu dionici Isusova svijeta i njegove pobjede nad smrću i da ljudi veliki duhom, biskup je zamolio Marijin zagovor za nazočnu djecu i mlade da cijeloga života budu velikog vjerničkog srca, da po pričesti budu ispunjeni Isusovom snagom pobjede nad smrću i našu domovinu učine velikom. Završavajući homiliju podsjetio je djecu da 20. obljetnicu biskupije slave Trećim biskupijskim euharistijskim kongresom, i pozvao ih da krajem rujna dođu u Požegu na to slavlje. Tom prigodom u Požegu hodočasti i lik Gospe Voćinske, doći će i kardinal Stanislaw Dziwisz, koji je dugo godina bio tajnik sv. Ivana Pavla II. i bio svjedokom kad je on osnovao Požešku biskupiju.

Nakon pričesti uslijedila je euharistijska pobožnost tijekom koje su djeca klicala Isusu drevnim voćinskim hodočasničkim poklikom "Klanjamo se tebi, Božanstveni Kruše, blagoslovi naše neumrle duše!" Potom je biskup predvodio molitvu Gospi Voćinskoj, kojom je njezinoj majčinskoj ljubavi povjerio sve male hodočasnike. Na svršetku misnog slavlja biskup je zajedno sa svim hodočasnicima Isusovoj Majci uputio poklik zahvalnosti "Hvala ti, Isusova Majko!" Zatim su djeca zahvalnost svećenicima, redovnicama i vjeroučiteljima koji su ih dopratili na hodočašće iskazali dugotrajnim pljeskom, kao i nazočnim bogoslovima i svećeničkim aspirantima. Biskup je potaknuo djecu da razmišljaju o svećeničkom i redovničkom pozivu i da se spremno odazovu ako osjete da ih Bog zove te je na sve njih zazvao Božji blagoslov. Pjevanje na misi predvodili su dječji pjevački zborovi župe Marije Kraljice i sv. Jurja mučenika u Davoru, župe sv. Nikole Biskupa u

Pleternici, župe Pohoda BDM u Voćinu te župe sv. Roka u Virovitici.

Program hodočašća nastavljen je natjecanjem iz kviza vjeronaučnog znanja na temu 20. obljetnice osnutka Požeške biskupije. Prvo mjesto osvojili su vjeroučenici iz župe sv. Terezije Avilske u Požegi pod vodstvom vjeroučiteljice s. Karoline Mićanović. Za jedan bod iza njih bili su vjeroučenici župe Pohoda BDM iz Voćina s vjeroučiteljicom s. Terezom Dokić, a treće mjesto osvojila je ekipa vjeroučenika iz župe Blažene Djevice Marije iz Nove Kapele s vjeroučiteljem Robertom Kupčakom. Biskup je čestitao svima, a posebno pobjednicima iz katedralne župe sv. Terezije Avilske, naglasivši da je znakovito što su upravo oni pobijedili u godini u kojoj se slavi dvadeseta obljetnica njihove župne crkve kao katedrale u kojoj će se održati Treći biskupijski euharistijski kongres. Uručio im je veliku medalju Svetišta Gospe Voćinske i Priznanja. Slijedila su sportska natjecanja skupina dječaka i djevojčica u povlačenju užeta, skakanju u vreći, tronogom trčanju, trčanju s ping-pong lopticom i točkama. Pobjednicima su nakon natjecanja uručeni bomboni kao slatke nagrade.

Dječji festival duhovne glazbe „Iskrice“

Pobjednička pjesma „S Kristom na put“ u izvedbi Zbora „Nebeske Iskrice“ iz župe sv. Mateja iz Viškova

Vodnjan, 6.5.2017. (IKA) - Već tradicionalni dječji festival duhovne glazbe „Iskrice“ održao se u subotu 6. svibnja u Vodnjaju 21. put za redom, a u sklopu festivala održan je i 8. natječaj za literarni rad „Egidije Bulešić“. Ove je godine geslo festivala bilo „Radost putovanja“. Sudjelovalo je čak 13 zborova župa i osnovnih škola istarske i primorsko-goranske županije, ukupno gotovo 400 malih pjevača. Izvedene su poznate duhovne pjesme, ali i nove skladbe s novim stihovima za koje je dodijeljena posebna nagrada. Na literarni natječaj stiglo je 15 radova. Za najbolji literarni rad odabran je tekst „Radost putovanja“ učenice Ariele Kozlović iz OŠ Milana Šorge iz Oprtlja, drugo mjesto pripalo je sastavu Julije Puljić iz OŠ Karojba, a treća nagrada dodijeljena je Antici Vadanjel iz OŠ Vladimira Nazora Pazin.

Program su vodile Adrana Radmanić i Ivana Pajković. Nakon izvođenja himne Iskrice na početku se okupljenima obratio vodnjanski gradonačelnik Claudio Vitasović. Skup su pozdravili Dragica Zadnik u ime organizatora Hrvatskoga katoličkog zbora „MI“ Osnovne zajednice Vodnjan i Corrado Giraldo ravnatelj Osnovne škole Vodnjan. Potom se skupu obratio dugogodišnji predsjednik HKZ „MI“ Osnovne zajednice Vodnjan koja je od početka nositelj organizacije festivala Iskrice, saborski zastupnik Anton Kliman. Prisjetio se skromnih početaka te izrazio nadu širenja festivala uključivanjem što više zborova iz cijele Riječke metropolije, a već se ove godine krenulo u tom smjeru s čak tri zbora s riječkog područja. Izrazio je zahvalnost organizatorima na uloženoj trudu te zazvao na festival zagovor Egidija Bulešića. O tom pobožnom mladiću, franjevačkom trećerocu, koji je rođen i živio u Puli početkom dvadesetog stoljeća te umro na glasu svetosti u dobi od 24 godine pobježe je govorio vodnjanski župnik preč. Marijan Jelenić, koji je u svojstvu izaslanika Porečke i Pulske biskupije proglasio festival otvorenim.

U kategoriji izvedbi poznatih duhovnih skladbi u izvedbi župnih zborova prvu nagradu za izvedbu pjesme „Bože, Tebi pjevam ja“ osvojio je Dječji zbor „Nar“ iz župe sv. Mohora i Fortunata iz Lindara, u kojem dvadesetak pjevača pjeva uz instrumentalnu pratnju čak pet instrumentalista, među kojima gitaru svira i vlč. Filip Celent. Drugu nagradu u

kategoriji poznatih duhovnih skladbi u izvedbi župnih zborova osvojili su, s jednakim brojem bodova, Zbor „Egidije Bulešić“ vodnjanske župe sv. Blaža s pjesmom „Zahvali“ i Zbor „Mali sv. Jurja“ iz župe sv. Jurja sa Starog Pazina s pjesmom „Kapetane moj“. Treće mjesto u toj kategoriji podijelili su Zbor „Marijine zvjezdice“ iz Sv. Petra u Šumi s pjesmom „Ne boj se jer ja sam s tobom“ te Zbor „Svetog Peregrina“ iz istoimene umaške župe s pjesmom „Bože, Tebi pjevam ja“.

U kategoriji poznatih skladbi u izvedbi zborova osnovnih škola prvo mjesto osvojili su mališani iz Osnovne škole Tar – Vabriga s pjesmom „Hvala ti“, drugo mjesto, s pjesmom „Milost“, osvojili su pjevači iz združenog zbora OŠ Vodnjan i Juršići, a treće mjesto, s pjesmom „Oh, happy day“ mali pjevači iz Osnovne škole Višnjana.

Prvu nagradu u kategoriji izvedbi novih duhovnih skladbi u izvedbi župnih i školskih zborova, a ujedno i posebnu nagradu za tekst i glazbu nove skladbe odnijela je pjesma „S Kristom na put“ u izvedbi zbora „Nebeske Iskrice“ iz župe sv. Mateja iz Viškova iz Riječke nadbiskupije, koja je ujedno proglašena i pobjedničkom pjesmom ovogodišnjeg festivala „Iskrice“. Autorica nagrađenog teksta je Ljilja Ivkić, a glazbe Ivana Marčelja, one su ujedno i voditeljice zbora. U pobjedničkoj pjesmi solističke sekvence otpjevala je Veronika Višnjić, učenica 4. razreda. Posebna nagrada za glazbeni aranžman pripala je pjesmi „Hvala ti“ u izvedbi Zbora OŠ Tar-Vabriga, odnosno autoru aranžmana Bogdanu Fabrisu, koji je ujedno i voditelj zbora.

Drugu nagradu u kategoriji novih duhovnih skladbi u izvedbi školskih i župnih zborova podijelili su mališani iz Zbora „Ljiljani“ iz riječke OŠ Turnić s pjesmom „Domovina iz srca raste“ i Zbor talijanske osnovne škole Buje s pjesmom „Dragocjeni cvijet“. Treće mjesto iste kategorije podijelili su članovi Vokalne skupine Osnovne škole Vladimira Nazora iz Pazina s pjesmom „Hvala ti Kriste“ i Zbor OŠ „Sv. Matej“ iz Viškova u Rijeci s pjesmom „Božja ljubav“.

Nagrađeni zborovi su osim pehara dobili i knjigu s pjesmama izvedenim tijekom prvih 15 godina Iskrice.

Split svečano proslavio svoga zaštitnika svetoga Dujma

Svečano misno slavlje predvodio je mons. Hans – Josef Becker, nadbiskup iz Paderborna u Njemačkoj

Split, 7.5.2017. (IKA) - Svečanim euharistijskim slavljem koje je u nedjelju 7. svibnja na splitskoj rivi uz sudjelovanje više tisuća vjernika predvodio mons. Hans – Josef Becker, nadbiskup iz Paderborna u Njemačkoj, Splitsko-makarska nadbiskupija i grad Split proslavili su svetkovinu svoga nebeskog zaštitnika sv. Dujma, biskupa i mučenika prvih kršćanskih stoljeća.

Pozdravnu riječ uputio je domaćin splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić pozdravivši predvoditelja slavlja i sve nazočne (nad)biskupe, provincijale, svećenike, provincijalke, redovnike i redovnice, izaslanika predsjednika Vlade Republike Hrvatske i nazočne ministre, Izaslanicu Predsjednice RH, povjerenicu Vlade za grad Split, splitsko-dalmatinskog župana, zapovjednika Hrvatske ratne mornarice, saborske zastupnike, predstavnike društvenih, civilnih i vojnih vlasti, nagrađene građane u Dan grada Splita, sve građane i vjernike, a osobito sve hodočasnike i goste, kao i sve one koji prate posredstvom Hrvatskog radija i televizije.

„Slavimo svetog Dujma u godini koja je posvećena ocu i očinstvu. Upravo u svetom Dujmu prepoznajemo hrabrog pastira i duhovnog oca. Svojim životom, riječima i djelima, a iznad svega svojim mučeništvom, hrabrio je i upućivao svoje duhovne sinove i kćeri na zajedničkog nam Oca, Boga koji

nas je toliko ljubio da smo u Sinu postali njegovi sinovi i kćeri. Budući da imamo zajedničkog Oca, braća smo i sestre! Željeli bismo da svi naši očevi, bilo biološki, bilo duhovni, bilo gradski, u svojim ulogama i institucijama, svojom molitvom i radom, odgovornom slobodom i zauzetim zalaganjem, pravednošću i poštenjem, radnim danom i nedjeljnim slavljem, u obitelji i društvu, budu ohrabrenje svojoj djeci i mladima u njihovim nesigurnostima, da im budu siguran putokaz u njihovim lutanjima, pouzdan oslonac u njihovim posrtanjima, jasni svjedoci istine u mentalitetu relativizma, da budu izvor i branitelji života", kazao je nadbiskup Barišić, Dujmov 107. nasljednik te dodao: „Sveti Dujme, pomози nam da u radosti zajedništva, s nebeskim Ocem i našim očevima, izgrađujemo obitelj doma i domovine, kako bismo u blagostanju bili blagoslov jedni drugima."

Hrvatski prijevod propovijedi nadbiskupa Beckera čitao je mons. Nediljko Ante Ančić. Na samom početku mons. Becker iskazao je osobnu radost što dolazeći s hladnog sjevera na topli jug može još jednom doživjeti nadaleko hvaljeno hrvatsko gostoprimstvo te prelijepi pogled na more i okupljeno mnoštvo vjernika koje je sazvaо Gospodin, „koji nam je u svojim svetima na poseban način blizu. Ima nebrojeno mnoštvo svetih. Pa ipak svaka nacija, svaki kulturni krug, svaki grad i biskupija ima svece koji su s tim ljudima osobito blisko povezani. Moji doživljaji ovih dana kod vas ovdje u Splitu živo i jasno mi govore: 'Za Vas je sveti Dujam takav svetac s kojim ste na poseban način povezani'. Premda o Dujmovu životu ne znamo mnogo te je tijekom stoljeća puno toga zaboravljeno, ipak, naglasio je mons. Becker, „ono što je do danas ostalo, može se sažeti u tri misli koje su tri sljedeće značajke: radost u navještaju vjere, vjernost Crkvi i hrabrost u ispovijedanju vjere. Kao biskup ondašnje biskupije Salone imao je zadaću da sestre i braću jača u vjeri. Ne smijemo zaboraviti da je tada kršćanstvo bilo još posve na početku; u Rimskom Carstvu nije bilo ni tolerirano kao mogućí oblik prakticiranja vjere. Pa ipak unatoč progonu i protivljenjima, rastao je broj onih koji su priznavali vjeru u trojedinog Boga kršćana. Njima je Dujam tumačio poruku Evanđelja, dijelio im sakramente i na različite načine im svjedočio Božju blizinu. Njih je hrabrio, kada je počinjalo vrijeme progona i kada se za kršćansku vjeru moralo i umirati."

Nadbiskup Becker naglasio je da ono što je Dujam drugim ljudima propovijedao, nisu bile prazne riječi jer je sadržaj svojih riječi i djela „svjedočio primjerom svoga života. Čvrsto ukorijenjen u vjernosti zajednici Crkve, nije se bojao mučeništva. Zajedno sa sedmoricom drugih kršćana u posljednjem progonu u Rimskom Carstvu za vrijeme cara Dioklecijana godine 304. bio je smaknut. Kršćani, njegove sestre i braća potajno su pokopali njegovo tijelo i na grobu su sagradili baziliku. To ipak neće ostati njegovo posljednje počivalište. Kad je završilo vrijeme progona, mauzolej cara Dioklecijana u Splitu pretvoren je u katedralu da bi pružila mjesto Dujmovim relikvijama. Kakva poruka: grobnica posljednjega rimskog progonitelja kršćana postaje kršćanskom crkvom, do dana današnjega!"

„Radost naviještanja vjere – vjernost Crkvi – hrabrost u ispovijedanju vjere", nastavio je nadbiskup Becker, „to životno svjedočanstvo svetog Dujma koje je splitska Crkva stoljećima sačuvala još je i danas neoslabljeno aktualno. Svi smo odgovorni da se poruka Evanđelja i dalje prenosi u vrijeme koje dolazi. Taj nalog moramo radosno ispunjati. Jer poruka koju netko širi žalosna lica nije ljudima privlačna i zanimljiva. Ako nas se doživljava kao radosne i otkupljene ljude, kao one kojima snaga Evanđelja pomaže nositi i teške i tamne strane života, onda razvijamo misionarsku snagu."

Upozorio je da „upravo u vremenu kada kršćanstvo u mnogim dijelovima Europe gubi na svojoj snazi, od velikog je značenja da se međusobno jačamo u vjeri i u vjernosti Crkvi. Potrebno je hrabrosti za ispovijedanje vjere. Nitko od nas ne zna što će daljnji razvoj u budućnosti još sa sobom donijeti."

„Pritom sigurno znamo da i u zadaći koja je pred nama, kakva god ona bila – nismo sami", ohrabrio je vjernike te zaključio: „Kao što Crkva uči, sveci nisu samo uzori koji su nekoć živjeli i ostavili nam poseban primjer života. Oni i nadalje žive kod Boga, u nebu. Ondje su nam zagovornici, koji nas u našem svjedočenju podupiru i osnažuju. Neka svima nama, a osobito Splitskoj Crkvi, sv. Dujam s neba pomogne, da svoju vjeru možemo uvjerljivo živjeti – u radosti, da smo otkupljeni ljudi, u vjernosti zajednici Crkve, u hrabrosti priznanja trojedinog Boga. I da tako prenosimo poruku nade koja je u nama: 'Približilo se kraljevstvo Božje (Lk 10,9)'."

Uz domaćina nadbiskupa Barišića i predvoditelja slavljа mons. Beckera, u slavljу je sudjelovalo još šest nad/biskupa, biskupi Splitske metropolije: šibenski Tomislav Rogić, dubrovački Mate Uzinić, hvarski Slobodan Štambuk, kotorski Ilija Janjić, potom predsjednik HBK i zadarski nadbiskup Želimir Puljić, gospičko-senjski biskup Zdenko Križić, generalni vikar mons. Miroslav Vidović, Metropolitanski kaptol na čelu s prepozitom mons. Nediljkom Antom Ančićem, katedralni župnik don Tomislav Čubelić, provincijal Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Joško Kodžoman, izaslanici biskupa i provincijala te oko šezdeset svećenika, kako dijecezanskih tako i redovničkih.

Svečana procesija sa svečevim moćima pod vodstvom don Jure Bjeliša, od prvostolnice do prigodnoga oltara na Trgu dr. Franje Tuđmana na splitskoj rivi, bila je i ove godine lijepo priređena, uključivši redovnice, crkvene i humanitarne udruge, vojsku, policiju, viteške udruge i udruge Domovinskoga rata, kao i mnoge folklorne skupine grada i okolice. Kako bi ophod bio uronjen u molitvu, pobrinuo se animator slavljа dr. don Ante Mateljan. Ljepoti pobožnosti i slavljа uvelike su pridonijeli brojni redari pod vodstvom don Luke Vrljička te pjevanje mješovitoga zbora, sastavljenoga od Mješovitoga pjevačkoga prvostolnog zbora sv. Dujma i zbora Gospe od zdravljа, pod ravnanjem kapelnika splitske prvostolnice maestra don Šime Marovića, a uz pratnju splitskoga "Brass kvinteta" te orguljašku pratnju maestre s. Mirte Škopljanac-Mačine. Misa je završila himnom Domovini, za vrijeme koje su ovogodišnji prvopričesnici mahali hrvatskim zastavicama, a predvoditelj slavljа zazvao je Božji blagoslov na sve hrvatske obitelji i domovinu Hrvatsku. Nakon pjesme Blaženoj Djevici Mariji proslava Dana Grada i njegova zaštitnika sv. Dujma nastavila se bogatim kulturnim, zabavnim i drugim sadržajima.

Nadbiskup Barišić primio premijera Plenkovića

Split, 7.5.2017. (IKA) - Prigodom proslave blagdana sv. Dujma, zaštitnika grada Splita i Splitsko-makarske nadbiskupije, nadbiskup Marin Barišić, primio je u nedjelju 7. svibnja u Nadbiskupskom ordinarijatu u Splitu predsjednika Vlade Republike Hrvatske Andreja Plenkovića, u čijoj je pratnji bio ministar turizma Gari Capelli i drugi suradnici. Nazočni su bili povjerenica Vlade RH za grad Split prof. dr. Branka Ramljak i mons. Miroslav Vidović, generalni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije.

U srdačnom susretu nadbiskup je zahvalio premijeru Plenkoviću što je došao u Split, na dan koji Splitsani slave svoga zaštitnika. Pri tome upoznao je predsjednika Vlade s

planovima Splitsko-makarske nadbiskupije, a osobito vezano uz palaču Skočibučić-Lukaris u kojoj bi, po dovršetku obnove i pravne procedure, trebalo biti izloženo umjetničko blago koje je nastajalo u Splitu od samih početaka gradnje Dioklecijanove palače, preko najvrjednije knjige u hrvatskom narodu – Splitskog evanđelistara, sve do raznih predmeta za liturgijsku upotrebu. Riječ je o kulturnom blagu koje je svojevrsna „osobna karta“ povijesti i sadašnjosti hrvatskog naroda, a koje vrlo rado posjećuju mnogobrojni strani turisti.

Premijer Plenković sa zanimanjem je primio na znanje sve što je do sada učinjeno oko toga važnog projekta, te obećao pomoć i podršku Vlade kako bi projekt bio doveden do kraja te što prije prikazan svekolikoj domaćoj i stranoj javnosti. Na vlastitu želju, premijer Plenković se u pratnji nadbiskupa Barišića uputio u splitsku prvostolnicu kako bi se pomolio pred otvorenim moćnikom sv. Dujma. Potom su zajedno posjetili i palaču Skočibučić-Lukaris gdje je u tijeku izložba o najnovijim otkrićima pri obnovi katedrale i gdje se premijer uvjerio o do sada izvedenim radovima, priopćio je Nadbiskupski ordinarijat.

12. festival Dobrog Pastira u Koprivnici

Koprivnica, 7.5.2017. (IKA) - Molitva blaženog Charlesa de Foucaulda „Oče stavljam se u tvoje ruke“ bila je tema 12. po redu festivala Dobrog Pastira koji se u nedjelju 7. svibnja održao u župi svetog Nikole biskupa u Koprivnici. Na četvrtu uskrсну nedjelju, Nedjelju Dobrog Pastira, Crkva obilježava Svjetski dan molitve za duhovna zvanja. Tim povodom Ured za pastoral duhovnih zvanja i ministranata Varaždinske biskupije, na čelu s vlč. Sinišom Dudašekom, tradicionalno organizira festival duhovne glazbe na kojem nastupaju zborovi mladih i solisti koji djeluju na području Varaždinske biskupije u župnim ili redovničkim zajednicama.

Uz velik broj vjernika i redovnika, koji su zajedno s izvođačima u ispunjenoj crkvi Svetog Nikole biskupa slavili Boga pjesmom, bio je i varaždinski biskup Josip Mrzljak koji je i otvorio festival. Biskup je srdačno pozdravio sve okupljene te naglasio kako je posebno radostan svaki puta kada uđe u crkvu Svetog Nikole biskupa u Koprivnici, jer ga vraća u mlade dane kada je upravo ondje bio župni vikar. Posebno se sjećam da sam na blagdan Gospe Lurdske, koja se ovdje posebno časti, otišao na drugu dužnost. Zato mi je drago da se ovaj festival održava u ovoj crkvi i posebno mi je drago za sve mlade koji ovdje nastupaju, jer ćemo se svi zajedno pomladiti, a ova pjesma bit će velika zajednička molitva za nova duhovna zvanja, ne samo u našoj biskupiji, već i u Crkvi u cijelom svijetu. Nadamo se da će dobri Bog uslišiti naše molitve, kazao je na otvorenju festivala mons. Mrzljak.

Na ovogodišnjem festivalu nastupili su Veliki - mali zbor - Dječji zbor župa grada Koprivnice s pjesmom „Mesija“, Zbor mladih „Ime ljubavi“ župe svetog Nikole biskupa iz Koprivnice s pjesmom „Pustinja“, Sarah Tomić iz iste župe s izvedbom „Pravi put“, Zbor mladih „Stepinčeva mladež“ iz župe blaženog Alojzija Stepinca u Koprivnici s pjesmom „U tvome naručju“, Zbor mladih „Eshaton“ iz župe Močile s pjesmom „Neću odustati“, Luka Kapitanić iz župe Virje s pjesmom „Svoj život ja dajem Ti“, Zbor mladih „Benedictus“ iz župe Kloštar Podravski s pjesmom „Molitva bl. Charlesa de Foucaulda“, Vesna Posavec iz župe Kneginac s pjesmom „Tvoja mi ljubav daje snagu“, Zbor mladih „Juventus Christi“ iz župe Đurđevac s pjesmom „Give me a clean heart“, Anita Vinček iz župe svetog Nikole iz Varaždina s pjesmom „Kreni“, Zbor mladih „Svih svetih“

iz župe Podravske Sesvete s pjesmom „Zapali svjetlo svojim životom“, Martina Tomas iz župe Močile s pjesmom „Život“, zbor mladih „Svjetlost svijeta“ iz župe Ivanec s pjesmom „Postojani“, a festival je okončan nastupom Zbora mladih Varaždinske biskupije („Krist naša nada“ i „Srce predajem Ti“).

Uz izvođače iz Varaždinske biskupije kao posebni gosti festivala nastupili su Čedo i Matija Antolić iz Zagreba sa skladbama „Ti na vratima“ i „Moj Bog i ja“. Čedin sin Matija, pokazao je da jabuka nije pala daleko od stabla. Naime, 2014. godine dobio je nagradu Porin za najbolji album popularne duhovne glazbe. Na festival Dobrog Pastira rado se odaziva.

Festival, kroz čiji je program vodila Tanja Popec, okončan je molitvom, biskupovim blagoslovom i zajedničkom pjesmom svih okupljenih „Krist na žalu“.

Susret zborova katoličkih škola Dalmacije u Šibeniku

Šibenik, 7.5.2017. (IKA) - U Nedjelju Dobrog Pastira, 7. svibnja, održan je u katedrali Sv. Jakova u Šibeniku Susret zborova katoličkih škola Dalmacije. Dolaskom u Šibenik, sudionicima je bilo organizirano kratko upoznavanje s pojedinim znamenitostima grada i svetim osobama vezanim uz grad. U katedrali Sv. Jakova dočekao ih je i upoznao s pojedinostima gradnje i njezinom važnosti katedralni župnik don Krešimir Mateša. Sa životom, djelovanjem i likom službenice Božje majke Klare Žižić upoznala ih je vicepostulatorica njezine kauze s. Terezija Zemljić u crkvi Sv. Lovre, gdje je i grob majke Klare. Na kraju su sudionici posjetili Nacionalno svetište sv. Nikole Tavelića u crkvi Sv. Frane, u kojem ih je s djelovanjem sveca te povijesnom važnošću samostana i franjevac konventualaca u njemu upoznao fra Augustin Kordić. Mladi su imali priliku obići i muzej o sv. Nikoli Taveliću u sklopu samostana.

Raspjevani dio susreta započeo je prigodnom molitvenom pjesmom „Krist na žalu“ svih okupljenih. Pozdravnu riječ uputila je voditeljica Ureda HBK za katoličke škole Ivana Mokri, izrazivši radost što je ovogodišnji susret u Šibeniku, gdje je i ona utkala svoj rad u početke Katoličke osnovne škole. Nadu kako će mladi zborovi ispuniti skladnom pjesmom prostor katedrale i ispuniti srca slušatelja izrazio je šibenski biskup Tomislav Rogić.

Prvi je nastupio zbor Klasične gimnazije Ivana Pavla II. iz Zadra. Izveli su pjesme Tražim tebe Šime Marovića te duhovnu crnačku pjesmu Nobody knows the trouble I've seen. Voditelj zбора je Grgo Ivanković, prof. Uslijedio je nastup zboru Franjevačke klasične gimnazije s pravom javnosti iz Sinja. Nastupili su s pjesmom Šime Marovića Hvaljen Isus, dobri ljudi te Johna Cartera Cantate Domino. Voditelj zboru je Andro Čalo, prof. Treći po redu bio je zbor Nadbiskupske klasične gimnazije don Frane Bulić iz Splita s pjesmama Jacoba Arcadelta Ave Maria te pjesmom Šime Marovića Navištenje. Voditeljica je s. Lidija Matijević, uz glazbenu pratnju Benjamina Vrdoljaka. Podršku zboru došao je dati i ravnatelj don Josip Dukić. Na kraju je nastupio zbor škole domaćina, Katoličke osnovne škole iz Šibenika, koji je izveo pjesmu Damira Topića O ljubavi ja pjevam, te Psalm 23 Gospodine, ti si pastir moj. Zbor je nastupio uz pratnju Srečka Perkovića i pod voditeljstvom Luide Cvitan, prof.

Zahvalnu riječ na kraju je uputila ravnateljica škole domaćina s. Mandica Starčević, zahvalivši zborovima na predivnim izvedbama kojima su pokazali koliko bruse talente koje im je Gospodin darovao.

Hodočašće vatrogasaca u Dragotin

Dragotin, 7.5.2017. (IKA/TU) – U Svetište Gospe Žalosne u Dragotinu hodočastilo je u nedjelju 7. svibnja 26 vatrogasnih društava. Bilo je to četvrto po redu hodočašće vatrogasaca u organizaciji DVD-a Trnava i DVD-a Stari Perkovci. Svečano euharistijsko slavlje predvodio je mons. Stjepan Karalić, kanonik, u zajedništvu s upraviteljem svetišta vlč. Dejanom Henčićem i umirovljenim profesorom KBF-a u Đakovu vlč. Ivanom Zirdumom. Nakon euharistijskog slavlja uslijedila je procesija kroz svetište, a potom zajednički domjenak za sve hodočasnike. Liturgijsko pjevanje animirao je zbor Župe Svih svetih iz Đakova, pod ravnanjem s. Jelene Kovačević.

Biskup Gerard Žerdin posjetio nadbiskupa Hranića

Osijek, 8.5.2017. (IKA/TU) - Mons. Gerard Žerdin, biskup koadjutor Apostolskog vikarijata San Ramon u Peruu posjetio je đakovačko-osječkog nadbiskupa Đuru Hranića 8. svibnja u Vikarijatu Osijek. Mons. Žerdin član je Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda sa sjedištem u Zagrebu, trenutačno se nalazi na godišnjem odmoru u Hrvatskoj te priprema pohod ad limina u Rim. Povod susreta s nadbiskupom Hranićem bile su pojedinosti vezane uz odlazak vlč. Vedrana Bilića, svećenika Đakovačko-osječke nadbiskupije, na probni rok od godinu dana u misije u Peru. Vlč. Bilić zaređen je 2015. godine u Đakovu. Pri primanju u Bogoslovno sjemenište, u razgovoru s tadašnjim đakovačko-osječkim nadbiskupom Marinom Srakićem, istaknuo je svoju želju za odlazak u misije. Ponavljao je tu želju, ali je nakon ređenja ipak prihvatio sugestiju mons. Hranića da ostane godinu dana na službi u svojoj Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji zbog nedostatka svećenika. Obavlja službu župnoga vikara u župi Rođenja sv. Ivana Krstitelja u Ivankovu. No, u rujnu ove godine poći će na godinu dana u Peru. Ukoliko jednogodišnje iskustvo s obzirom na klimu, kulturu i zahtjeve koji će se pred njega staviti bude pozitivno, vlč. Bilić djelovat će kao svećenik fidei donum u Peruu, odnosno ostat će svećenik Đakovačko-osječke nadbiskupije na službi u misijskim krajevima.

Mjesečni susret svećenika Varaždinske biskupije posvećen položaju Roma

Varaždin, 8.5.2017. (IKA) - Redoviti susret svećenika Varaždinske biskupije održan je 8. svibnja u dvorani Pastoralnog centra Varaždinske biskupije. Okupljene je pozdravio biskup Josip Mrzljak koji je predvodio molitvu Časoslova, dok je mons. Antun Perčić okupljenim svećenicima dao nekoliko servisnih informacija o aktivnostima u župama i biskupiji. Tema susreta bila je „Romi u Hrvatskoj: povijest, tradicija, kultura, vjera“, o čemu je govorio prof. dr. Neven Hrvatić, redoviti profesor na Odsjeku za pedagogiju Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Varaždinska biskupija ima najviše Roma u Hrvatskoj. Zato je i pastoralni rad s Romima jako važan jer su vrlo specifičan narod, kazao je dr. Hrvatić. Romi imaju puno toga što je nama strano i zbog toga ih i mi danas možda slabije razumijemo. Što se tiče poveznice kršćanstva i Roma, postoji nekoliko njih koje ne idu u prilog Romima, no to je zbog njihova teškog načina života. Postoji više legendi njihova porijekla; da su Romi potomci Kajina, zatim da su potomci Egipćana koji su zajedno s Izraelcima bježali iz Egipta, a jedna legenda govori da su kovači koji su iskovali čavle za Isusovo razapinjanje bili Romi te ih taj čavao prati

tijekom čitave povijesti što se odražava na njihovu teškom životu. Romi dolaze iz Indije, to je njihova pradomovina oko rijeke Ganges, što je karakteristično za neka njihova vjerovanja. Što se tiče Europe, najveći ih je broj u Rumunjskoj, a to je važno i nama jer su Romi Bajaši došli k nama upravo iz Rumunjske gdje ih danas ima između 1,5 do čak 4 milijuna. To je najveća zajednica Roma u Europi. Naša romska zajednica doselila je u Europu još u 14. stoljeću, a godine 1362. Romi se spominju prvi puta i to u Dubrovniku. U to vrijeme bio je i jedan redovnik romskog porijekla, a od tada nije bilo Roma svećenika na ovim prostorima, pa posebno raduje što imamo jednog Roma u sjemeništu, tako da bi se uskoro moglo dogoditi da nakon više stoljeća imamo Roma svećenika. Što se tiče Roma koji žive na području Varaždinske biskupije, prvi puta spominju se u Legradu, kada je bilo kršteno dijete jednoga ciganskog vojvode. Dobar dio njih živi u zatvorenim skupinama. Njihov pravosudni sustav „Kris“ trebao bi rješavati razmirice bez obzira na pravosudni sustav države u kojoj žive. To je svojevrsno vijeće starješina. Romi imaju tri imena. Prvo zna samo majka i izgovara ga u tajnosti prilikom rođenja djeteta da nitko ne čuje kako ne bi došlo do uroka. Drugo koriste jedino između samih sebe, a treće je izrečeno na krštenju i ono je javno. Dio predavanja prof. Hrvatić posvetio je njihovu ulasku u brak, kulturi, umjetnosti, religiji i gatanju. Vjerovanje Roma bilo je vezano uz njihovo indijsko porijeklo, a slično kršćanstvu imali su nešto što je dobro i nešto što nije. Uzimali su biblijske motive: mjesec, sunce i zvijezde, a preuzeli su i religiju sredine. U Hrvatskoj imamo Rome katolike, pravoslavce i muslimane. Romi su prihvatili posebnosti svetaca, a kod nas najviše slave sv. Jurja. Kada govorimo o Romima katolicima, svakako je najpoznatije njihovo hodočašće u Francusku, na Azurnu obalu, gdje se štuje Crna Sara, kip Blažene Djevice Marije koji je doplutaio na obalu, napomenuo je dr. Hrvatić.

U Hrvatskoj prema popisu stanovništva iz 2011. godine živi 16.975 Roma. No, njihov stvarni broj je između 30.000 i 40.000. O radu i svojim iskustvima s Romima govorila je Kristina Čačić, vjeroučiteljica i tajnica u Povjerenstvu za pastoral Roma Varaždinske biskupije. Naglasila je kako je u našoj sredini najveća koncentracija Roma na području naselja Strmec Podravski. Upravo je s njima u svakodnevnom kontaktu u osnovnoj školi. Selo Strmec Podravski politika je podijelila na Gornje i Donje Vratno koja sada spadaju u dvije općine. Stanovnici to nisu najbolje prihvatili. Prema statistici u ta dva mjesta živi između 800 i 1000 Roma, dok na području čitave Varaždinske biskupije ima oko 6000 Roma. Naravno da se ti podaci razlikuju od etničke pripadnosti, pa tako procjenjujemo da na području biskupije živi i do 16.000 Roma. Ono što je šokantno za sve nas su podaci da su Romi u Hrvatskoj još niže na ljestvici siromaštva od europskog prosjeka. Zbog toga im je vrlo teško prenijeti Riječ Božju, no baš zato moramo biti svjedoci Radosne vijesti. Mi, vjeroučitelji, kroz svakodnevne situacije imamo jako veliku odgovornost. Romi imaju jednu osobinu da ako im se prvi puta svidite, imat ćete pozitivnih mogućnosti za djelovanje. Zaista su pred nama veliki izazovi u pastoralnom radu s Romima, kazala je Čačić.

Svećenički susret završen je molitvom i blagoslovom te biskupovim imenovanjem dosadašnjeg kancelara mons. Antuna Perčića novim generalnim vikarom i preč. mr. Ivana Raka novim kancelarom Varaždinske biskupije.

Crkva u Hrvata

Susret sjemeništaraca Crkve u Hrvata

Travnik, 1.5.2017. (IKA) - Susret sjemeništaraca iz sjemeništa u republikama Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini održan je od 29. travnja do 1. svibnja u Nadbiskupskom sjemeništu „Petar Barbarić“ u Travniku u Vrhbosanskoj nadbiskupiji. Geslo ovogodišnjeg susreta nadahnuto je riječima sv. pape Ivana Pavla II. koje je izrekao za prvoga pastoralnog pohoda BiH godine 1997. u Sarajevu, a glasi „Zvanje je pustolovina koja se isplati živjeti do kraja...!“ Budući da je susret sjemeništa bio usko povezan sa Susretom hrvatske katoličke mladeži u Vukovaru, sjemeništarci i odgojitelji juga Hrvatske (Zadar, Sinj i Split), zbog duljine i organizacije puta, odlučili su se vikend provesti u Travniku, a sjemeništarci kontinentalne Hrvatske (Zagreb I. i II.) spojili su ta dva iznimno važna susreta mladih te se 1. svibnja okupili se u Travniku. Subotnji popodnevni i nedjeljni program za sjemeništarce i odgojitelje Splita, Sinja i Zadra bio je vezan uz upoznavanje sluge Božjega Petra Barbarića, travničkoga sjemeništarca, koji je umro na glasu svetosti krajem 19. stoljeća i čiji se posmrtni ostaci nalaze u crkvi Sv. Alojzije Gonzage u sklopu Travničkog sjemeništa. Sjemeništarci su u danu pred službeni susret 1. svibnja, pohodili franjevačko sjemenište „Visoko“, hodočastili u Gorazde Drinskim mučenicama te se susreli s vrhbosanskim nadbiskupom kardinalom Vinkom Puljićem u Sarajevu. U polusatnom susretu kardinal Puljić nastojao je u kratkim crtama prikazati povijest Vrhbosanske nadbiskupije od ponovne uspostave redovne crkvene hijerarhije pa do danas, stavljajući poseban naglasak na ratne kušnje. Nakon izlaganja kardinala Puljića, sjemeništarci su imali prigodu postavljati pitanja kojim su se na poseban način zanimali za političku situaciju u BiH. Nakon Susreta hrvatske katoličke mladeži u Vukovaru 29. i 30. travnja, sjemeništarci i odgojitelji Međubiskupijskog sjemeništa u Zagrebu te franjevački sjemeništarci s Kaptola pridružili su se tome susretu, došavši u Travnik u kasnim večernjim satima toga dana.

Na blagdan sv. Josipa Radnika, 1. svibnja, susret sjemeništaraca započeo je misom koju je u crkvi Travničkoga sjemeništa predvodio preč. Anto Meštrović, vrhbosanski kanonik u svojstvu posebnog izaslanika kardinala Puljića za tu prigodu. U koncelebraciji sudjelovali su odgojitelji sjemeništaraca iz Zagreba, Splita, Sinja i Zadra. Misno slavlje animirali su pjesmom i posluživanjem kod oltara travnički sjemeništarci. Nakon doručka uslijedilo je pojedinačno predstavljanje Sjemeništa te ždrijeb za popodnevni sportski program. Sjemeništarci Nadbiskupskog sjemeništa „Petar Barbarić“ iz Travnika izveli su kazališnu predstavu kojom su predstavili život sjemeništa od njegova osnutka 1882. godine pa do današnjih dana. U popodnevnom satima održana su sportska natjecanja u obližnjoj dvorani. Sjemeništarci Međubiskupijskog sjemeništa u Zagrebu osvojili su prva mjesta u nogometu, košarci i šahu, a treće mjesto u stolnom tenisu. Popodne su odgojitelji sjemeništa Crkve u Hrvata održali redoviti godišnji susret koji je u sebi objedinjavao tri točke dnevnoga reda. U prvoj točki promišljali su analizirajući susrete do sada te kako uključiti ostala „mala sjemeništa“ u ovakav tip susreta. U drugoj točki dogovoreno je da idući susret 2018. godine bude u Splitu. Posljednja točka susreta temeljila se na osmišljavanju materijala o duhovnom pozivu koji bi prvenstveno bio namijenjen za osnovnoškolce i ministrante te je predložen susret odgojitelja „malih sjemeništa“ na razini HBK krajem

kolovoza.

Na susretu su sudjelovali odgojitelji fra Ivan Udovičić, fra Nedjeljko Jukić i fra Stipe Šušnjara (Sinj); don Jure Bjeliš, don Vedran Torić i don Mato Brečić (Split); don Ante Dražina (Zadar); preč. Matija Pavlaković, vlč. Ivan Grbešić, vlč. Josip Đurin i vlč. Goran Bužak (Zagreb); fra Danijel Patafta (Zagreb - Kaptol); don Željko Marić, vlč. Đuro Arlović, don Pavo Šekerija i vlč. Damjan Soldo (Travnik). Nakon sportskih susreta te radnog susreta odgojitelja, uslijedila je svibanjska pobožnost koju su predvodili predstavnici sjemeništaraca, a tijekom pobožnosti bila je i prilika za sakrament ispovijedi. Nakon pobožnosti ispred Travničkoga sjemeništa fotografijom je ovjekovječen susret u kojem je sudjelovalo stotinjak sjemeništaraca Crkve u Hrvata te njihovih odgojitelja.

33. zlatna harfa u Mostaru

Mostar, 1.5.2017. (IKA) - Franjevački samostan i župa svetih Petra i Pavla u Mostaru u ponedjeljak 1. svibnja bili su domaćini 33. zlatne harfe – godišnjeg susreta župnih dječjih zborova iz Hercegovine. Više od 800 djece okupljene u trinaest zborova pjesmom je slavilo Gospodina slijedeći geslo ovogodišnjeg susreta „Kličite Bogu glasom radosnim“. Susret je počeo misnim slavljem koje je predslavio župnik fra Bože Milić. „Želimo Gospodinu pjevati, i to s ljubavlju, a gdje su ljubav i prijateljstvo, ondje je i Bog. Kad djeca pjevaju radosno i iskreno, tu dolazi Bog sagraditi svoj hram, jer on ga uvijek gradi na mjestu gdje se događa ljubav. Pjevajte sada i pjevajte uvijek, nikada nemojte prestati pjevati!“, poručio je fra Bože raspjevanoj djeci i vjernicima u prepunoj franjevačkoj crkvi.

U revijalnom dijelu programa zborovi su se predstavili pjesmom po vlastitom izboru, a nastupilo je 13 zborova: Fra Grga Martić iz župe Bezgrešnog začeca BDM Posušje, Marijini anđeli iz župe sv. Petra i Pavla Mostar, Rakitski narcisi iz župe sv. Ivana Krstitelja Rakitno, Tau iz župe sv. Franje Posuški Gradac, Ljiljani sv. Ante iz župe sv. Ante Humac, Radost iz crkve Sv. Kate Ljubuški, Ključići sv. Petra - župa sv. Petra i Pavla Kočerin, Gospini slavuji iz župe Uznesenja BDM Široki Brijeg, Kristova ruža iz župe sv. Ivana Krstitelja Ružići, Golubići mira iz Župe sv. Jakova Međugorje, Život iz župe sv. Stjepana prvomučenika Čerin, Raspjevani anđeli iz župe Krista Kralja Čitluk i Sveti Nikola Tavelić iz župe sv. Mihovila arkandela Tomislavgrad.

Prije nastupa zborova, sudionicima Zlatne harfe obratio se gvardijan mostarskog samostana svetih Petra i Pavla fra Danko Perutina, pozvavši djecu da nikada ne prestanu slaviti Gospodina pjesmom.

Ovogodišnjoj Zlatnoj harfi nazočio je i fra Stipica Grgat, pročelnik za Zlatnu harfu Vijeća franjevačkih zajednica, koji nije krio oduševljenje susretom zborova u Mostaru. Impresioniran sam nevjerojatnom masovnošću sudionika u ovoj prekrasnoj crkvi. Djeca su pjevala svetu misu napamet, obučeni dolično, ponašanje izvanredno. Skladbe koje su izveli su svladane, u svemu se vidi pozitivan naboj i posebno ističem radost djece na nastupima. Ovakva Zlatna harfa ima budućnost, istaknuo je fra Stipica Grgat koji je zborovima uručio i prigodne zahvalnice.

Koordinatorica za Zlatnu harfu u Hercegovini s. Slavica Kožul kazala je da je cilj Zlatne harfe odgoj djece za liturgijsko pjevanje. Zahvalila je svoj djeci, njihovim roditeljima, voditeljima zborova koji neumorno rade s tom

djecom, prenose na njih svoja znanja i ljubav prema liturgijskoj glazbi.

Program 33. zlatne harfe vodila je Sanja Pehar, urednica Radio postaje Mir Međugorje. Prva Zlatna harfa održana je 1984. u Kočerinu, na inicijativu tadašnjeg župnika fra Miće Pinjuha. Taj prvi susret zborova bio je poticaj za daljnji rad. Ubrzo se Zlatna harfa proširila po cijeloj Bosni i Hercegovini, Hrvatskoj, sve do Subotice u Srbiji s ciljem obnove liturgijskog pjevanja.

Župa Izbično proslavila 100. obljetnicu postojanja

Izbično, 1.5.2017. (IKA) - Na svetkovinu nebeskoga zaštitnika sv. Josipa Radnika, 1. svibnja, biskup mostarsko-duvanjski i apostolski upravitelj trebinjsko-mrkanski mons. Ratko Perić predvodio je u Izbičnu misno slavlje u prigodi proslave 100. obljetnice osnutka župe, tijekom kojeg je podijelio i sakrament potvrde i prvu pričest.

Biskup Perić u homiliji je govorio o sv. Josipu pod trostrukim vidom: radnik, vjernik, slavljениk.

Župna Izbično u Širokobriješkom dekanatu osnovana je 1917. U novoj župi bilo je tada oko 1300 katolika. Prvih se godina, prema župnim maticama, zvala Britvica. Župna crkva u Izbičnu sagrađena je 1966. godine. Njezin je naslovnik i zaštitnik župe sv. Josip Radnik. Godine 1975. u župi je bio najveći broj vjernika: 1350. Prema Kronici biskupije (1911.-1947.), na Širokom Brijegu 30. travnja 1933. godine krizmano je 1177 djece, od toga 168 iz župe Izbično (str. 225).

Hodočašće u Rim povodom 20. obljetnice utemeljenja Požeške biskupije

Požega, 3.5.2017. (IKA) - Od 29. travnja do 3. svibnja više od 360 vjernika Požeške biskupije, predvođeni biskupom Antunom Škvorčevićem i petnaestak svećenika, hodočastili su u Rim prigodom 20. obljetnice utemeljenja svoje mjesne Crkve. Među hodočasnici bilo je šezdesetak maturanata Katoličke gimnazije u Požegi i Katoličke klasične gimnazije u Virovitici koji su se na taj način spomenuli desete obljetnice osnutka svojih škola. Na putu prema Rimu, hodočasnici su 29. travnja svratili u Asiz i ondje u bazilici Sv. Franje Asiškog slavili misu. U nedjelju 30. travnja okupili su se u bazilici Svetog Petra gdje je biskup Škvorčević na oltaru Katedre sv. Petra predvodio svečano euharistijsko slavlje zahvalnosti Bogu, sv. Petru i njegovu nasljedniku sv. Ivanu Pavlu II., utemeljitelju Požeške biskupije za njezinu uspostavu i 20-godišnje djelovanje. Podsjetio je da je papa Ivan VIII. na grobu sv. Petra na svetkovinu Uzašašća Gospodinova 879. godine blagoslovio kneza Branimira i hrvatski narod, nazvavši ga narodom sv. Petra. Tu je o 1100. obljetnici toga događaja 1979. godine papa Ivan Pavao II. upravo na taj dan kao nekoć Ivan VIII. uzdigao svoje ruke da bi blagoslovio hrvatski narod, i tada je prvi puta u povijesti jedan papa slavio misu na hrvatskom jeziku. Biskup je na talijanskom jeziku pozdravio nazočne hodočasnike toga jezika, izrazivši radost što su se pridružili hrvatskim hodočasnici i tako očituju jedinstvo Crkve u različitosti naroda i kultura. Na kraju mise pozvao je hodočasnike: „Budimo živo kamenje, ugrađeni u zdanje naše Požeške mjesne Crkve i neka ona u daljnjim godinama svoga života bude zaista vidljivi znak Isusa Krista i njegove Crkve izgrađene na Petru-Stijeni. Nakon pričesti hodočasnici su pjevanjem himna "Tebe Boga hvalimo" zahvalili Bogu te se nakon mise uputili na grob sv. Ivana Pavla II. i ondje se pomolili.

Trećega dana hodočašća, 1. svibnja, hodočasnici su se

okupili u bazilici Svete Marije Velike gdje je koncelebrirano euharistijsko slavlje na glavnom papinskom oltaru predvodio biskup Škvorčević. Pozvao je hodočasnike da svoje hrvatsko marijansko srce sjedine s tolikima koji su kroz stoljeća hodočastili u tu crkvu, među njima i bl. Alojzije Stepinac koji je u toj bazilici slavio svoju mladu misu. Četvrtog dana hodočašća, 2. svibnja, biskup je predvodio misno slavlje u hrvatskoj crkvi Sv. Jeronima. Vicerektor Papinskoga hrvatskog zavoda sv. Jeronima Marko Đurin upoznao je hodočasnike s poviješću Zavoda i crkve. Rektor Zavoda Bože Radoš na početku slavlja u pozdravu je primijetio da otkad je on rektor, crkva Sv. Jeronima nije bila tako ispunjena. Spomenuo je prvog rektora Zavoda dr. Josipa Pazmana, rodom iz Pakraca s područja Požeške biskupije, i pozvao nazočne da u svoje molitve uključe i njega i svećenike koji se nalaze u Zavodu, među kojima su i dvojica iz Požeške biskupije. Zahvalivši rektoru na riječima dobrodošlice, biskup je rekao da mu je drago što je crkva Sv. Jeronima ispunjena, ne samo brojem hodočasnika iz Požeške biskupije, nego još više vjerom, nadom i ljubavlju koje su donijeli u svojim srcima. Podsjetivši ih da se nalaze u crkvi sv. Jeronima gdje je od 15. stoljeća do danas naš čovjek hrvatskom dušom iskazivao poštovanje nasljednicima sv. Petra, i svjedočio kako Isusa Krista prihvaća kao svoj smisao i svoju sudbinu, rekao je hodočasnici da su se oni večeras uključili u dugu povijest hrvatske vjernosti u tom svetom gradu, i posvjedočili kako i današnji hrvatski, slavonski, požeški čovjek poštuje Svetog Oca, voli Isusa Krista u njegovoj Crkvi. Tumačeći evanđeoski ulomak u kojem Isus za sebe kaže da je kruh, biskup je rekao da je Isus Krist pobijedio smrt upravo tim putem "krušnosti", i da je ta "krušnost" razlog zbog kojeg je odredio da u svetoj misi na oltar donosimo kruh koji će snagom Duha Svetoga po njegovim riječima s Posljednje večere postati njegovo tijelo za nas, naša moć kojom postajemo pobjednici nad prolaznošću i smrću. Ustvrdio je da je to razlog zašto 20. obljetnicu Požeške biskupije žele proslaviti Euharistijskim kongresom. Podsjetio je hodočasnike da su ovih dana išli tragom kršćanskih mučenika, od sv. Petra i Pavla do tolikih drugih, koji su bili progonjeni zato što smisao svog života nisu pronalazili u onome što je odredila ondašnja kultura i način života, nego u Isusu Kristu, spremni iz ljubavi i život položiti za njega. Rim, snažan u graditeljstvu, moćan vojno i gospodarski, u filozofiji i književnosti, urušio se sam u sebi prvenstveno zbog gubitka moralnih vrijednosti, a pobijedili su kršćani koji su bili vjerni Isusu Kristu i živjeli čestito. Postoji velika razlika između kršćanskih mučenika u čijem umiranju nema ni traga mržnje, od terorista samoubojica u čijem je umiranju prisutna mržnja koja razara i njih i druge. "Onaj koji je vjeran Bogu i pošteno živi, jači je od onih koji iznutra u svojim tvrdokornim srcima kipe zlom i mržnjom", ustvrdio je biskup. Upozorio je, ako u Hrvatskoj ponestane ljudi čija će srca biti otvorena za prisutnost Duha Svetoga, koji svojim svjetlom prosvjetljuje i pokreće ljude spremne živjeti za drugoga, Hrvatska neće imati budućnosti. To je istaknuto i geslom 20. obljetnice Požeške biskupije i Trećega biskupijskog euharistijskog kongresa: "Krist danas i uvijek, naša nada, Aleluja", kazao je biskup. Ako je Isus Krist pobijedio po malobrojnim ljudima ovdje u Rimu kad ih je progonio moćni rimski imperij, onda će pobijediti i danas u nama i među nama, ako ga prihvatimo kao svoju snagu, nadahnuće, sudbinu i smisao. Na kraju mise biskup je zahvalio rektoru Zavoda sv. Jeronima na gostoprimstvu i pozvao nazočne na molitvu za naše svećenike i bogoslove, osobito za šestoricu bogoslova koji su na hodočašću i nalaze se u godini provjere pred đakonsko ređenje. Slavlje u crkvi Sv. Jeronima kao i sva druga na hodočašću animirao je

pjevački zbor, predvođen orguljašem Marijom Večerićem.

U srijedu 3. svibnja požeški hodočasnici na čelu s biskupom bili su na Trgu Sv. Petra na općoj audijenciji s papom Franjom. Sveti Otac ih je pozdravio na hrvatskom jeziku riječima: "Od srca pozdravljam hrvatske hodočasnike, a osobito svećenike, nastavnike, sjemeništarce i maturante katoličkih gimnazija iz Požeške biskupije, zajedno s njihovim biskupom Antunom Škvorčevićem, koji su došli na grob Apostola Petra kako bi potvrdili vlastitu vjeru u prigodi dvadesete obljetnice osnutka Biskupije. Dragi prijatelji, u uskrsnoj radosti zahvalite Gospodinu za sve darove koje vam daje te u kršćanskoj nadi hodite hrabro naprijed, odgovarajući svakodnevno na Isusov poziv da ga slijedite kao njegovi učenici. Na tome putu neka vas prati nebeski zagovor Blažene Djevice Marije i Svetoga Ivana Pavla II., koji je i osnovao vašu Biskupiju. Obecavam vam svoju duhovnu blizinu te udjeljujem vama i vašim obiteljima apostolski blagoslov. Hvaljen Isus i Marija!"

Predstavnici Marijanskog zavjeta za Domovinu u Bruxellesu

Bruxelles, 3.5.2017. (IKA) - Predstavnici Bratovštine Marijanskog zavjeta za Domovinu 2. i 3. svibnja posjetili su Bruxelles, te su dvorani Europskog parlamenta održali konferenciju i susreli se s hrvatskim i stranim zastupnicima. Na konferenciji su predstavili zavjetno hodočašće koje se organizira već treću godinu za redom u trajanju od 75 dana, a obuhvaća 1700 km prolazeći svim većim marijanskim svetištima od istoka do juga Hrvatske, ali i dijelom Bosne i Hercegovine.

Domaćin u Europskom parlamentu bila im je hrvatska zastupnica Europskog parlamenta Dubravka Šuica. Na konferenciji je Šuica naglasila važnost Marijanskog zavjeta za Domovinu, kao onog koji predstavlja korak naprijed k povezivanju mladih i branitelja, prošlosti i budućnosti, Hrvatske i Europe. Na to se nadovezao i španjolski zastupnik Francisco Millan Mon, voditelj radne skupine španjolskog puta sv. Jakova, koji je preko povijesnih činjenica prikazao razvoj tog hodočasničkog puta. Uz to je dao punu podršku razvoju Marijanskog zavjeta, te iskazao otvorenost za suradnju. Duhovnik Bratovštine o. Ivan Mandurić, naglasio je važnim ulogu civilnoga društva koje treba biti autentično te pronaći put k predstavljanju identiteta svoje domovine. Pojasnio je kako je bit Marijanskog zavjeta povezivanje generacija kojim se braniteljima želi pružiti prilika da kroz zavjet ponovno izreknu ljubav prema domovini, a mladi da daju zahvalnost za svoju domovinu, inspirirajući se na ljubavi i požrtvornosti branitelja prema domovini.

Vedran Pražen, član Vijeća Marijanskog zavjeta, osvrnuo se na turističke i gospodarske aspekte i potencijale zavjetnog hodočašća, te na povezanost Marijanskog zavjeta Domovinu s temeljima ostalih Europskih kulturnih ruta posvećenih Djevici Mariji.

Konferenciji je nazočila i hrvatska zastupnica Marijana Petir, te estonski zastupnik Tunne Kelam.

Tijekom boravka u Bruxellesu, predstavnici Marijanskog zavjeta susreli su se i s hrvatskom zastupnicom Ivanom Maletić, te su razgovarali o projektima Bratovštine kao i mogućnostima i načinima apliciranja na natječajne financiranja iz fondova Europske unije.

Taj projekt trenutačno je u očekivanju je međunarodnog certifikata European Institute of Cultural Routes, kojim će taj zavjetni put zadobiti međunarodni status hodočašća.

XX. susret ministranata Vrhbosanske nadbiskupije

Sarajevo, 6.5.2017. (IKA/KTA) - U Sarajevu je 6. svibnja održan XX. susret ministranata Vrhbosanske nadbiskupije, njih 630 iz 44 župe. Započeo je u prostorijama Vrhbosanskoga bogoslovnog sjemeništa gdje su ministri odjenuli svoje odore i krenuli u procesiji prema katedrali Srca Isusova. Svečano koncelebrirano misno slavlje predvodio je generalni vikar Vrhbosanske nadbiskupije i nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u BiH mons. Luka Tunjić. Budući da je ova Godina posvećena laicima u Vrhbosanskoj nadbiskupiji, susret ministranata održan je na tu temu. Na početku mise ministrante i sve prisutne arhidakone, dekane, župnike, redovnice i vjernike laike, koji su dopratili ministrante, bogoslove koji su podnijeli najveći teret organizacije, pozdravio je koordinator susreta vlč. Marko Mikić, zahvalivši im na žrtvi i uloženom trudu koji čine za ministrante. Vlč. Mikić zahvalio je i svima koji su pomogli u realizaciji susreta: Centru za mlade i njihovim volonterima, upravi katedrale mons. Anti Meštroviću, rektoru katedrale i vlč. Marku Majstoroviću katedralnom župniku, djelatnicima PU Stari Grad, Hitnoj pomoći grada Sarajeva i Vatrogasnoj jedinici grada Sarajeva. Posebnu zahvalu uputio je Caritasu Vrhbosanske nadbiskupije na čelu s ravnateljem vlč. Mirkom Šimićem, koji je omogućio i darovao svim ministrantima i njihovim voditeljima po jedan paketić, kao i upravi bogoslovije na čelu s rektorom preč. Josipom Kneževićem.

Mons. Tunjić u propovijedi je ministrantima naglasio da trebaju prihvatiti sebe, svoje roditelje i obitelj, mjesto i vrijeme, jer nas je „Bog želio baš ovakve, darovao nam određene sposobnosti, talente, određenu dob, godine života i želi da ga ovakvi kakvi jesmo proslavimo, da se po nama proslavi Njegovo sveto ime i širi njegovo kraljevstvo ovdje na zemlji". Skrenuo im je pozornost na vrijeme koje im Bog daje u mladosti jer „sve što sad ispustite poslije ćete teško ili nikako nadoknaditi. Stoga, umjesto mobitela, interneta, facebooka i televizije, treba puno više čitati dobre knjige, učiti strane jezike, treba se puno više zanimati za kulturu, puno više osobne molitve i čitanja Svetog pisma. Vaš razvoj i vaša budućnost zavise od starijih, ali u najvećoj mjeri zavisi od vas i vaše spremnosti ostvariti svoje snove." Usljedio je prinos darova: ministri Travnickoga dekanata prinijeli su Travnicki sir, ministri Kreševskoga dekanata kiseljačke pogačice i mineralnu vodu. Usorski dekanat prinio je sliku Gospe Komušanske, a ministri Doborskoga dekanata prinijeli su vodu i vino. Misno slavlje animirao je vokalno-instrumentalni sastav VBS-a Vis Emanuel.

Nakon mise i okrepe u VBS-u ministri su se uputili u prostorije Katoličkoga školskog centra Sveti Josip u Sarajevu, gdje se održao kulturno-sportski program. Natjecateljski program bio je u nekoliko disciplina: malom nogometu za dva uzrasta, kvizu znanja, šahu, igri mice i igrama bez granica, a za vođenje i nadgledanje igara bili su zaduženi bogoslovi VBS-a i volonteri Nadbiskupijskog centra za pastoral mladih Ivan Pavao II. U ime KŠC dobrodošlicu ministrantima izrazio je vlč. Ljubo Zelenika, prefekt u internatu.

Natjecateljski dio programa završio je podjelom nagrada za najbolje. Prvo mjesto u kvizu osvojila je Lucija Rošić iz župe Domaljevac, drugo mjesto Viktorija Zeko iz župe Uzašašća Gospodinova Novi Travnik, treće mjesto je pripalo Nikolini Malić iz župe Potkraj. U igrama bez granica prvo mjesto je pripalo župi Uzašašća Gospodinova Novi Travnik drugo župi sv. Obitelji Kupres, a treće župi sv. Ivana Krstitelja Travnik. U igri šaha najbolji je bio Ilija Mihaljević iz župe Kupres, drugi Ante Čakić iz Odžaka, a treći Matej Pačak, također, iz Odžaka. U igri mice prvo mjesto je

osvojio Mijo Fofić iz župe sv. Franje Asiškog Rumboci, drugo mjesto je pripao Mariji Čančar iz Bežlje, a treće Ružici Mioč iz Kupresa. U stolnom tenisu najbolji je bio Franjo Posavac iz župe Uskoplje, drugi Luka Barešić iz Žepča, a treće mjesto je zauzela Jelena Anđić iz župe Domaljevac. U igri nogometa za mlađi uzrast, gdje se natjecalo 5 ekipa, najbolji su bili ministranti iz župe Novo Selo - Balegovac, drugi poziciju su zauzeli ministranti župe Stup, a treće mjesto je pripalo župi Prozor. U natjecanju za stariji uzrast prvo mjesto je osvojila ekipa župe Rumboci, drugo mjesto je pripalo ekipi iz župe Globarica, a treće mjesto je osvojila ekipa iz župe Lug Branković.

Festival duhovne glazbe Marijafest BiH

U organizaciji Nadbiskupijskog centra za pastoral mladih Ivan Pavao II. i Radio Marije BiH

Sarajevo, 6.5.2017. (IKA/KTA) - Nadbiskupijski centar za pastoral mladih (NCM) Ivan Pavao II. i Radio Marija BiH organizirali su 6. svibnja u prostorijama NCM-a u Sarajevu festival duhovne glazbe Marijafest BiH. Njegovo treće izdanje donijelo je niz novosti – službeni logo, radionice s glazbenicima i veći broj izvođača.

Događaj revijalnog karaktera, upriličen u Gospinu mjesecu svibnju te posvećen marijanskim pjesmama i mladima, započeo je misom koju je u kapelici Ivana Pavla II. predvodio povjerenik za mlade Banjolučke biskupije vlč. Boris Ljevak u koncelebraciji s vlč. Antom Ledićem i ravnateljem NCM-a vlč. Šimom Maršićem, koji je nazočnima uputio riječi pozdrava i dobrodošlice, a misno slavlje glazbom je animirao bend Emaus.

Sudionici festivala su se nakon bogoslužja okupili na glazbene radionice kako bi pod vodstvom Marije i Davora Stipića osmislili tekst, melodiju i aranžman za himnu Marijafesta BiH. Poslije uspješno obavljenog zadatka, festival su na radionicama osmišljenom pjesmom otvorili svi sudionici – njih oko 205 u 15 glazbenih sastava: Zbor Katoličkoga školskog centra Sv. Josip (područna škola Stup), Mladi Vareški tamburaši, Bend Trinitas, Mladi župe sv. Ane, Radunice, Zbor mladih Santo (Mostar), Zbor mladih Prijatelji Maloga Isusa (Lug Brankovići), Zbor Radija Marija BiH, Zbor Anđeli, Bend Gorući Grm, VIS Ljubljani Učenik (Mostar), Mještoviti okrkestar i zbor mladih (Novi Travnik), Zbor mladih Spes, Bend Emaus, VIS Providenja i Bend Semper Magis. Potom je na veliko oduševljenje mnoštva okupljenih svaki sastav nastupio pojedinačno, a kako je festival revijalnog karaktera, mogle su se čuti i ranije izvedene i novoskladane pjesme.

Hrvati u Boliviji proslavili blagdan sv. Leopolda Bogdana Mandića

Santa Cruz, 7.5.2017. (IKA) - Hrvatska zajednica u Santa Cruzu proslavila je 7. svibnja blagdan sv. Leopolda u zajedništvu s Ivicom Glasnovićem, pomoćnikom ministra vanjskih i europskih poslova RH, veleposlanicom Republike Hrvatske u Čileu Nives Malenicom, hrvatskim počasnim konzulom u Santa Cruzu Robertom Jakubekom, te Hrvatima i potomcima hrvatskih doseljenika u Boliviji.

Misno slavlje koje je predvodio hrvatski misionar u Boliviji fra Ivica Vrbić, OFMCap, služeno je na španjolskome jeziku, dok su drugo čitanje, molitva Očenaša i dvije pjesme bile na hrvatskom jeziku.

U propovijedi fra Ivica je tumačio evanđeoski odlomak i potaknuo vjernike na oslušivanje glasa Kristova u današnjem svijetu, što je koji puta teško čuti pred zamamnim glasovima današnjega svijeta koji želi skrenuti vjernika s

Kristova puta. No, i kada se čovjek izgubi u glasovima svijeta Bog mu šalje poziv na povratak i daje mu svoje milosrđe u sakramentu pokore čiji je vjerni djelatelj bio naš sveti sunarodnjak Leopold Bogdan Mandić. Propovjednik je naglasio da u Leopoldovu životu ne gledamo samo izvrsnost osobe, nego i primjer za nasljedovanje u iskazivanju milosrđa i molitvi za bližnje.

Nakon mise upriličen je svečani ručak u čast visokog izaslanstva RH koje je pohodilo hrvatsku zajednicu u Boliviji a na ručku se okupilo više od 300 Hrvata, te potomaka hrvatskih doseljenika svih generacija.

Proletni susret hrvatskih studenata u Rimu

U zajedništvu s četrdesetak svećenika u ispunjenoj zavodskoj crkvi Sv. Jeronima, euharistijsko slavlje predslavio je i propovijedao o. Alen Modrić, DI, doktorand kanonskoga prava na Papinskom sveučilištu Gegoriana

Rim, 7.5.2017. (IKA) - Na Nedjelju Dobroga Pastira, 7. svibnja, prigodom proslave blagdana sv. Leopolda Bogdana Mandića i bl. Ivana Merza, svečanim euharistijskim slavljem obilježen je proljetni susret hrvatskih studenata u Rimu.

U zajedništvu s četrdesetak svećenika u ispunjenoj zavodskoj crkvi Sv. Jeronima, euharistijsko slavlje predslavio je i propovijedao o. Alen Modrić, DI, doktorand kanonskoga prava na Papinskom sveučilištu Gegoriana.

Sve je pozdravio rektor Papinskoga hrvatskog zavoda sv. Jeronima preč. Bože Radoš, posebno zaželivši dobrodošlicu Akademskom muškom zboru Fakulteta elektronike i računarstva Sveučilišta u Zagrebu pod ravnanjem mo Josipa degl' Ivellia, koji su svojim pjevanjem uveličali slavlje. Riječi dobrodošlice uputio je i veleposlanicima Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine pri Vatikanu i Republici Italiji, osobito novome veleposlaniku BiH Josipu Gelu.

O. Modrić u homiliji je istaknuo važnost hodanja s vjerom i znanosti ruku pod ruku, kako jedna drugu ne isključuje, te kako obje pričaju i istražuju Istinu, svaka na svoj način, ali se međusobno nadopunjujući. Za to je na poseban način istaknuo primjer bl. Ivana Merza koji je, kao znanstvenik i profesor, svjedočio svoju vjeru koja je za njega bila, kako je i sam bio rekao, životno zvanje. Od Leopolda Mandića možemo naučiti kako se ljubavlju i praštanjem postaje istinski Božji div, koji pokazuje time put u istinski i autentični Kristov ovčinjak.

Nadalje, o. Modrić navodi važnost Nedjelje Dobroga Pastira u kojoj su pozvani razmatrati „što to znači biti ovca, ali ne ovca u negativnom smislu riječi, već ovca u kristovskom smislu, a to znači da smo potrebni Dobroga Pastira Isusa Krista, koji iskazuje ljubav i milosrđe."

Leopold Bogdan Mandić i Ivan Merz, prvi div a drugi orao Kristov, naša dva sunarodnjaka, „primjer su nam dubokog i istinskog življenja vjere u duhu poniznosti i spremnosti da ono što primamo da to i dajemo na službu Bogu i braći ljudima", zaključio je o. Modrić.

Usljedio je koncert Akademskoga muškog zbora Fakulteta elektronike i računarstva Sveučilišta u Zagrebu pod ravnanjem mo degl' Ivellia, koji je uputio nekoliko uvodnih riječi o djelovanju i povijesti Zbora. U pratnji su bili i dekan Fakulteta prof. dr. Mislav Grgić i prodekan izv. prof. dr. Mario Vražić.

Susret i druženje nastavljeni su domjenkom na prvome katu Zavoda uz okrepu i pjevanje.

Kardinal Turkson u Bosni i Hercegovini

Banja Luka, 7.5.2017. (IKA/KTA) - Kardinal Peter Turkson, prefekt Dikasterija za promicanje cjelovitoga ljudskog razvoja stigao je 6. svibnja u Banju Luku kao gost Komisije „Justitia et pax“ Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine, kojom predsjedava banjolučki biskup Franjo Komarica. U zračnoj luci u Zagrebu kardinala Turksona dočekali su biskup Komarica i predsjednik Komisije „Justitia et pax“ Hrvatske biskupske konferencije bjelovarsko-križevački biskup Vjekoslav Huzjak, zajedno s pojedinim članovima spomenute Komisije te generalnim tajnikom BK BiH mons. Ivom Tomaševićem.

Putujući prema Banjoj Luci, kardinal Turkson i biskupi s pratnjom zaustavili su se u Novoj Varoši nedaleko od granice između BiH i Republike Hrvatske gdje ih je ugostila obitelj Džolan podrijetlom iz ramskoga kraja. Domaćini su im također rado pokazali filijalnu crkvu posvećenu sv. Stjepanu prvomučeniku koji su, uz blagoslov požeškog biskupa Antuna Škvorčevića i tadašnjeg župnika Ivana Mlikote, podigli na mjestu devastirane i srušene crkve. Po prelasku u Bosnu i Hercegovinu pohodili su župu Nova Topola gdje su ih dočekale klanjateljice Krvi Kristove te im pokazale obnovljeni samostan i župnu crkvu Sv. Josipa. Biskup Komarica upoznao je kardinala Turksona kako je prije 25 godina, 16. lipnja 1992., tadašnji župnik u Novoj Topoli svećenik Ratko Grgić odveden od četvorice uniformiranih muškaraca te da posmrtno ostatke kidnapiranog a onda i ubijenog župnika predstavnicima tamošnje lokalne vlasti još uvijek nisu vratili da ih na kršćanski način pokopaju. Spomenuo je i druge ubijene svećenike i redovnice te maltretiranje i progone brojnih vjernika banjolučkog kraja, ali i drugih krajeva u Bosni i Hercegovini.

Istoga dana u Biskupskom ordinarijatu u Banjoj Luci kardinal Turkson imao je duži susret s članovima Komisije „Justitia et Pax“ BK BiH i istoimene Komisije Hrvatske biskupske konferencije na čelu s njihovim predsjednicima biskupima Komaricom i Huzjakom a u ime te Komisije Slovenske biskupske konferencije sudjelovao je generalni tajnik SBK i tajnik Komisije fra Tadej Strahovec. Tijekom zasjedanja kardinal Turkson ukratko je upoznat s teškima ratnim događanjima devedesetih godina nakon raspada bivše Jugoslavije s posebnim naglaskom na teške ratne i poratne posljedice u Bosni i Hercegovini i neriješeno unutarnje stanje zemlje. Dogovoreno je da bude upućena i zajednička Izjava.

U večernjim satima kardinal Turkson i biskup Komarica družili su se u sjedištu župe Mahovljani pokraj Banje Luke sa sudionicima međunarodne biciklijade „Marija Zvijezda“ koju po četvrti put organizira "Kristov Stol" - Misijaska europska inicijativa u čast sv. Ivana Pavla II. Biciklisti su u Banju Luku stigli kroz sedam gradova i marijanskih svetišta koja je pohodio sv. Ivan Pavao II.: Aljmaš, Mariju Bistricu, Trsat, Zadar, Solin, Dubrovnik i Sarajevo, a sudjelovalo je pedesetak biciklista iz petnaestak biciklističkih klubova Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Time je obilježeno i nekoliko obljetnica: 100. obljetnica ukazanja Blažene Djevice Marije u Fatimi 1917., 35. obljetnica Papina zahvalnog hodočašća u Fatimu 1982. i 20. obljetnica Papina pastoralnog pohoda Sarajevu 1997. godine. Sudionicima su se obratili kardinal Turkson i biskup Komarica, ističući važnost te inicijative koja, prelazeći biciklima stotine kilometara, promiče mir i ljubav. Predstavili su se i klubovi koji su sudjelovali kao i oni koji su ih pratili na putu, a svi su istaknuli da su u svim gradovima i mjestima kao i u Banjoj Luci i okolici vrlo lijepo primljeni.

U Nedjelju Dobrog Pastira, 7. svibnja, kardinal Turkson

slavio je svečano euharistijsko slavlje u katedrali Sv. Bonaventure u zajedništvu s biskupom Komaricom i četvoricom svećenika. Učesnici međunarodne biciklijade čitali su misna čitanja i Molitvu vjernika, a liturgijsko pjevanje animirao je Katedralni zbor pod ravnanjem s. Damjane Kovačević. Na misi su sudjelovale i sestre misionarke ljubavi, klanjateljice Krvi Kristove i milosrdnice sv. Vinka Paulskog.

Kardinal Turkson u pratnji biskupa Komarice, mons. Tomaševića i mons. Miljenka Ančića, ravnatelja Caritasa Banjolučke biskupije, pohodili su toga dana i župe Derventskoga dekanata, koji je u posljednjem ratu najstradaliji dekanat Bosanske Posavine. Najprije su posjetili župu sv. Ivana Krstitelja u Bijelom Brdu i sv. Jurja u Derventi, a potom u večernjim satima franjevačku župu i samostan sv. Marka na Plehanu, gdje su se susreli sa svećenicima redovnicima i redovnicama koji žive i djeluju u župama Derventskoga dekanata. Dočekali su ih zvonjavom plehanskih zvona, potom se zajedno pomolili i zapjevali u kapelici Sv. Ivana Krstitelja. Domaći gvardijan fra Anto Tomas pokazao im je prostorije privremenog samostana u kojem u teškim uvjetima žive šestorica franjevaca.

Domaći svećenici predstavili su gostu stanje u tome dijelu Bosanske Posavine. Vlč. Josip – Jozo Batinić, župnik župe sv. Roka – Cer, kao problem je naveo medijsko nijekanje postojanja i bilo kakve mogućnosti povratka u te krajeve, tako da ono malo ljudi koji bi se i odlučili na hrabri korak povratka, gube volju zbog medijske slike o bezvrijednosti i nemogućnosti života u tim krajevima. Vlč. Robert Čabraja, trajni đakon iz župe Novo Selo, navodi problem nemogućnosti sudjelovanja u humanitarnim aplikacijama za pojedince. S. Zorislava, predstojnica samostana sestara Božjeg Milosrđa iz Dervente, navela je prevelik broj socijalno ugroženih, starih i nemoćnih umirovljenika koji su prepušteni sami sebi kao alarmantni poziv na buđenje kršćanske svijesti. Fra Franjo Dalibor Stjepanović, vikar samostana i voditelj Terapijske zajednice Izvor na Plehanu, naglasio je da svi ti problemi udaljavaju i sprečavaju pomoć iz katoličkih organizacija, jer se interesi akatoličkih i uopće amoralnih organizacija lažno predstavljaju kao dobrota, te svako djelovanje koje bi promicalo katoličke vrednote izvrgava ucjeni da se u borbi za nužna sredstva za preživljavanje moraju odricati i katoličkih nastojanja i vrednota.

Mons. Komarica naglasio je kako se povratak u Bosansku Posavinu i Republiku Srpsku uopće nije dogodio, a ne da je prestao. Pri tome je naglasio isto što je rekao i dekan fra Ivan Marić, u svom pozdravnom govoru kardinalu Turksonu, da se provedba Daytonskog sporazuma, u elementima koji se odnose na povratak prognanog stanovništva, u tom dekanatu uopće nije dogodila, dok se istog sporazuma većinski prisutna etnička skupina drži u elementima koji njima jamče tzv. njihova prava.

Kardinal Turkson pažljivo je slušao i naveo mogućnost osnivanja posebne fondacije koja bi bolje analizirala situaciju na tom području, te prema svojim mogućnostima ponudila svoju konkretnu pomoć. Sve svećenike, redovnike i vjernike kardinal pozvao je na kršćansku strpljivost i ustrajnost, te pouzdanje u Uskrsloga.

Inozemne vijesti

Sveta Stolica zabrinuta zbog stanja na Korejskom poluotoku

Vatikan, 3.5.2017. (IKA) - Sveta Stolica s velikom zabrinutošću prati stanje na Korejskom poluotoku i podupire svaki napor međunarodne zajednice kako bi se ponovno pokrenuli pregovori u svrhu uklanjanja nuklearnoga oružja i uspostavljanja mira, kazao je nadbiskup Janusz Urbanczyk, šef izaslanstva Svete Stolice, na prvom Pripremnom odboru Konferencije o reviziji Međunarodnoga ugovora o neširenju nuklearnoga oružja, koji se od 2. do 12. svibnja održava u Beču. Nuklearno oružje daje lažni osjećaj sigurnosti, primijetio je nadbiskup a prenosi Radio Vatikan. Međutim, naponi međunarodne zajednice oko primjene međunarodnoga ugovora kako bi svijet učinila sigurnijim do sada su bili nedostadni. Sveta Stolica stoga poziva države da učine konkretni napredak kako bi se postigao konačni cilj ukidanja nuklearnoga oružja, rekao je vatikanski predstavnik te pritom istaknuo da je Sveta Stolica spremna konkretno se zauzeti u tom postupku. Mir ima biti priznat kao aktivna vrlina, koja zahtijeva napor svakog pojedinca i cijeloga društva. Etika bratstva i mirnoga suživota među ljudima i narodima, kako stoji u poruci pape Franje u prigodi posljednjega Svjetskog dana mira – ne može se temeljiti na logici straha, nasilja i zatvaranja, nego na odgovornosti, poštovanju i iskrenom dijalogu, istaknuo je nadbiskup. U toj je poruci Papa uputio apel u svrhu razoružanja, kao i zabrane i ukidanja nuklearnoga oružja. Ističući na kraju da Sveta Stolica podupire nastojanja i pregovore usmjerene na uspostavljanje pravno obvezujućega instrumenta kojim bi se zabranila uporaba nuklearnoga oružja, nadbiskup Urbanczyk je potaknuo političke vlasti, ne samo da zajamči sigurnost svojim građanima, nego i da aktivno radi u svrhu općega širenja mira, koji je toliko potreban cijelom čovječanstvu.

Kenijski biskupi o predstojećim izborima u zemlji

Imamo političke stranke koje nisu u stanju organizirano i mirno održavati demokraciju u zemlji

Vatikan, 4.5.2017. (IKA) - Nesposobnost koju je veći dio političkih stranaka pokazao u održavanju čistih i transparentnih preliminarnih izbora pokazuje krhkost kenijskoga političkog sustava uoči općih izbora koji će se održati u kolovozu, istaknuli su kenijski biskupi u priopćenju koje je prenijela agencija Fides, a u kojemu izražavaju veliku zabrinutost zbog napetosti koja vlada u zemlji. Biskupi su primijetili da su predizbori, koje su provele pojedinačne stranke kako bi izabrale kandidate za izbore u kolovozu, bili obilježeni manipulacijama, napetostima i nasiljem. Imamo političke stranke koje nisu u stanju organizirano i mirno održavati demokraciju u zemlji, upozoravaju biskupi u priopćenju. Takvo stanje daje naslutiti da bi opći izbori mogli biti poremećeni neredima i nasiljem. Tu bojazan dijele i međunarodni investitori i strani turisti koji izbjegavaju Keniju.

Ta se afrička zemlja ima također suočiti s najtežom prehrambenom krizom u posljednjih nekoliko desetljeća, kojoj je uzrok suša. To je velika nesreća, a državni vođe rasipaju oskudna raspoloživa sredstva kako bi kupili glasove, upozorili su biskupi. Kultura pohlepe i egocentrizma još otežava već teško stanje. Kenijci su dovedeni na rub očaja, istaknuli su biskupi na kraju priopćenja koje prenosi Radio Vatikan.

Papa priznao herojske kreposti kardinalu Nguyen Van Thuanu

Vatikan, 4.5.2017. (IKA) - Papa Franjo primio je 4. svibnja u audijenciju pročelnika Kongregacije za kauze svetaca kardinala Angela Amata. Tijekom audijencije Papa je dao odobrenje Kongregaciji da proglasi nove dekrete o čudima i herojskim krepostima, objavio je 4. svibnja Tiskovni ured Svete Stolice. Jednim od odobrenih dekreta priznate su herojske kreposti sluzi Božjem vijetnamskom kardinalu Francois-Xavieru Nguyen Van Thuanu, žrtvi komunističkog režima u Vijetnamu. Osim njega herojske kreposti priznate su još jednom kardinalu Svete Rimske Crkve Eliji Dalla Costi. Dekretima odobrenim od Svetoga Oca priznata su čuda koja su se dogodila po zagovoru sluge Božjega Francesca Solane Caseyja, svećenika Reda manje braće kapucina, službenica Božjih Marije od Bezgrešnog začeca (svjetovnog imena Adelaide de Batz de Trenquellion), utemeljiteljice Kćeri Marije Bezgrešne, utemeljiteljice Družbe sestara Siromašnog Djeteta Isusa Chiare Fey, utemeljiteljice Družbe služavki Presvetog Srca Isusova Caterine di Maria (svjetovnog imena Giuseppa Saturnina Rodriguez), te sluge Božjega Luciana Botovasoe, vjernika laika, člana Franjevačkoga svjetovnog reda. Osim dvojice kardinala herojske kreposti dekretima su priznate i službenicama Božjima Giovanni Meneghini, utemeljiteljici Družbe sestara uršulinki Presvetog Srca Marijina i Vincenzi Cusmano, prvoj vrhovnoj poglavarici Družbe siromašnih sestara, te vjericama laicama sluzi Božjem Alessandru Nottegaru, utemeljitelju zajednice Regina Pacis, te Edvigi Carboni i Mariji Guadalupe Ortiz de Landazuri y Fernandez de Heredia iz osobne prelature Svetoga Križa i Opus Dei.

Papa primio sudionike plenarne skupštine Tajništva za komunikaciju

Vatikan, 4.5.2017. (IKA) – Papa Franjo primio je 4. svibnja u Konzistorijskoj dvorani Apostolske palače u audijenciju sudionike plenarne skupštine Tajništva za komunikaciju koje se održava od 3. do 5. svibnja, priopćio je Tiskovni ured Svete Stolice. Prva plenarna skupština Tajništva za komunikaciju, kako je u svom govoru podsjetio Papa, služi uzajamnom upoznavanju i preispitivanju koraka koje je do sada poduzeo taj Dikasterij, osnovanog po želji samoga Pape radi uspostave novog komunikacijskog sustava Sveta Stolica, te razmišljanju o veoma aktualnoj temi digitalne kulture.

„Tema koja se obrađuje na plenarnoj skupštini jedna je od onih koje mi jako leže na srcu i o njoj sam govorio u raznim prigodama“, priznao je Papa dodavši: „Radi se o proučavanju novih načina i sredstava za komuniciranje evanđelja milosrđa svim narodima, u srcu različitih kultura, putem medija koje novi digitalni kulturni kontekst stavlja na raspolaganje našim suvremenicima“.

„Ovaj Dikasterij, koji će 27. lipnja napuniti dvije godine, nalazi se usred reforme. I ne smijemo se bojati te riječi. Reforma ne znači 'malo izbijeliti' stvari: reforma znači dati drugi oblik stvarima, organizirati ih na drugi način. A to se mora činiti mudro, s blagošću, ali i - dopustite mi da upotrijebim tu riječ - s malo 'nasilja', ali dobrog, dobrog nasilja, s ciljem reformiranja stvari. U njemu je u jeku reforma jer je to nova stvarnost koja sada kreće putom s kojeg nema povratka. U ovom slučaju, zapravo, nije riječ o koordinaciji ili spajanju bivših dikasterija, već stvaranju

prave i istinske institucije, objasnio je Papa.

Ovaj novi komunikacijski sustav proizlazi iz potrebe za takozvanom „digitalnom konvergencijom“. Naime, u prošlosti je svaki način komunikacije imao vlastite kanale. Svaki izražajni oblik imao je vlastiti medij: pisane riječi novine ili knjige, slike fotografije a pokretne slike film i televiziju, izgovorene riječi i glazba radio i CD-i. Svi ti oblici komunikacije danas se prenose jednim kodom koji koristi binarni sustav. U tome kontekstu, dakle, „L'Osservatore Romano“, koji će se od sljedeće godine pridružiti novom dikasteriju, morat će pronaći novi i drukčiji način da dođe do većeg broja čitatelja od onoga do kojeg uspijeva doći u postojećem, novinskom obliku, spomenuo je Papa. Najavio je i reformu Radio Vatikana poglavito s ciljem dostupnosti emitiranih sadržaja u Africi, te da će osim vatikanskog dnevnika također Vatikanska izdavačka kuća Libreria Editrice Vaticana i drevna vatikanska tiskara Tipografia Poliglotta Vaticana postati „sastavni dio radne zajednice novog dikasterija“, što će, kako je napomenuo Papa, iziskivati spremnost njihova usklađivanja s novim planom produkcije i distribucije.

Na kraju svoga obraćanja Papa je poručio okupljenima da ne smiju dopustiti da ih nadvlada napast navezanosti na slavnu prošlost te ih pozvao na „tinski rad“ kako bi bolje odgovorili na nove komunikacijske izazove koje pred njih stavlja nova kultura, bez straha i bez zamišljanja apokaliptičkih scenarija.

Tajništvo za komunikaciju je dikasterij Rimske kurije kojem je Sveti Otac povjerio komunikacijski sustav Apostolske Stolice i koji objedinjuje sve stvarnosti Svete Stolice koje se bave komunikacijom, kako bi cjelokupni unutarnji sistem na povezan način odgovorio ne potrebe evangelizacijskog poslanja Crkve. U obavljanju svojih zadaća, Tajništvo će surađivati ostalim mjerodavnim dikasterijima na području komunikacije a na poseban način s Državnim tajništvom. Ima zadaću podupirati dikasterije Rimske kurije, ustanove povezane sa Svetom Stolicom, Namjesništvo Države Vatikanskoga Grada i ostala tijela koja imaju sjedište u Državi Vatikanskoga Grada, odnosno koja su povezana s Apostolskom Stolicom u njihovu komunikacijskom djelovanju. Da bi sva komunikacijska tijela Svete Stolice djelovala koordinirano provodi se preustroj koji ima za cilj njihovu integraciju i jedinstveno upravljanje.

Kršćanski forum traži veću zaštitu manjina u Indiji

New Delhi, 5.5.2017. (IKA) - Zaštititi život, osobnu sigurnost i bogoštovna mjesta indijske kršćanske zajednice – prioritet je istaknut u izvještaju „Manjine na rubu – vjerska sloboda i kršćanska zajednica u Indiji“, koji je pripremila mreža organizacija građanskoga društva, kongregacija i nevladinih udruga, a koji je predstavljen u Ujedinjenim narodima. Jedan od ciljeva tog dosjea je senzibilizacija Vijeća Ujedinjenih naroda za ljudska prava, u vidiku povremene revizije koja se odnosi na Indiju, prenosi Radio Vatikan. Dokument također opovrgava navodni prozelitizam i brzi porast kršćana. Prema popisu obavljenom u Indiji 2011. godine, hindusi čine 79,8% stanovništva, odnosno ima ih 966 milijuna, muslimani nešto više od 14%, a kršćani 2,3%, odnosno ima ih 27 milijuna. Podaci pokazuju da nije bilo velike promjene u omjeru kršćanske zajednice i cjelokupnoga indijskog pučanstva, u odnosu na popis proveden 2001. Kršćanska zajednica u Indiji nije homogena, te njezini članovi pripadaju različitim vjeroispovijestima, istaknuto je u izvještaju.

Slovenski katolički tjednik „Družina“ obilježava 65 godina izlazenja

Ljubljana, 7.5.2017. (IKA) - Prvi broj slovenskog katoličkog tjednika „Družina“ objavljen je 7. svibnja 1952. godine. Od vjerskog tjednika s ograničenim brojem stranica, u 65 godina razvio se u tjednik na 32 stranice velikoga formata. „Družina“ je počela izlaziti kao vjerski list tadašnje apostolske uprave Gorice, a osnivač i izdavač bio je apostolski upravitelj dr. Mihael Toroš. Prvo izdanje izašlo je u 15.000 primjeraka, a naklada se svakog sljedećeg broja povećavala. U početku je „Družina“ izlazila svakih 14 dana, a od 1956. do 1961. zbog političkih pritisaka kao mjesečnik. Od 20. svibnja 1965. „Družina“ je službeno postala glasilo triju slovenskih biskupija. Godine 1966. naklada se popela do 100.000 primjeraka, a sadržaj je uz dotadašnje uglavnom vjerske tekstove, propovijedi, proširen izvješćima o događajima u Crkvi u zemlji i inozemstvu. Božićni broj 1971. godine tiskan je u 147.000 primjeraka. Od siječnja 1973. godine „Družina“ izlazi kao tjednik. Krajem sedamdesetih i početkom osamdesetih godina tjednik otvara mnoga goruća pitanja u društvu, u čemu „Družina“ nije posustala unatoč pretresima prostorija, policijskih ispitivanja, pa i zapljene 26. siječnja 1975. godine. Dolaskom demokracije 1990. godine „Družina“ je podupirala neovisnost slovenske države. Od 1998. godine tjednik redovito izlazi u boji. Godišnje se objavi redovitih 52 broja, a u posebnim prigodama priprema se i izvanredno izdanje. Tjednik redovito izvještava o životu Crkve u Sloveniji i po svijetu, a k tome se bavi pitanjima koje se tiču suvremenog čovjeka. Dolaskom demokracije prostor je proširen, pa se tako i „Družina“ bavi pitanjima koja su zanimljiva današnjim Slovincima, a posebna pozornost posvećuje se evangelizaciji mladih. K tomu objavljuju se periodični prilozi „Naša družina“ namijenjeni obitelji i obrazovanju, „Kažipot“, medijski prilog „Slovenski čas“, prilog za društvo i kulturu, „Bereš bereš“ s predstavljajem izdanja i „Vodnik po duhovnih vajah“. Izdavač tjednika je Družina, d.o.o. čiji je direktor Tone Rode, a odgovorni urednik tjednika „Družina“ je mr. mons. Franci Petrič.

Većina francuskih katolika glasovala je za Macrona

Francuski katolički dnevni list analizira rezultate francuskih izbora

Pariz, 9.5.2017. (IKA) - Prema istraživanju agencije Ifop, koja je putem on-line ankete ispitala 4330 Francuza starijih od 18 godina, većina francuskih katolika u drugom krugu izbora glasala je za kandidata pokreta En marche Emmanuela Macrona. Kako piše katolički dnevnik La Croix, u drugom krugu izbora glasovanju je pristupilo ukupno 78% od ukupnog broja katolika od kojih je 62% glasalo za Macrona, a 38% za Marine Le Pen. Najveći postotak glasova praktičnih vjernika, odnosno onih koji su se izjasnili da svake nedjelje idu na misu, dobio je Macron (71%), dok je Marine Le Pen najveći postotak glasova dobila od katolika koji vjeru prakticiraju samo prigodno (46%). Ispitivanje je obuhvatilo i protestantske kršćane i muslimane, kao i one koji ne vjeruju. Najveću podršku Macron je dobio od muslimana, čak 92%, dok je za Le Pen glasovalo njih 8%. Među protestantima njih 67% svoj glas je dalo Macronu, a 33% odlučilo se za kandidatkinju krajnje desnice. Što se tiče onih koji se izjašnjavaju kao ateisti, oni su također u velikoj većini podržali Macrona (70%). Ispitivanje je pokazalo da je postotak izlaznosti katolika na izbore, osobito onih koji vjeru redovito prakticiraju, oko 3,5% veći od francuskog prosjeka te od postotka izlaznosti glasača ostalih vjeroispovijesti.

Prilog dokumenti

Apostolski pohod Egiptu

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 3. svibnja 2017.

Draga braćo i sestre, dobar dan! Danas vam želim govoriti o apostolskom putovanju koje me, uz Božju pomoć, proteklih dana odvelo Egipt. Poduzeo sam putovanje u tu zemlju nakon četiri poziva: Predsjednika Republike, Njegove Svetosti koptsko-pravoslavnog patrijarha, velikog imama Al-Azhar i koptsko-katoličkog patrijarha. Zahvaljujem svakome od njih na, doista toplom, gostoprimstvu koje mi je ukazano. Zahvaljujem također cijelom egipatskom narodu na sudjelovanju i ljubavi kojim su doživjeli taj pohod nasljednika svetoga Petra.

Predsjednik i građanske vlasti su uložile izvanredan trud da taj događaj protekne u najboljem redu; da bude znak mira, znak mira za Egipt i za čitavu tu regiju, koja nažalost trpi zbog sukoba i terorizma. Naime geslo putovanja je bilo „Papa mira u Egiptu mira“.

Moj posjet Sveučilištu Al-Azhar, najstarijem islamskom sveučilištu i najvišoj akademskoj ustanovi sunitskog islama, imao je dvojak obzor: obzor dijaloga između kršćana i muslimana i, istodobno, obzor promicanja mira u svijetu. U Al-Azharu se odigrao susret s velikim imamom, koji se kasnije proširio na Međunarodnu konferenciju za mir. U tome kontekstu sam ponudio jedno razmišljanje u kojem je valorizirana povijest Egipta kao zemlje civilizacije i zemlje saveza. Za čitavo čovječanstvo Egipt je sinonim antičke civilizacije, blagâ umjetnosti i znanja; i to nas podsjeća da se mir gradi obrazovanjem, oblikovanjem mudrosti, humanizma koji obuhvaća također kao sastavni dio vjersku dimenziju, odnos s Bogom, kao što je u svome govoru podsjetio veliki imam. Mir se gradi također na način da se ponovno uzme za polazište savez između Boga i čovjeka, tog temelja saveza među svim ljudima, utemeljena na Dekalogu upisanom na kamenim pločama Sinaja, ali mnogo dublje u srcu svakog čovjeka svih vremena i mjesta, zakon koji se sažima u dvije zapovijedi ljubavi prema Bogu i bližnjemu.

Na istom temelju počiva izgrađivanje društvenoga i građanskog poretka, u čemu su pozvani surađivati svi građani, svakog porijekla, kulture i religije. Ta vizija zdrave laičnosti je izašla na vidjelo u razmjeni govora s Predsjednikom Republike Egipt, u prisutnosti vlasti te zemlje i diplomatskog zbora. Velika povijesna i vjerska baština Egipta i njegova uloga u regiji Sredozemlja daju mu posebnu zadaću na putu prema čvrstom i trajnom miru, koji ne počiva na pravu sile, već na snazi prava.

Kršćani, u Egiptu kao i u svakoj zemlji na svijetu, pozvani su biti kvasac bratstva. A to je moguće ako žive u sebi samima zajedništvo u Kristu. Snažni znak zajedništva, hvala Bogu, mogli smo dati zajedno ja i moj brat papa Tawadros II., patrijarh pravoslavnih kopta. Ponovno smo se obvezali, potpisavši također Zajedničku izjavu, da ćemo kročiti zajedno i da ćemo se založiti da se krštenje podijeljeno u našim dvjema Crkvama ne ponavlja. Zajedno smo molili za mučenike nedavnih atentata koji su na tragičan način pogodili tu časnu Crkvu; i njihova je krv oplodila taj ekumenski susret, na kojem je sudjelovao također carigradski patrijarh Bartolomej: ekumenski patrijarh, moj dragi brat.

Drugi dan putovanja bio je posvećen vjernicima katolicima. Sveta misa slavljena na stadionu koji su stavile na raspolaganje egipatske vlasti bilo je slavlje vjere i bratstva, na kojem smo osjetili živu prisutnost Uskrsloga Gospodina. Tumačeći Evanđelje, pozvao sam malu katoličku zajednicu u Egiptu da ponovno doživi iskustvo učenika iz Emausa: da uvijek pronalaze u Kristu, Riječi i Kruhu života, radost vjere, žar nade i snagu svjedočenja u ljubavi da „susreli smo Gospodina!“ Posljednji događaj bio je susret sa svećenicima, redovnicima i redovnicama te sjemeništarcima u Bogoslovnom sjemeništu. Puno je bogoslova i sjemeništaraca: to je jedna utjeha! Održana je služba riječi u kojoj su obnovljena obećanja posvećenog života. U toj zajednici muškaraca i žena koji su izabrali darovati život Kristu poradi Božjeg kraljevstva, vidio sam ljepotu Crkve u Egiptu i molio za sve kršćane na Bliskom istoku, da, vođeni, svojim pastirima i pod duhovnim vodstvom posvećenih osoba, budu sol i svjetlo u tim krajevima, usred tih naroda. Egipt je, za nas, bio znak nade, utočišta, pomoći. Kada je u tome dijelu svijeta vladala glad, Jakov je, zajedno sa svojim sinovima, došao upravo tu; zatim, kad je Isus bio progonjen, pošao je u Egipt. Zato, govoriti o tome putovanju znači prijeći put nade: za nas Egipt je znak nade bilo za prošlost bilo za današnjicu, znak onoga bratstva o kojem sam vam htio govoriti. Još jednom zahvaljujem svima koji su omogućili ovo putovanje i svima koji su na različite načine dali svoj doprinos, posebno mnogim osobama koje su prikazale svoje molitve i trpljenja. Neka Sveta Nazaretska Obitelj, koja je emigrirala na obale Nila kako bi pobjegla od Herodova nasilja, blagoslovi i trajno štiti egipatski narod i vodi ga putom blagostanja, bratstva i mira. Hvala!

Papin pozdrav hrvatskim hodočasnicima

Od srca pozdravljam hrvatske hodočasnike, a osobito svećenike, nastavnike, sjemeništarce i maturante katoličkih gimnazija iz Požeške biskupije, zajedno s njihovim biskupom Antunom Škvorčevićem, koji su došli na grob Apostola Petra kako bi potvrdili vlastitu vjeru u prigodi dvadesete obljetnice osnutka Biskupije. Dragi prijatelji, u uskrsnoj radosti zahvalite Gospodinu za sve darove koje vam daje te u kršćanskoj nadi hodite hrabro naprijed, odgovarajući svakodnevno na Isusov poziv da ga slijedite kao njegovi učenici. Na tome putu neka vas prati nebeski zagovor Blažene Djevice Marije i sv. Ivana Pavla II., koji je i osnovao vašu Biskupiju. Obećajem vam svoju duhovnu blizinu te udijeljujem vama i vašim obiteljima apostolski blagoslov. Hvaljen Isus i Marija!

Isus, dobar pastir i vrata ovcama

Papin nagovor uz molitvu Kraljice neba u nedjelju 7. svibnja 2017.

Draga braćo i sestre, dobar dan! U Evanđelju ove nedjelje (usp. Iv 10, 1-10), koja se zove "Nedjelja Dobrog Pastira", Isus se predstavlja s dvije slike koje se međusobno dopunjuju: slikom pastira i slikom vrata ovčinjaka. Stado, koje smo svi mi, smješteno je u ovčinjak koji služi kao sklonište, gdje ovce prebivaju i odmaraju se nakon napornog hoda. A ovčinjak ima ogradu s vratima, gdje postoji čuvar. Stadu prilaze različite osobe: ima onaj koji ulazi u ogradu prolazeći kroz vrata i onaj koji "negdje drugdje preskače" (r.

1). Prvi je pastir, drugi tuđinac, koji ne voli ovce, želi ući vođen drugim interesima. Isus se poistovjećuje s ovim prvim i očituje odnos prisnosti s ovcama, izražen glasom, kojim ih doziva i koje one prepoznaju i slijede (usp. r. 3). On ih zove da ih izvede van, na travnate pašnjake gdje nalaze dobru hranu.

Druga slika kojom se Isus predstavlja jesu "vrata ovcama" (r. 7). On kaže: "Ja sam vrata. Kroz me tko uđe, spasit će se: i ulazit će i izlaziti i pašu nalaziti" (r. 9), to jest imat će život i to u izobilju (r. 10). Krist, Dobri Pastir, je postao vrata spasenja čovječanstva, jer je prinio život za svoje ovce. Isus, dobri pastir i vrata ovcama, je vođa čiji se autoritet izražava u poslušnosti, vođa koji, da bi upravljao, daruje život i ne traži od drugih da žrtvuju vlastiti. U takvog se jednog vođu možemo pouzdati, poput ovaca koje slušaju glas svoga pastira jer znaju da ih on vodi na dobre i obilne pašnjake. Dovoljan je jedan znak, jedan poziv i one idu za njim, slušaju, kroče vođeni glasom onoga kojeg doživljavaju kao prijatelja, koji je ujedno snažan i mio, koji vodi, štiti, tješi i liječi.

Takav je Krist za nas. Ima jedna dimenzija kršćanskog iskustva koju ostavljamo možda malo u drugom planu: to je duhovna i afektivna dimenzija. Osjetiti se vezanim posebnom vezom s Gospodinom poput ovaca sa svojim pastirrom. Katkad previše racionaliziramo vjeru i u opasnosti smo da izgubimo osjetljivost na ton toga glasa, glasa Isusa dobrog pastira, koji potiče i očarava. Kao što se dogodilo dvojici učenika iz Emausa, kojima je srce gorjelo dok im je Uskrsli govorio za vrijeme puta. Divno je iskustvo osjetiti da nas Isus ljubi. Zapitajte se: "Osjećam li da me Isus ljubi?". Za njega nismo nikada tuđinci, već prijatelji i braća. A ipak nije uvijek lako razlikovati glas dobrog pastira. Budite oprezni. Uvijek postoji opasnost da nas u tome ometa buka mnogih drugih glasova. Danas smo pozvani ne dopustiti da nas odvrate lažne mudrosti ovoga svijeta, već slijediti Isusa, Uskrsloga, kao jedinoga sigurnog vođu koji daje smisao našem životu.

Na ovaj Svjetski dan molitve za duhovna zvanja – posebno za svećenička zvanja, da nam Gospodin pošalje dobre pastire – zazovimo Djevicu Mariju: neka ona prati desetoricu novih svećenika koje sam maloprije zaredio. Zamolio sam četvoricu od njih iz Rimske biskupije da mi se pridruže i zajedno sa mnom podijele blagoslov. Neka Gospa podupre svojom pomoći one koje je on pozvao, da spremno i velikodušno slijede njegov glas.

Nakon Kraljice neba

Draga braćo i sestre, jučer su u Geroni, u Španjolskoj, blaženima proglašeni Antonio Arribas Hortigüela i šestorica drugova, redovnika iz družbe Misionara Presvetog Srca. Ti vjerni i herojski Isusovi učenici su ubijeni iz mržnje prema vjeri za vrijeme vjerskih progona. Neka njihovo mučeništvo, prihvaćeno iz ljubavi prema Bogu i vjernosti svom pozivu, pobudi u Crkvi želju da snažno svjedoči evanđelje ljubavi.

[...]

Sutra ćemo uputiti molitvu Gospi od Krunice iz Pompeja: u ovome mjestu svibnju molimo krunicu napose za mir. Toplo preporučujem da se moli krunicu za mir, kao što je zatražila Djevica iz Fatime, gdje ću hodočastiti za nekoliko dana, u prigodi stote obljetnice prvog ukazanja. Svima želim ugodnu nedjelju! I molim vas ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i do viđenja!

Zajednička Izjava članova Komisija „Justitia et pax” Biskupskih konferencija Bosne i Hercegovine, Hrvatske i Slovenije

Članovi Komisije „Justitia et pax” Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine (BK BiH) okupili su se 6. svibnja 2017. u središtu Banjolučke biskupije na obilježavanju 20. obljetnice osnutka Komisije. Njima su se pridružili i članovi istih komisija Hrvatske i Slovenske biskupske konferencije (HBK i SŠK). Na jubilarnoj sjednici sudjelovao je i poseban gost kardinal Peter Turkson, dugogodišnji predsjednik Papinskog Vijeća „Justitia et pax”, a sad predsjednik Dikasterija za cjeloviti ljudski razvoj, novoimenovanog tijela Svete Stolice.

Sa svoga zajedničkog zasjedanja sudionici su uputili izjavu crkvenoj i sveopćoj javnosti koju prenosimo u cijelosti:

U duhu Apostolske Konstitucije Pastor Bonus pape sv. Ivana Pavla II., Komisija „Justitia et pax” (Pravda i mir) BK BiH nastoji – između ostalog:

- na području BK BiH promicati pravdu i mir prema načelima Evanđelja i crkvenog društvenog nauka;
- prikupljati vijesti i rezultate istraživanja o pravdi i miru, o napretku naroda i o povredama ljudskih prava te ih vrednovati i upoznavati javnost sa svojim zaključcima;
- njegovati odnose s katoličkim udrugama i drugim ustanovama i izvan Katoličke Crkve, koje se iskreno zanimaju za ostvarenje pravde i mira u svijetu;
- održavati posebne odnose s Papinskim vijećem „Justitia et pax”, odnosno Dikasterijem za cjeloviti ljudski razvoj.

Od svoga osnivanja Komisija je članica Konferencije europskih Komisija „Justitia et pax”.

I. Biskupi Bosne i Hercegovine su i prije osnivanja Komisije „Justitia et pax” – u duhu Evanđelja i društvenog nauka Katoličke Crkve, dosljedni crkvenim stavovima u vezi s ratom i mirom mnogo puta – zajednički i pojedinačno – apelirali i zauzimali se da do rata ne dođe, da se zaustavi nametnuti rat i da se uspostavi pravedan i trajan mir za sve stanovnike Bosne i Hercegovine. Konstantno su se zauzimali za temeljna ljudska i građanska prava i slobode svih naroda i vjera. Dizali su odlučno svoj glas protiv svih vrsta ratnih i poratnih zločina i nasilja – nad konkretnim čovjekom, neovisno radilo se o katolicima ili nekatolicima.

Biskupi su tijekom rata (1992-1995) u svojim brojnim apelima domaćim i međunarodnim političarima jasno davali do znanja „da ne pristaju ni na kakvo mijenjanje granica svojih biskupija, niti na nestanak s tih prostora većeg dijela hrvatskog naroda i Katoličke Crkve, koja mu je inače bila i ostala vjekovima najvjernija roditeljica i zaštitnica”. To su nastavili činiti i nakon rata.

U svojoj izjavi od 29. siječnja 1995. biskupi su napisali i ovo: „Duboko smo ožalošćeni zbog nedopustivih propusta međunarodne političke zajednice, koja je pokazala neshvatljivo popuštanje prema agresiji i „sili jačega”, a ravnodušnost prema svom pučanstvu koje trpi neizmjerne nepravde, nasilja, rušenja, progonstva, klanja... Zaprepašteno se pitamo je li moguće da su politički interesi i prestiži beskrajno važniji od čovjeka, od ljudi i naroda, koji se bez ikakve krivnje nalaze pred genocidnim istrebljenjem nakon tolikih stoljeća svoje nacionalne opstojnosti, vjerske prakse i kulturne otvorenosti prema svima na ovim prostorima”?

U svome pismu Visokom predstavniku Carlosu Westendorpu od 4. prosinca 1998. bili su također jasni i dosljedni:

„Tražimo ostvarenje prava na siguran povratak i život dostojan čovjeka na vlastitom posjedu i u svom zavičaju, ne samo za pripadnike svoje katoličke zajednice, koji se žele vratiti nego i za pripadnike svake druge vjerske zajednice ili etničke skupine“.

Biskupi BiH su i deset godina nakon rata (29. 10. 2005.) – po tko zna koji put – javno upozorili da Daytonski mirovni sporazum postaje trajan izvor nestabilnosti i ujedno prijetnja miru, te da je najviše štete donio pripadnicima domicilnog hrvatskog naroda odnosno Katoličke Crkve:

„Iako su najmalobrojniji i najveće žrtve rata, prognano ih je 67%, a vratilo se do sada (2005.) samo 13%, Hrvati su žrtve i Daytonskog sporazuma, jer kao konstitutivni narod nemaju ni prava manjine. Kao najstariji narod u BiH traže samo da u pravima i dužnostima budu izjednačeni s druga dva naroda u toj zemlji.“

Također i tijekom sljedećih 10–12 godina su biskupi BK BiH u brojnim svojim javnim nastupima kritički, ali dobronamjerno, upozoravali na nametnuti kontrolirani i dozirani kaos u nepravedno uređenoj, nefunkcionalnoj i preskupoj državnoj tvorevini, gdje nije bilo moguće ostvariti ni osigurati potrebni napredak i sigurniju budućnost za sve narode i građane BiH.

Na takav njihov dosljedan i principijelan stav obvezivale su ih smjerodavne riječi pape sv. Ivana Pavla II., izrečene u Sarajevu 13. travnja 1997., da su kao biskupi „obvezni upozoravati na nasilja, raskrinkavati nepravde, nazivati zlo pravim imenom i svim zakonitim sredstvima braniti povjerene im zajednice“.

II. U duhu jasnih i dosljednih upozorenja i prokazivanja od strane biskupa BK BiH brojnih nedostataka u temeljnom uređenju države BiH i selektivnosti i nedosljednosti u provođenju Daytonskoga mirovnog sporazuma tijekom više od dvadeset poratnih godina, izjašnjavala se i Komisija „Justitia et pax“ te iste BK.

U svojim brojnim izvješćima Komisija je:

- jasno označavala i obrazlagala uzroke konstantnog stanja obespravljenosti građana i naroda u BiH;
- predlagala konkretna rješenja;
- slala apele relevantnim domaćim i međunarodnim političkim čimbenicima za korjenitu promjenu postojećeg nezadovoljavajućeg društveno-političkog stanja u državi;
- kontinuirano ukazivala da je jedan od glavnih izvora obespravljenosti građana i naroda u BiH nedemokratski, neracionalan i nefunkcionalan ustroj multietničke države BiH, a to su sve gorki plodovi nepravednih rješenja nametnutog Daytonskog mirovnog sporazuma.

Komisija je uvijek iznova u svojim godišnjim izvješćima argumentirano ukazivala da Anex 4 Daytonskoga mirovnog sporazuma kao Ustav BiH zapravo nije legitiman, jer njegovi potpisnici nisu demokratski izabrani od strane građana BiH i njenih konstitutivnih naroda. On nije ni legalan s obzirom da kao međunarodni sporazum nije nikad ratificiran u Skupštini BiH niti potvrđen od strane Predsjedništva BiH.

Komisija je višeputo ponavljala općepoznatu činjenicu da je spomenuti Sporazum zaustavio prolijevanje krvi, ali nije

donio pravdu i pravednost za sve stanovnike zemlje, nego stalni politički konflikt među domaćim strankama i političarima. Taj konflikt, koji čini državu BiH sve nestabilnijom i besperspektivnijom, ugrožava ujedno i susjedne zemlje.

Komisija je i tijekom zadnjih godina u višekratnim svojim izjavama za javnost, koje je prosljeđivala na adrese svih odgovornih domaćih i međunarodnih dužnosnika, konkretno upozoravala na u praksi sve dramatičniju situaciju – dekonstituiranog domicilnog hrvatskog naroda. Njega sada (22 godine nakon rata) prema crkvenim statističkim podacima nedostaje na području cijele države BiH čak više od 45 % od njegovog predratnog broja. U gotovo polovici države – u entitetu Republika Srpska (RS) – uslijed temeljitog etničkog čišćenja i onemogućavanja održivog povratka prognanog katoličkog pučanstva nedostaje ga više od 90%.

Tijekom proteklih godina Komisija je često pozivala na dosljednu i striktnu primjenu Aneksa 7 Daytonskog mirovnog sporazuma da se svim izbjeglim i prognanim osobama stvore uvjeti za siguran i održiv povratak. Općenito je poznato da je kod svih dosadašnjih donatorskih i obnoviteljskih akcija najmanje pomoći dodijeljeno prognanim Hrvatima (3%!), napose prognanim Hrvatima s područja RS-a, gdje su rezultati njihova održivog povratka poražavajući. Višeputo je isticala da bez održivog povratka u svoja rodna mjesta onih prognanika i izbjeglica, koji se još uvijek žele vratiti, neće biti zadovoljena pravda niti ostvareno pomirenje među ljudima. Rat koji je stotine tisuća naših sugrađana protjerao iz njihovih kuća, uništio im živote i imovinu bio je projekt države ili država. Zato obnova kuća, povratak, stvaranje uvjeta za normalan život isto tako treba biti projekt države ili država. Stoga je Komisija smatrala i smatra kako nitko, u ime bilo kojih ciljeva, nema pravo proglasiti povratak prognanih završenim dok se ne provede Aneks 7 Daytonskog mirovnog sporazuma i dok i prognani Hrvati – katolici ne dobiju iste uvjete – kao i drugi – za svoj održivi povratak.

Osim na bolnu i dramatičnu činjenicu fizičkog iskorjenjivanja domicilnoga hrvatskog – katoličkog naroda, Komisija je u više navrata upozoravala službene dužnosnike i cjelokupnu javnost također i na potpuno brisanje njegovih kulturnih, etničkih i političkih identifikacija i nazivlja – od brisanja u matičnim uredima do promjena imena ulica, zatiranja kulturnih društava i vjerskih institucija.

Upozoravala je i na fatalnu nebrigu velikog broja službenih predstavnika Hrvata u zakonodavnoj i izvršnoj vlasti na razini cijele države, a osobito entiteta RS, za opstanak hrvatskog naroda u vlastitom zavičaju, te za nužnu materijalnu pomoć onim malobrojnima Hrvatima katolicima, koji su, uz brojne poteškoće, uspjeli ostati u svom rodnom kraju ili su se – uz velike prepreke – uspjeli vratiti odakle su nasilno bili istjerani.

Takvim ponašanjem ti politički predstavnici hrvatskog naroda pristajali su na legaliziranje nasilnog progona i iskorjenjivanja naroda u velikom dijelu Bosne i Hercegovine, a samim tim i definitivnog nestanka Katoličke Crkve na tim prostorima.

Komisija je ponavljala riječi biskupa BiH i biskupa Republike Hrvatske (RH) iz 1993. godine, kojima su oni naglašavali kako se ne mogu „pomiriti ni s kakvim

političkim rješenjem o budućnosti te napaćene zemlje (BiH), koje bi ozakonilo uništenje više od polovice članova i imovine Katoličke Crkve i hrvatskog naroda u Republici BiH. Time bi se praktički ugasile dvije katoličke biskupije na području Europe".

Komisija je poticala sve odgovorne u vlasti da odlučnije i zajednički porade na uređenju države uz garanciju svih osnovnih i građanskih prava i sloboda, osobnih i kolektivnih u svim dijelovima zemlje. Upozoravala je da će samo djelomična i kratkoročna rješenja uređenja države nastaviti rađati novim nepravdama i dovesti u pitanje daljnju opstojnost države BiH, ali i domicilnih naroda u nekim njenim sadašnjim dijelovima.

III. Katolička je Crkva u ovim krajevima i u prošlosti i u sadašnjosti neustrašivo i dosljedno branila čovjekovo dostojanstvo, njegovu bogolikost i temeljna ljudska prava.

Javnosti je poznato da u ovakvim bosansko-hercegovačkim odnosima domicilni Hrvati i katolici nemaju jednake mogućnosti sudjelovanja u javnom informiranju putem kojega se onemogućava stvaranje istinite predodžbe u bh javnosti o stanju i problemima hrvatskog i katoličkog pučanstva u BiH. Često se u javnosti prikazuje kako svi drugi u zemlji imaju više problema nego Hrvati. Kad se o problemima Hrvata i katolika izvješćuje to se radi na senzacionalistički i neobjektivan način zbog čega se Hrvati sasvim pogrešno percipiraju kao teret Bosne i Hercegovine i u njoj kao remetilački faktor.

I ovaj put ponavljamo svoj moralni sud – na koji imamo pravo – i kao kršćani i kao građani – da se svim građanima ove naše predugo zgažene – države – pa tako i ovdašnjim katolicima mora omogućiti pravo na izgrađivanje svoje budućnosti, kao što je to slučaj i u svakoj drugoj suvremenoj europskoj prosperitetnoj i funkcionalnoj, pravno uređenoj državi, a što se tijekom svih poratnih godina onemogućavalo.

Također i ovaj put Komisija ponavlja gorku i dramatičnu činjenicu da su katolici u BiH danas fizički najugroženiji dio Katoličke Crkve na cijelom europskom kontinentu.

Svjedoci smo da se nastavlja – pa i povećava neizvjesnost fizičkog opstanka Katoličke Crkve u Bosni i Hercegovini, unatoč neumornom nastojanju vodstva Crkve da u ovoj politički i pravno nesređenoj zemlji bude prijeko potreban čimbenik pravednog i trajnog mira.

Komisija ponovno upozorava da se u BiH nastavlja nepravedna legalizacija zločina počinjenih u ratu 1992. – 1995., kao i politička previranja, sukobi i opća društvena nesigurnost, otežavanje povratka prognanih, onemogućavanje zapošljavanja osobito mnogih mladih ljudi, povećanje nestabilnosti brojnih obitelji, te afektivno i društveno razdvajanje čitavih zajednica.

Komisija i ovaj put potiče sve odgovorne da odlučnije pristupe korjenitim ustavnim promjenama države BiH na načelima federalizma, decentralizacije, supsidijarnosti te legitimnog predstavljanja njegovih konstitutivnih naroda i nacionalnih manjina.

Komisija apelira na službene predstavnike međunarodne zajednice u BiH da pruže učinkovitiju političku, pravnu i materijalnu pomoć za uspostavljanje stvarne ravnopravnosti na području cijele države svih pripadnika triju konstitutivna

naroda Bošnjaka, Srba i Hrvata, kao i drugih građana.

Komisija se pridružuje i ovaj put svima onima, koji se trude oko konačnog donošenja Ustava – jednog za cijelu zemlju – umjesto dosadašnja četiri različita ustava.

IV. Bosnu i Hercegovinu, kao „semiprotektorat“ međunarodne zajednice, ta ista Međunarodna zajednica – nažalost – ostavila je tijekom svih poratnih godina da bude „prostor nesigurnosti“ umjesto zone mira. Svakom iole humanom čovjeku, a pogotovo političaru, zasigurno je jasno kako održavanje ovakvog „kontroliranog kaosa“ u BiH predstavlja latentnu opasnost ne samo za stabilan mir u ovom dijelu Europe nego i za svjetski mir.

Zato pozdravljamo i podržavamo „Izvješće“ Europskog parlamenta od 20. veljače 2017. o aktualnoj situaciji u BiH u kojem je izražena spremnost da se državi BiH učinkovitije nego ranijih godina pomogne u okviru procesa stabilizacije i pridruživanja Europskoj Uniji.

Komisija „Justitia et pax“ BK BiH, zajedno s Komisijom HBK i Komisijom SŠK izražava zahvalnost europskim političarima, osobito onima iz Hrvatske i Slovenije, za njihov dragocjeni doprinos u pripremanju i u prihvaćanju ovog dokumenta međunarodnog karaktera, na temelju kojega će se – nadamo se – moći konačno učinkovitije poraditi oko uređenja BiH kao pravne, sigurne i prosperitetne države za sve njezine stanovnike, etničke i vjerske zajednice, a osobito obespravljenu katoličku populaciju u njoj.

Zahvalni smo svim našim dobročiniteljima – osobito Svetom Ocu i Svetoj Stolici – za svu dosadašnju dragocjenu brigu i potporu životu i djelovanju Katoličke Crkve u ovoj zemlji, kao i zauzimanju – osobito njenih pastira – za istinu i pravdu, za ravnopravnost, za praštanje, pomirenje i pravedni mir za sve stanovnike Bosne i Hercegovine.

Stanislav Zore, ljubljanski nadbiskup, metropolit, predsjednik Komisije „Justitia et pax“ SŠK
Vjekoslav Huzjak, bjelovarsko-križevački biskup, predsjednik Komisije „Justitia et pax“ HBK
Franjo Komarica, banjolučki biskup, predsjednik Komisije „Justitia et Pax“ BK BiH